

Scinteia

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNIȚI-VA!

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXI Nr. 5514 Luni 30 aprilie 1962 8 PAGINI — 40 BANI

In interiorul ziarului :

- Cuvântări rostite la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale (pag. 2-7)
- Larga acțiune de protest împotriva experimentelor nucleare ale S.U.A. (pag. 8-a).
- „Pasul puternic al socialismului” — Presa sovietică despre Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Românie (pag. 8-a).
- Sport (pag. 8-a).

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

În timpul lucrărilor sesiunii.

DE LA ÎNALTA TRIBUNĂ

Duminică dimineața, în prezența celor peste 11.000 de participanți, în marea sală a Pavilionului Expoziției Economiei Naționale din București au continuat lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R.P. Românie.

La discuția generală asupra celor două puncte de pe ordinea de zi a sesiunii — Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii, prezentat de Iovășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale — au luat cuvântul: **Chivu Stoica**, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., deputatul **Gheorghe Neclau**, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., deputatul acad. **Gheorghe Călinescu**, deputatul **Iosif Uglar**, prim-secretar al Comitetului regional Maramureș al P.M.R., **Alexandru Drăghici**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, deputatul **Ene Țurcanu**, prim-secretar al Comitetului regional Suceava al P.M.R., acad. **Tudor Argehi**, președintele de onoare al Uniunii Scriitorilor, deputatul **Ștefan Bobos**, președintele Statului popular al regiunii Bacău, **Leonte Răuțu**, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

„Aduc cu mine din satele maramureșene salut și mulțumiri țărănilor noștri pentru viața nouă ce o trăim, pentru ajutorul părintesc primit zi de zi din partea partidului și statului nostru” — a spus la tribuna sesiunii **Vasile Roman**, președintele gospodăriei colective din Drăgășeni. Și a povestit, în graiul său de oșan, cit de mari și de profunde sînt schimbările, săvîrșite de-a lungul anilor noștri, în satul lui de la margine de țară. O vacă și trei cai — atîta au avut la început. Tot fondul de bază nu trecea de 31.000 lei. Aproape 400.000 lei e fondul de bază al gospodăriei, la suta de hectare. E de mirare de aceea că nu peste multă vreme toate casele din Drăgășeni vor fi noi? Președintele și-a rotunjit ideea: „Ne dă mîna s-o facem, avem din ce”. Prea bine se știe care era odinioară înțelesul expresiei „om cu dare de mîna”. Dar în limbajul colectivizării, expresia are astăzi un cu totul alt înțeles: strîns legat de sporirea averii obștești.

N-a fost vorbitor, în cele trei zile de rodnică dezbateri ale sesiunii, pe care să nu-l fi îndemnat inima să înfățișeze miile de participanți imaginea nouă a satului colectivizat. Și, în mod firesc, această imagine a noii vieți, belșugul recoltelor, se leagă de întărirea și dezvoltarea colectivelor.

Dar nu numai cei care au urcat la înalta tribună a sesiunii au împărtășit asemenea gânduri. Președinți de gospodării „veterane” cum

sînt cele din Palazu Mare și Mirăslău, din Sintana și Hălchiu, din Tibucani de Sus și Piscu Vechi — pe al căror piept puternic de multimitoanare strălucește Ordinul Muncii acordat acum două zile de Consiliul de Stat — povesteau cu firească mîndrie despre adîncile prefaceri din viața oamenilor, din conștiința lor.

Iar alți președinți, ai unor gospodării care în această fierbîntă primăvară au pășit pragul vieții colectivistice, vorbeau despre hotărîrea lor de a smulge pămîntului încă din primul an recolte bogate, de a înalța construcții pentru animale; vorbeau cu însuflețire despre multe alte planuri îndrăznețe cu siguranța că le vor îndeplini. Cum spunea **Dumitru Cîrstea** — președintele unei gospodării în vîrstă de numai două luni — din Dranovăț-Arges: „Încă din primele zile după inaugurare am simțit din plin sprînjul partidului și statului. Am fost ajutați să ne întocmim planul de producție, ni s-a trimis un inginer agronom, în sat a sosit o brigadă de tractoare. La întocmirea planului de producție, la organizarea muncii pe brigăzi și echipe ne-au ajutat și vecinii, gospodăriile colective din Curtișoara și Oporelu”.

Și ieri, ca și în celelalte zile de dezbateri, mulți dintre deputații și invitații, care au luat cuvîntul, au arătat că la consolidarea economică și organizarea la gospodăriilor colectivelor, la obținerea unor recolte mari la hectar, și-au adus din plin contribuția stațiunile de mașini și tractoare. Grăitoare a fost și următoarea scenă la care am asistat cu puțin înaintea începerii dezbaterilor în dimineața de ieri: cîțiva președinți de gospodării colective, care tocmai citiseră în ziare știrile că de pe banda de montaj a uzinei din Brașov a ieșit cel de-al 100.000-lea tractor românesc, sau grăbit să-i felicite pe reprezentanții harnicilor constructori brașoveni, prezenți și ei în calitate de invitați la lucrările Marii Adunări Naționale.

— Bravo și... la mai multe! — le-a spus Eroul Muncii Socialiste **Gheorghe Goina**, președintele colectivelor din Sintana.

Zeci de mii de tractoare. Puternică realitate a satului colectivizat de talpa crescută a roților de tractor, însemn al progresului, stampilează astăzi pămînturile pe care de veacuri nu s-a imprimat decît urma tălpilor desculțe.

Solii țărănimii colectiviste, dezbătute cu seriozitate și competență probleme complexe ale agriculturii în lumina noii ei etape de dezvoltare, au amintit adesea în cuvîntul lor despre munca însuflețită din această primăvară pentru a isprăvi la timp și în bune condiții agrotehnice însemnătutul porumbului. Sub copala sălii s-au făcut auzite vești din linia întîia a campaniei. În regiunea Bucureștii s-a terminat semănatul porumbului. Și în Dobrogea — veste cuprinsă în telegrama sosită pe adresa Sesiunii din partea comitetului regional de partid. Regiunea Galați, șapte raioane ale Olteniei au terminat și ele semănatul porumbului. Vești care întregesc atmosfera de lucru a Sesiunii.

Semnificații adînci s-au desprins din cuvîntul academișianului **Tudor Argehi**, a cărui prezență la tribună a fost salutată de aplauzele prelunge ale participanților ridicați în picioare. Victoria definitivă a socialismului la orașe și sate și-a găsit o vibrată expresie în mărturia rostită ieri de cel mai mare scriitor al țării. Nu simpla potrivire de cifre l-a făcut să asocieze amintirea celor 11.000 de țărani răsculați la 1907, cu prezența la sesiune a celor 11.000 de invitați. Căci acestor 11.000 de astăzi li s-a adresat cu tremur în glas: „Dacă ț-aș căuta la piept, așa afla poate la bătrîni Dumneavoastră, dedesubtul decorațiilor Republicii biruitoare semnul gloanțelor regale de acum 55 de ani...”

Cuvîntul maestrului **Argehi** ne-a apărut ca o filă nouă din „Cîntare Omului”, cîntare inspirată din izbînzile timpului de față și închinată țărănimii, care face astăzi parte, în întregul ei, din marea familie colectivista.

ION MARGINEANU
VICTOR VINTU

Un grup de invitați din regiunea Cluj.

În întîmpinarea zilei de 1 Mai

Cu 10 zile mai devreme

Muncitorii Uzinelor mecanice din Turnu Severin au lansat simbăta la apă, cu 10 zile mai devreme, un tanc petrolier de 1.390 de tone, îndeplinindu-și angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai. Acesta este cel de-al 4-lea vas pe care constructorii de aci l-au lansat la apă înainte de termen. O dată cu lansarea la apă

ACTUALITATEA

LA BORZESTI

Un nou turbogenerator a intrat în funcțiune

Puterea instalată a centralei electrice de termocare din Borzesti a crescut la 175.000 de kW prin darea în funcțiune, a unui nou turbogenerator de 50.000 de kW. Acesta este cel de-al 5-lea agregat instalat pînă acum la termocentralele din Valea Trușului de către muncitorii, inginerii și tehnicienii Trușului de construcții și montaje energetice.

Mai multe materiale de construcții

CONSTANȚA (coresp. „Scinteii”). — Cu redizări însemnate în întrecere întîmpină ziua de 1 Mai muncitorii și tehnicienii de la întreprinderea de prelucrare a metalelor și materialelor de construcții din Constanța. Planul de producție pe luna aprilie a fost îndeplinit cu 4 zile înainte de termen, iar pînă în ziua de 1 Mai aici se vor realiza, în plus, fisii de planșe pentru 25 apartamente, 720 mp chesoane de acoperiș pentru hale industriale, 100 stîlpi de susținere a rețelei electrice etc. În primul trimestru al acestui an colectivul întreprinderii a realizat economii peste plan în valoare de 111.000 lei.

Cele mai bune rezultate a obținut secția Palas, care a primit drapelul de secție fruntașă în întrecere.

Echipa R. P. Romine a cîștigat turneul U. E. F. A.

Întîlnind ieri, în finala Turneului U.E.F.A., echipa de fotbal a R. P. României, formată de juniori a R. P. României a obținut o strălucită victorie cu scorul de 4-1. Terminind netimpus cele 5 meciuri disputate în cadrul turneului, echipa noastră a cucerit primul loc în această disputată întrecere și Cupa U.E.F.A. Pe locurile următoare s-au clasat echipele de juniori ale R. P. F. Iugoslavia, R. S. Cehoslovacii și Turcia. (Amănunte în pag. 8-a).

O ZI DE ÎNTRECERE

La Călan, la furnale, echipele au pornit o pasionantă întrecere. Obiectivele sînt cunoscute fiecărui furnalist: mai multă lîntă pe metru cub de volum util de furnal; lîntă de bună calitate.

Acum, în preajma lui 1 Mai, întrecerea cunoaște un nou avînt. Toate echipele vor ca la demonstrația de 1 Mai să poarte lîntul, mult rîvnit, de echipă fruntașă.

...Pînă la 6, ora terminării schimbului, mai era încă vreme. La furnalul nr. 1 echipa lui Ioan Blaj tocmai făcuse ultima descărcare, cînd veni Ioan Stăniloiu, șeful echipei care prelua schimbul. La furnale, predarea și preluarea schimbului se fac de multă vreme din mers; cînd o echipă începe ziua de muncă, cunoaște totul despre furnal: cîte sarje s-au elaborat, ce temperaturi și presiuni a avut aerul suflat, dacă au fost sau nu deranjamente. Și, bineînțeles, echipa nu pleacă acasă pînă nu cunoaște rezultatele muncii din acea zi. Preluarea schimbului din mers ajută mult echipele. Le dă posibilitate să smulgă furnalului lîntă mai multă și mai bună.

La furnalul nr. 2, același lucru. Cu singura deosebire că aici preluarea schimbului se face sub direcția supravegherii a tehnicianului Iuliu Henke, șef de schimb, și a maestrului Marcel Semciuc. Acest furnal, care funcționează de 5 ani și jumătate, e nevoie de mai multă atenție, percepere și experiență în conducerea lui; altfel intervin deranjamente, mers încetinit, opriri.

...Oamenii au început lucrul. Aurel Beldeanu și Gheorghe Mihăilescu, la pregătirea rinilor; electricienii Ștefan Țipțer, Constantin Havrici și alții — la instalajele lor. Lăcătușii de la întreținere, conduși de Anton Răceanu, pregătesc piesele, revizuiesc utilajele. Și peste tot,

Expoziție de artă plastică

ORADEA (coresp. „Scinteii”). Artiștii plastici din Oradea au deschis ieri o expoziție închinată încheierii colectivizării agriculturii. Expoziția cuprinde lucrări inspirate din viața nouă a sateilor regiunii Crișana.

Construcții de locuințe

IAȘI (coresp. „Scinteii”). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii din cadrul întreprinderilor de construcții din orașul Iași au reușit să realizeze înainte de termen 4 blocuri de locuințe, care totalizează 172 de apartamente. În același timp, constructorii lăseseră la terminat mai multe locuri pentru magazine. Unitățile comerciale au și amenajat aici 15 magazine.

„Cosmos-4” a aterizat cu succes

La o comandă dată de pe pămînt, satelitul artificial sovietic „Cosmos-4” a aterizat cu succes la 29 aprilie într-un loc dinaltele stabilite de teritoriul U.R.S.S., după un zbor orbital de peste trei zile. (Amănunte în pag. 8-a).

Au terminat semănatul porumbului

Regiunea Galați

GALAȚI (coresp. „Scinteii”). — În ziua de 29 aprilie, în regiunea Galați s-a terminat semănatul porumbului. La succesele obținute a contribuit munca politică desfășurată de organizațiile de partid în rîndurile mecanizatorilor, colectivizării și lucrătorilor din gospodăriile de stat, pentru buna organizare a campaniei, pentru folosirea fiecărei ore bune de lucru în cîmp. În multe S.M.T.-uri din raioanele Brăila, Tecuci și Făurei mecanizatorii au lucrat în două schimburi, s-au întrecut pentru a termina semănatul mult mai devreme și apoi au dat ajutor gospodăriilor colective din raioanele Focșani, Panciu și Galați.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii au acordat o mare atenție respectării calității lucrărilor. Pe cele 50.000 ha de pe care și-au propus să obțină în medie cîte 5.000 kg porumb boabe la ha, în condiții de negrire, au lucrat cei mai buni mecanizatori, s-a folosit numai sămînță de mare productivitate și s-a asigurat o densitate corespunzătoare la hectar.

Fruntași la semănat sînt colectiviztii, mecanizatorii și lucrătorii din gospodăriile agricole de stat din raioanele Tecuci, Bujor, urmați de cei din Brăila și Făurei.

Radu Sima, vicepreședintele G.A.C. din Celate, raionul Calafat, feliicitat pe tractoristul Constantin Ciocîrșiu pentru calitatea lucrărilor făcute la semănat.

Zeci de gospodării colective din regiunea Brașov

BRAȘOV (coresp. „Scinteii”). — În multe gospodării colective din regiunea Brașov, printre care se numără Lastea, Moșna, Așel, Săcădate, Veștem, Bôd, Hărman, Rotbav și altele, folosindu-se la maximum timpul bun din ultima săptămînă, semănatul porumbului a fost terminat.

În întreaga regiune, viteza zilnică planificată la însemnătutul este depășită cu circa 30 la sută. La semănatul porumbului, cei mai avansați sînt colectiviztii din raionul Sibiu și din raionul Sighișoara, care au realizat 85 la sută din plan.

Maramureș Raioanele Șomcuta Mare și Cehul Silvaniei

BAIA MARE (coresp. „Scinteii”). Gospodăriile colective și de stat din regiunea Maramureș au însemnătutul peste 80 la sută din suprafața destinată culturii porumbului. După raionul Lăpuș, în cursul zilei de ieri, au terminat însemnătutul de primăvară alte două raioane — Șomcuta Mare și Cehul Silvaniei, precum și gospodăriile colective din raza orașului Baia Mare. Tot ieri au

Crișana Raioanele Gurahonț și Beiuș

ORADEA (coresp. „Scinteii”). Organizând munca în două schimburi la majoritatea tractoarelor și folosind din plin atelele, gospodăriile colective din raioanele Gurahonț și Beiuș au terminat semănatul porumbului. Au terminat însemnătutul și aproape 200 gospodării colective din alte raioane. Însemnătutul a fost mult intensificat în ultimele zile și în raioanele Simleu, Aleșd și Marghita unde s-a realizat pînă acum între 88-90 la sută din plan. În întreaga regiune această lucrare a fost executată în proporție de 81 la sută.

Cu sprînjul inginerilor agronomi, colectiviztii au executat însemnătutul la un înalt nivel agrotehnic. În întreaga suprafață destinată culturii porumbului se însemnătează în terenuri arate din toamnă cu sămînță dublu hibridă, iar pe aproape 60 la sută s-a însemnătutul intercalat, fasole și dovleci.

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARĂ A MARIILOR ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvintul tovarășului Nicolae Ceaușescu

Tovarăși,

In aceste zile de primăvară, cind parca și natura este în sărbătoare, privirile întregului popor român sînt ațintite spre Capitala patriei noastre, unde se desfășoară lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale consacrate încheierii colectivizării agricole.

In Raportul prezentat sesiunii de tovarășul Gheorghiu-Dej se vede un cuprinsător bilanț al strălucirii victoriei de însemnătate istorică obținute de poporul român pe drumul construirii depline a socialismului în patria noastră. Raportul face o analiză profundă, marxist-leninistă, a condițiilor în care s-a desfășurat munca pentru construirea socialismului la sate, relevă succesele însemnate obținute în dezvoltarea agriculturii și trasează sarcinile pentru consolidarea realizărilor dobîndite, creșterea continuă a producției agricole, îmbunătățirea conducerii agriculturii, asigurarea cu cadre necesare de specialiști, pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

In anii care au trecut de la eliberarea de sub jugul fascist, țara noastră a parcurs o întregă epocă istorică; a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, au triumfat pe deplin relațiile de producție socialiste în economia națională.

Ca urmare a politicii partidului de industrializare socialistă a țării, în anii regimului democrat-popular au fost create noi ramuri industriale, s-a dezvoltat puternic industria grea cu pivotul ei — industria constructoare de mașini.

Se schimbă vînzînd cu ochii înfățișarea patriei. Pe hartă țării au apărut uzine și fabrici noi, înzestrate cu mașini și utilaje moderne, care asigură creșterea continuă a producției industriale, dezvoltarea armonioasă a întregii economii naționale.

O mare amploare au luat construcțiile de locuințe și de așezăminte socio-culturale, care fac ca orașele noastre să fie tot mai frumoase și să asigure condiții de viață din ce în ce mai bune pentru oamnenii muncii.

Urmind cu încredere drumul arătat de partid, peste 3.200.000 familii țărănești s-au unit în puternice gospodării colective. In locul gospodăriilor țărănești mici s-au format mari gospodării colective care dau posibilitățile folosirii din plin a mijloacelor mecanizate, aplicării științei și tehnicii înaintate, asigură creșterea continuă a producției agricole și crearea unui belșug de produse agroalimentare.

Partidul nostru a considerat transformarea socialistă a agriculturii drept una din cele mai importante sarcini ale revoluției socialiste, a cărei rezolvare constituie o condiție obligatorie pentru victoria deplină a socialismului.

Urmind neabătut învățătura marxist-leninistă și aplicind-o în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a elaborat linia sa politică, formele de organizare și metodele de muncă, corespunzătoare sarcinilor fiecărei etape de dezvoltare.

Trebuie subliniată importanța deosebită pe care a avut-o istorica Plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949. Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej la această plenară a făcut o analiză științifică, marxist-leninistă, a transformărilor revoluționare care au avut loc în țara noastră și a trasat drumul pentru transformarea socialistă a satelor.

Iată cum se definea în raport politica partidului la sesiunea întințită Romîni și pune ca sarcină să ducă o astfel de politică la sate, să aplice astfel de măsuri practice, încît să așeze țărănimia muncitoare de ruinarea sărbătică și de exploatarea barbară din partea chibaburilor și a cămătarilor de tot soiul, pregătind treptat condițiile în vederea trecerii țărănimii la socialism.

In acest scop, partidul va căuta: — să limiteze chibaburimea și să pregătească condițiile desființării treptate a exploatarei omului de către om la sate; — să interzică vânzarea cumpărarea și arendarea pământului, spre a feri țărănimia sărăcă și mijloacele de primejdie de a pierde pământul;

— să dezvolte toate modurile de cooperare în agricultură; — să contribuie la mecanizarea și electrificarea tot mai largă a gospodăriilor agricole cu ajutorul S.M.T. și a mijloacelor proprii ale cooperativei;

— să dea un larg ajutor financiar cooperativei, prin credite ieftine și ajutor țărănimii muncitoare.

Dezvoltarea gospodăriilor agricole colective, extinderea numărului lor, nu va putea și nu trebuie să aibă loc decît: — pe măsura creșterii industriei socialiste, capabilă să înzestreze agricultura socialistă cu mașini agricole perfecționate, — pe măsura formării cadrelor de agronomi, capabili să conducă agricultura unei asemenea gospodării colective, și

— pe măsura creșterii conștiinței maselor largi ale țărănimii muncitoare asupra superiorității și necesității gospodăriei agricole colective.

Cei 13 ani care au trecut de la Plenară au confirmat pe deplin justetea acestor prevederi. Acest document de mare importanță teoretică și practică își păstrează și astăzi întreaga sa valabilitate.

Viața a arătat că de justă a fost orientarea partidului nostru de a porni de la formele simple de cooperare în producția agricolă. Intovărășirile au constituit o adevărată școală de educare, de obișnuire a țărănimii cu munca în comun și a ușurat mult trecerea ei în masă spre gospodăriile colective.

Acum ne dăm și mai bine seama că de dăunătoare a fost poziția grupului anti-partinic care a sabotat timp de ani de zile constituirea întovărășirilor agricole și că de criminală a fost acțiunea lor provocatoare față de țărănimia muncitoare. În călcarea legalității populare, arestarea din ordinul lor a mil de țărani și trimiterile lor în judecări au adus mari pierderi alianței cu țărănimia muncitoare, precum și muncii de cooperativizare a agriculturii.

Demascarea deviatorilor și măsurile luate de partid pentru înlăturarea urmărilor politiceilor lor au dus la creșterea încrederei țărănimii în partid, care s-a convins că acțiunea acestor deviatori era străină și dușmănoasă liniei partidului.

In toată perioada transformării socialiste a agriculturii, Comitetul Central al partidului, Biroul Politic au vegheat la aplicarea în practică a liniei politice stabilite de Plenară din martie 1949, s-au preocupat în mod sistematic de dezvoltarea continuă a agriculturii. Măsurile adoptate de re-

centa plenară a Comitetului Central, corespunzătoare noii etape de dezvoltare, reprezintă un exemplu grăitor al grijii permanente pe care o acordă agriculturii conducerea partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej.

Transformarea socialistă a agriculturii s-a făcut treptat, pe măsura creării condițiilor materiale necesare și a convingerii țărănimii de a trece pe calea socialismului. Putem spune, referindu-ne la cunoscuta teză a lui Engels, că țărănimia din țara noastră s-a convins realtamente, muncind pe petecul ei de pământ și văzînd rezultatele obținute de gospodăriile colective frunțase, că numai marea gospodărie socialistă poate asigura creșterea producției agricole și ridicarea bunăstării sale, și de aceea a pășit în masă pe drumul arătat de partid — drumul agriculturii socialiste.

Statul democrat-popular a acordat gospodăriilor colective un ajutor prețios, permanent, cu tractoare și mașini agricole, credite, semințe selecționate, material sădător, le-a sprijinit prin trimiterea de cadre de specialiști care au adus un aport însemnat la creșterea producției agricole vegetale și animale.

In încheierea colectivizării agriculturii un rol deosebit de important a avut vasta muncă politică și organizatorică dusă de organele și organizațiile de partid. Activitatea multilaterală, plină de abnegație desfășurată de activii de partid, de toți comunistii de la sate, a contribuit la creșterea autorității organizațiilor de partid, a îmbogățit experiența lor în organizarea și mobilizarea țărănimii la înlăturarea sarcinilor puse de partid; a întărit și mai mult legăturile partidului cu masele.

In lupta pentru construirea socialismului s-a ridicat pe o treaptă mai înaltă, s-a cimentat și mai mult alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, baza de neclintit a regimului nostru democrat-popular.

Aplicarea consecventă a politicii de îngrădire și eliminare treptată a chibaburimii a dus la scăderea puterii ei economice, la limitarea continuă a posibilităților ei de exploatare. Aceasta a permis ca în martie 1959, cind sectorul socialist al agriculturii devenise preponderent, cuprindînd peste 60 la sută din suprafața agricolă a țării, să se ia măsuri pentru desființarea oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Prin aceste măsuri a fost lichidată ultima și cea mai răutățoasă, s-a pus capăt pentru totdeauna exploatarei omului de către om în țara noastră.

Modul în care partidul nostru a rezolvat problema lichidării chibaburimii ca clasă, constituie un exemplu de aplicare creatoare, la condițiile concrete ale țării noastre, a marxism-leninismului.

Merită subliniat faptul că, în țara noastră, în procesul colectivizării a avut loc o creștere continuă a producției agricole de cereale, floarea soarelui, sfeclă de zahăr și alte culturi, au sporit numărul de animale și producția de carne, lapte, lînă, ouă, ceea ce a asigurat satisfacerea cerințelor crescînde de consum ale populației și a industriei cu materii prime.

Experiența țării noastre demonstrează că în perioada transformării socialiste a agriculturii nu trebuie să aibă loc neapărat o scădere a producției agricole ci, dimpotrivă, aplicind consecvent principiul leninist al conteresării materiale a țărănimii și dezvoltind baza tehnică-materială a agriculturii, se poate asigura în această perioadă creșterea sistematică a producției agricole.

Putem spune, tovarășii, că felul cum s-a rezolvat la noi problema transformării socialiste a agriculturii, faptul că paralel cu colectivizarea agriculturii a avut loc o creștere continuă a producției agricole vegetale și animale, constituie un aport al partidului nostru la îmbogățirea practicii construcției socialiste la sate, a tezaurului învățăturii marxist-leniniste.

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej cuprinde un întreg program de măsuri hotărîte la plenara C.C. al P.M.R. din 23-25 aprilie, menite să asigure realizarea marilor sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului cu privire la sporierea producției agricole, la întărirea gospodăriilor agricole colective.

Îndeplinirea măsurilor adoptate de plenară impune îmbunătățirea continuă a muncii organizatorice, a stilului și metodei de muncă ale organelor și organizațiilor de partid, ale organelor de stat și economice.

Organele de partid regionale și raionale vor trebui să asigure îndrumarea permanentă a activității consilierilor agricole, să vegheze ca din ele să facă parte cele mai capabile și talentate cadre de ingineri agronomi, mecanici, zootehnicieni, medici veterinari etc., oameni cu experiență în organizarea și conducerea producției agricole, dormite să-și pună toate forțele în slujba ridicării continue a agriculturii.

Așa cum s-a subliniat în recenta plenară a C.C., în fața organizațiilor de partid de la sate stau noi sarcini, de mare răsunet. Ele au datorită să ridice pe o treaptă mai înaltă întreaga muncă organizatorică și politico-educativă, punînd în centrul ei întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, sporierea producției agricole, organizarea unei largi întreceri socialiste pentru ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor frunțase.

Este necesar ca organele și organizațiile de partid să muncească într-un mod nou, să-și îmbunătățească stilul și metodele de muncă, centrul întregii activități de partid să fie mutat în gospodăriile agricole colective, gospodăriile de stat, S.M.T.-uri, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole. De mare importanță este ca cele mai pregătite cadre de partid, cu experiență, cunoscătoare ale problemelor agricole, să fie repartizate să muncească în agricultură, să acorde un ajutor permanent organizațiilor de partid și consilierilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective în îndeplinirea sarcinilor mari ce le revin.

Organizațiile de partid, toți membrii și candidații de partid trebuie să fie în primele rînduri ale luptei pentru realizarea hotărîrilor partidului și guvernului privind întărirea și consolidarea gospodăriilor agricole colective, să fie prezenți în locurile hotărîtoare ale producției.

Organele și organizațiile de partid trebuie să desfășoare o largă muncă de educare a țărănimii în spiritul colectivității și al patriotismului înflăcărat, al dragostei față de munca în comun și avutii obștești; întreaga lor activitate să contribuie la formarea trăsăturilor omului nou,

constructor constient al societății socialiste.

Plenara C.C. a arătat că pentru rezolvarea multelor sarcini ce se pun în domeniul agriculturii, de o mare însemnătate este îmbunătățirea continuă a muncii organizațiilor de masă și a organelor locale ale puterii de stat.

Organizațiile U.T.M. au datorită să-și ridice necontenit nivelul activității politico-organizatorice în vederea creșterii influenței lor în masele tineretului, a mobilizării întregului tineret de la sate spre a participa cu toată puterea entuziasmului său creator, alături de cei vîrstnici, la realizarea măreților obiective ce ne stau în față.

Comitetele regionale, raionale și orașenești, organizațiile de bază ale partidului au datorită să-și îmbunătățească munca politică în rîndurile maselor de femei, care au un rol de seamă în întărirea și dezvoltarea gospodăriilor agricole colective.

Ca urmare a reorganizării conducerii agriculturii, crește rolul și răspunderea sfaturilor populare în conducerea agriculturii. Ele trebuie să asigure îndrumarea permanentă, zi de zi, a consilierilor agricole, să rezolve cu competență și la timp toate problemele legate de dezvoltarea gospodăriilor agricole colective, de elaborarea planurilor lor de producție și îndrumarea economico-financiară, să se ocupe de întreaga activitate gospodărească și socio-culturală din satul colectivizat, să perfecționeze necontenit metodele și stilul lor de muncă.

Organele și organizațiile de partid, stațiunile populare trebuie să vegheze la respectarea strictă a democrației interne a gospodăriilor colective, la timerecu și regularitate a adunărilor generale, prezenta-

Cuvintul tovarășului Ion Chetan

(președintele G. A. C. Boian, regiunea Cluj)

Pentru noi, țărani, în anul acesta primăvara a venit de două ori. Prima oară obișnuit, așa cum vine în fiecare an, iar a doua oară a poptit în inimile noastre odată cu vestea încheierii colectivizării agriculturii în patria noastră. Aici, în fața dv., vreau să aduc cuvintul de mulțumire și recunoștință al colectivizatorilor din Boian, regiunea Cluj, partidului nostru drag, care a cheșăzuit prin politica sa înțeleaptă victoria uriașă pe care o sărbătorim astăzi cu toții.

Ca președinte al gospodăriei colective din Boian vreau să împărtășesc cite ceva din experiența noastră, cîștigată în cei aproape 12 ani de cînd sintem colectivisti, de cînd am pășit în viața cea nouă, socialistă.

Mă voi opri mai ales la realizările obținute de gospodăria noastră colectivă în creșterea animalelor.

Pe la noi oamenii au următoarea zicală: „O vorbă bine scoțită face cit o ploaie bună, ceea ce a asigurat satisfacerea cerințelor crescînde de consum ale populației și a industriei cu materii prime.

Nouă, colectivizatorilor, țărănilor, partidului nostru dat și sfaturile înțelepte, și ajutor de mare preț. Anul trecut am cumpărat, pe lîngă efectivul ce-l aveam, încă 33 de vaci cu lapte și 125 de vițeie. In același timp, gospodăria acordă multă atenție creșterii animalelor tinere provenite din prăsilă proprie. Pe acestea le-am obținut pentru producție și am schimbat țărăni pe vițeie de la colectivități. In prezent avem o fermă de 385 bovine, din care 100 vaci. Anul trecut am obținut o producție medie de peste 2.000 l lapte de la fiecare vacă furajată. In anul 1965 vom avea 544 bovine, din care 250 vaci cu lapte.

Nu ne-am mulțumit numai cu mărirea numărului de animale, ci am căutat ca animalele noastre să fie de rasă bună, productive. Rasa care a la noi cea mai mare cantitate de lapte și carne este bălțata românească. De la o vreme am introdus la ferma de vaci registre pentru controlul producției de lapte și urmărirea cu atenție a planului de montă și fătări. Am izbutit astfel să avem succese frumoase în selecția animalelor. Acum gospodăria noastră are 15 junici provenite de la vacile de mare productivitate. Totuși nu sintem mulțumii și socotim că se poate face simțitor mai mult.

In Raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej se arată ce mare însemnătate au creșterea și îngrășarea unui număr cit mai mare de porci.

Noi vom pune un accent deosebit pe în-

Cuvintul deputatului Nicolae Giosan

Terminarea colectivizării agriculturii constituie o mare victorie a partidului și statului nostru pe frontul fătării unei vieți îmbelșugate și ferice. Acest eveniment de însemnătate istorică este rodul bogat al politicii științifice, plină de înțelepciune a partidului nostru.

Colectivizarea agriculturii a fost întodeauna analizată de partid în strînsă legătură cu sporierea producției agricole. Pentru a se obține mai multe cereale, carne, lapte, lînă, ouă și alte produse, conducerea partidului a orientat agricultura pe calea dezvoltării intensive, spre creșterea în primul rînd a producției de cereale și îndeosebi de grîu și porumb. Aceasta constituie o bază sigură și traicină pentru dezvoltarea creșterii animalelor și a celorlalte ramuri de producție agricolă.

În cadrul acestei orientări, o importanță deosebită a fost dată culturii porumbului, care găsește condiții de climă și sol deosebit de favorabile în toate regiunile țării.

Încă de la Constituirea frunțasilor din agricultură din 1955, au fost criticate teoriile greșite ale unor specialiști care au sustinut reducerea suprafețelor înșămînțate cu porumb. Măsurile concrete luate au dus la extinderea acestei culturi și la sporierea producției la hectar. Suprafața cultivată cu porumb este în 1962 cu peste 1 milion hectare mai mare decît în 1953, iar producția la hectar în perioada 1957-1961 este cu 44 la sută mai mare decît producția medie a anilor 1934-1938.

Printre măsurile importante luate în vederea sporiirii producției de cereale se înscrie și crearea în anul 1957 a Institutului de cercetări de la Fundulea cu sarcina specială de a promova cultura porumbului hibrid în țara noastră.

Este greu să exprim în cîteva cuvinte sprijinul și îndrumarea permanentă pe care institutul nostru a primit-o din partea conducerii partidului și personal din partea tovarășului Gheorghiu-Dej. In-

rea la timp a dărilor de seamă și dezbaterile modului cum se realizează sarcinile prevăzute în planul de producție, să asigure ca toate problemele economice și sociale ale gospodăriei colective să se discute și să se rezolve cu participarea activă a masei de colectivisti.

Toți tovarășii care au luat cuvintul au vorbit cu îndreptățită mîndrie despre mărețele realizări înlăpătute în țara noastră; cu toții au subliniat justetea liniei politice a partidului nostru. Cei mai de seamă realizări o reprezintă însă succesele obținute în formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste, a omului nou, constructor al socialismului.

Toate înlăpăturile de pînă acum sint rodul muncii entuziaste a minunatului nostru popor și al reprezentanților intrinși în cel mai înalt for al țării, dezbaterii cu competență cele mai importante probleme ale dezvoltării agriculturii.

Sesiunea noastră este cea mai grăitoare demonstrație a unității indisolubile între partid și popor.

In aceasta constă principala garanție că sarcinile mari pe care ni le propunem vor fi pe deplin realizate.

Mărețele rezultate obținute de partidul nostru în transformarea socialistă a satului, activitatea rodnică desfășurată de organele și organizațiile de partid ne dau deplină convingere că și în viitor sarcinile puse de partid în noua etapă de dezvoltare a agriculturii vor fi îndeplinite cu succes.

Îndeplinirea lor va duce la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, a unității moral-politice a întregului popor în jurul partidului și guvernului de chezăria a noi victorii în dezvoltarea construcției socialiste și trecerea treptată la comunism. (Cuvintarea a fost subliniată cu puterice aplauze).

Cuvintul tovarășului Ion Chetan

(președintele G. A. C. Boian, regiunea Cluj)

grășarea porcilor și vom vînde an de an stăutul tot mai multă carne. Știu că încheind contracte de vânzare cîntre stat avem un cumpărător sigur și ne bucurăm de prețuri avantajoase care dau puțina gospodăriei să obțină mari venituri bănești. In acest an, în lunile mai-septembrie și noiembrie vom vînde stăutul, pe bază de contract, 500 de porci grași, în greutate totală de 50.000 kg carne. In 1965 vom vînde aproape 1.000 porci grași, deci peste 100.000 kg carne.

Odată cu dezvoltarea fermelor de vaci și porci, ne îngrijim și de mărirea celor de păsări și oi.

Călușind-ne după indicațiile plenarei C.C. al P.M.R. din iunie-iulie 1961, ne-am străduit să asigurăm și baza furajelor de care au nevoie animalele gospodăriei colective. Incepînd din toamna acestui an, vom avea pentru fiecare vacă cu lapte o rație zilnică de 6 kg fîn, 25 kg porumb siloz, 5 kg de sfeclă de zahăr. Concentratele se vor asigura în raport cu producția de lapte a fiecărei vaci. Totodată, ne străduim nu numai să asigurăm necesarul de furaje pentru anul în curs, ci să facem și o rezervă.

In primul rînd e nevoie să obținem ca porumbul siloz să devină furaj de bază în hrana animalelor.

Pentru că a venit vorba de porumb boabe, vreau să arăt că noi ne-am propus și am și luat măsurile necesare să obținem de pe 60 ha cite 5.000 kg porumb boabe în cultură neirigată. Incepînd cu anul viitor, vrem să realizăm această producție de pe întreaga suprafață a gospodăriei cultivate cu porumb.

Colectivizării din satul nostru m-au împunericit să vă aduc la cunoștință că ei vor face tot pentru a mări producția agricolă. Chiar în această campanie agricolă am terminat la timp și în bune condiții agrotehnice semănatul culturilor de mazăre, orzoaică, borceaș, ovăz, iar la data de 26 aprilie am terminat semănatul porumbului.

Sintem hotărîți să aplicăm întodeauna întregul complex de măsuri agrotehnice, realizate au făcut ca producția medie la hectar de porumb, grîu și floarea-soarelui să crească continuu.

Asa, spre exemplu, în anul 1961 am obținut pe o suprafață de 900 ha o producție de 4.714 kg porumb la hectar în condiții neirigate și 6.200 kg la ha pe suprafață de 130 hectare. La floarea-soarelui, pe o suprafață de 286 hectare, gospodăria noastră a obținut producții de peste 1.900 kg la hectar, iar brigada de 75 ha o producție de 2.400 kg la hectar.

Practica ne-a dovedit că bunăstarea colectivizatorilor are un singur izvor — creșterea avuției obștești. In gospodăria noastră, averea obștească a ajuns în anul 1961 la peste 8.000.000 lei. Totodată, noi ne-am preocupat cu deosebită grijă de creșterea fondului de deosebă al gospodăriei. Dacă în anul 1958 s-a repartizat pentru fondul de bază 10 la sută din veniturile bănești, în 1961 s-a repartizat 15 la sută din toată veniturile avîndu-se în fond de bază de peste 4.000.000 lei. Creșterea an de an a fondului de bază ne-a dat posibilitatea să înființăm noi ramuri de producție, să creștem veniturile gospodăriei și să dezvoltăm paralel cu sectorul

s-au obținut rezultate prețioase. Au fost demonstrate sporurile însemnate de producție ce se obțin prin executarea arăturii adînci de vară și de toamnă, eficacitatea mărită a îngrășămintelor organice și minerale prin îngroparea lor sub arătura adîncă, rolul deosebit de important pe care îl are asigurarea unei densități optime de plante la hectar pentru obținerea unor producții de 5.000 și peste 5.000 kg de porumb la hectar în condiții neirigate.

Pentru colaboratorii institutului nostru, nu poate fi o bucurie și satisfacție mai mare decît aceea de a constata din cuvintul multor vorbitori la actuala sesiune a Marii Adunări Naționale, ca și la Consfătuirea pe țară a colectivizatorilor din anul trecut, că numeroase G.A.C. și G.A.S., folosind sîmînța hibridă și aplicînd în mod diferențiat recomandările științei și practicii înaintate, au obținut recolte bogate.

Sintem pe deplin conștienți că rezultatele obținute pînă acum în cercetarea științifică sînt încă departe de a satisface cerințele mereu crescînde ale agriculturii socialiste. Avem nevoie de hibridi de porumb, de soluri de grîu, soluri de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și alte plante de cultură, care să corespundă cit mai bine condițiilor pedoclimatice și nivelului agrotehnic din ce în ce mai ridicat al agriculturii din țara noastră. Sarcina noastră, a oamenilor de știință, este de a crea în cel mai scurt timp posibil aceste soluri, de a le experimenta, introduce și generaliza în producție.

Agricultura noastră este dotată an de an cu tot mai multe tractoare și mașini agricole moderne, cu cantități sporite de îngrășăminte chimice, cresc în ritm sustinut suprafețele amenajate pentru irigare. Este de datorita noastră să elaborăm noi metode agrotehnice, corespunzătoare acestor mijloace cu care stălu înzestreață agricultura, să facem ca ele să contribuie în cea mai mare măsură la sporierea producției agricole.

O sarcină de mare răspundere pe care cercetarea științifică va trebui s-o rezolve o constituie elaborarea diferențiată, pe zone pedoclimatice, a celor mai raționale sisteme de agricultură. Va trebui să renunțăm odată pentru totdeauna la cercetarea unor sisteme de agricultură, pe care practica noastră de producție le-a respins ca ineficiente din punct de vedere economic și în care cultura porumbului, a grîului și a altor culturi de mare randament nu-și găseau proporția corespunzătoare.

In rezolvarea acestor probleme va trebui să pornim de la principiul verificat de practică și anume că cel mai rațional sistem de agricultură este acela care, cu aceeași cantitate de muncă, asigură la hectarul de teren agricol mai multe cereale, carne, lapte, lînă, ouă și alte produse.

Încheierea colectivizării agriculturii creează pentru cercetarea științifică un vast cîmp de activitate. Hotărîrea partidului nostru, de a asigura fiecare gospodărie

Cuvintul tovarășului Fătu Soariceanu

(președintele G. A. C. din comuna Ianca, regiunea Galați)

Dați-mi voie să exprim mai întii prin cuvintul meu bucuria trăită de toți colectivizatorii din gospodăria noastră ocazia încheierii colectivizării agriculturii, eveniment de mare însemnătate în viața poporului nostru.

Aș vrea în continuare să împărtășesc participanților la actuala sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale cîteva aspecte din munca harnicilor noștri colectivizatori din comuna Ianca.

Recuperarea de seamă care a stat în atenția noastră a fost ca an de an să mărim producția cerealelor, să dezvoltăm sectorul zootehnic, să îmbinăm armonios producția vegetală cu cea animală, pentru a îndeplini cu cinste sarcinile de mare răspundere puse de partidul nostru în fața lucrătorilor din agricultură.

Munca insufletită a colectivizatorilor, aplicarea regulilor agrotehnice înaintate, extinderea gradului de mecanizare a lucrărilor, folosirea unor importante cantități de îngrășăminte organice și minerale și a unor soluri de semințe de înaltă productivitate au făcut ca producția medie la hectar de porumb, grîu și floarea-soarelui să crească continuu.

Asa, spre exemplu, în anul 1961 am obținut pe o suprafață de 900 ha o producție de 4.714 kg porumb la hectar în condiții neirigate și 6.200 kg la ha pe suprafață de 130 hectare. La floarea-soarelui, pe o suprafață de 286 hectare, gospodăria noastră a obținut producții de peste 1.900 kg la hectar, iar brigada de 75 ha o producție de 2.400 kg la hectar.

Practica ne-a dovedit că bunăstarea colectivizatorilor are un singur izvor — creșterea avuției obștești. In gospodăria noastră, averea obștească a ajuns în anul 1961 la peste 8.000.000 lei. Totodată, noi ne-am preocupat cu deosebită grijă de creșterea fondului de deosebă al gospodăriei. Dacă în anul 1958 s-a repartizat pentru fondul de bază 10 la sută din veniturile bănești, în 1961 s-a repartizat 15 la sută din toată veniturile avîndu-se în fond de bază de peste 4.000.000 lei. Creșterea an de an a fondului de bază ne-a dat posibilitatea să înființăm noi ramuri de producție, să creștem veniturile gospodăriei și să dezvoltăm paralel cu sectorul

producției vegetale și sectorul zootehnic. Astfel, dacă în anul 1959 gospodăria avea 100 capete turine, în prezent ea are 710 capete, din care 300 vaci. Dispunem de un efectiv de peste 730 capete porcine și de 3.260 ovine. Din experiența anului trecut, cînd am crescut 13.000 păsări, ne-am dat seama ce avantaje prezintă dezvoltarea sectorului avicol, fapt pentru care am hotărîți să creștem în acest an 25.000 păsări din care 10.000 mîscă. In acest scop vom mai construi încă o hală de mare capacitate.

Baza furajeră pentru animale o asigurăm prin cultivarea unor mari suprafețe cu porumb și grîu, care de la care obținem producții de 65-70 tone la hectar, cit și prin folosirea culturilor duble, semînd porumb după rapiță, secară, orz și grîu. De la culturile duble obținem producții de 15-16 tone masă verde la hectar.

Datorită creșterii avuției obștești și a veniturilor gospodăriei, valoarea zleimuncă a fost în anul 1961 de 31,50 lei. O dovadă grăitoare a creșterii nivelului de trai al colectivizatorilor sint cele peste 400 de case noi construite în comuna Ianca, electrificarea și radioficarea întregii comune.

Obținind producții mari de cereale, gospodăria noastră a vîndut stăutul în anul 1961 produse cerealele în cantități sporite față de cele contractate. Am vîndut stăutul 1.040 tone de porumb față de 270 tone contractate, 490 tone floarea soarelui față de 300 tone contractate. In urma măsurilor agrotehnice aplicate și față de condițiile care se prevăd în acest an, ne angajăm să livrăm stăutul peste cantitățile contractate: 200 tone grîu, 240 tone porumb, 100 tone floarea soarelui. De asemenea, vom vînde peste 135 tone carne, în condițiile asigurării creșterii neptului prevăzută în plan, precum și 3.500 hl lapte.

Aplicarea în practică a hotăr

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARE A MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvîntul deputatului Mihai Birliaga

(Urmare din pag. II-a)

bine, animalele au dat o producție sporită de lapte până toamna târziu și în tot cursul iernii. Poate să pară curios, dar acesta este adevărul: la noi în lunile de iarnă am obținut producții zilnice de lapte mai mari decât în timpul verii. Numai în cele 4 luni ale anului acesta am obținut în medie de la fiecare vacă furajată cite 1.008 litri lapte. Acum, în primăvară, pe 100 hectare pășune naturală, la indicația inginerului zootehnic am executat lucrări de îngrijire și suprinsămînțări, ceea ce va face ca producția de masă verde la hectar să crească de 2-3 ori. Cu porumb pentru siloz, în mare parte însemnățat, înțercat cu soia, cultivăm 100 de hectare, fiind hotărâți să obținem o producție de 35.000 kg masă verde la hectar.

Am să mă refer în continuare la experiența dobândită în creșterea porcilor. În gospodăria noastră am format, din prăsilă proprie, o matcă de 75 scroafe de la care în acest an vom obține aproape 1.200 pui. Procesul de reproducție al porcilor și îngrijirea lor l-am organizat în așa fel ca în fiecare trimestru să putem livra porci îngrășați. Prin aceasta contribuim la aprovizionarea ritmică a oamenilor muncii cu carne, iar gospodăria colectivă încapează bani în tot cursul anului. În acest an gospodăria a contractat 500 porci, din care 90 l-am și livrat. Noi nu hrănim porcii numai cu grâu. Pe lângă porumb, zermă rezultat din prelucrarea lăptelui, sfecla de zahăr în amestec cu uruiile de porumb și orz. Mai folosim, pentru hrana porcilor, cu rezultate din ce în ce mai bune, bostani tocați mărunț în amestec cu uruii, iar scroafelor de prăsilă le dăm bostani tocați mărunț amestecați cu uruii și fierți. Iată de ce noi am extins cultura printru porumb a bostanilor pe o suprafață de peste 400 hectare.

Septelul gospodăriei noastre a ajuns în prezent la 575 taurine, aproape 1000 de oi

Cuvîntul tovarășului Adrian Popovici (președintele G. A. C. din satul Chișcăreni, comuna Șipote, regiunea Iași)

Alături de întregul popor muncitor, membrii gospodăriei noastre colective sînt mîndri că sarcina trasă de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român privind colectivizarea agriculturii a fost îndeplinită cu mult înainte de termenul prevăzut.

La convocarea țăranilor întovărășiți din Chișcăreni de a păși colectivă a contribuit, în măsură hotărîtoare, faptul că gospodăria noastră a obținut în fiecare an producții sporite față de cele ale lor. La grâu, de pildă, am obținut anul trecut cu 600 kg mai mult la hectar decît întovărășirea, la porumb — cu 1.500 kg mai mult, iar la floarea-soarelui, față de cele 1.000 kg, noi am realizat 1.831 kg la hectar. Sint cifre grăitoare, care l-au îndemnat mereu pe țăranii din Chișcăreni să-și scoată creionul și hirtia, să socotească și să chibzuiească cu tot, pînă la unu, să se hotărască. S-a dovedit și la noi justetea indicațiilor date de partid: exemplul pozitiv al gospodăriei colective a fost cel mai bun mijloc de convingere.

Vreau să arăt că în munca politică pentru terminarea colectivizării agriculturii, un sprijin deosebit de prețios l-am primit prin expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal. Expunerea ținută în fața activității de partid din orașul și regiunea Iași — adunare la care am avut și cu cîntecă și-au parte — a fost și pentru noi, membrii și candidații de partid din Chișcăreni, un îndrumare de nădejde în munca politică desfășurată în vederea încheierii colectivizării agriculturii. În această acțiune am mobilizat cele mai bune forțe ale organizației de partid, pe colectivității cel mai înaintați și cu experiență. Cu ajutorul lor — folosind forme cit mai variate, cum ar fi, de exemplu, seriile de calcul, seriile de întrebări și răspunsuri sau organizarea de vizite la unitățile agricole socialiste frunțase — am popularizat larg avantajele gospodăriei colective, tratat ambiguitățile și îndreptat erorile. Și pot afirma că folosirea acestor metode de convingere directe, nemijlocite, a găsit cel mai larg ecou în inimile țăranilor întovărășiți.

Vorbind despre factorii care au contribuit la transformarea conștiinței, la educarea țăranimii întovărășite, pregătind-o

Cuvîntul tovarășului Vasile Dicu (directorul S. M. T. Hărman, regiunea Brașov)

În primul rînd aș vrea să-mi exprim deplinul meu asentiment față de măsurile preconizate în Raportul prezentat în sesiune, cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii, potrivit cu necesitățile noi etape de dezvoltare.

Intr-adevăr, viața impunea luarea unor astfel de măsuri. Ca director la S.M.T. Hărman am văzut cit de mare nevoie aveau gospodăriile colective de sprijin tehnic din partea cadrelor de specialiști. De aceea, consider că foarte justă măsura luată de partid și guvern de a se trimite în fiecare gospodărie colectivă specialiști cu studii superioare.

Așa cum s-a arătat în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, studiile de mașini și tractoare au avut un rol principal în convingerea țăranilor de a păși pe calea gospodăriei colective, dovadă practică că numai lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate, pe taralele înținse, fără haturii și aplicînd metodele agrotehnice avansate se pot obține recolte bogate.

Vă rog să-mi permiteți să arăt pe scurt cum își îndeplinește stațiunea noastră sarcinile trasate de partid cu privire la creșterea producției agricole în gospodăriile colective din raza noastră de activitate.

Pînă la colectivizarea completă a agriculturii, stațiunea noastră a deservit un număr de 19 gospodării colective. Coșticienții că asupra gospodăriilor colective sînt aștinute privirile țăranilor muncitori, mecanizatorilor de la S.M.T. Hărman au dat un sprijin efectiv consilierilor de conducere ale gospodăriilor colective în întocmirea planurilor de producție, organizarea muncii, aplicarea în mod diferențiat a lucrărilor agrotehnice, folosirea de semințe selecționate și de mare productivitate, în vederea obținerii de producții sporite la hectar.

Cu urmare, în anul 1961, producția me-

diu muncitoresc Romîn a elaborat un complex de măsuri, prezentate în raport. Reorganizarea conducerii agriculturii, prin înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consilierilor agricole regionale și raionale, ocupă un loc central în cadrul acestor măsuri.

Cuvîntul tovarășului Grigore Stanciu (președintele G. A. C. din comuna Dobra, regiunea Ploiești)

În raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a arătat rolul deosebit de important pe care l-au avut întovărășirile agricole ca formă intermediară de cooperare socialistă în producția agricolă, școala de educare a țăranilor în spiritul muncii colective.

În legătură cu aceasta aș vrea să arăt care a fost drumul parcurs de țăranii muncitori din comuna noastră pînă să ajungă la gospodăria colectivă. În anul 1955, ca urmare a muncii politice desfășurate de către organizația de partid, a luat ființă în comună o întovărășire agricolă. Ea a fost formată de 60 familii de țăranii muncitori. An de an, și alți țăranii muncitori, convingîndu-se de rezultatele obținute în întovărășirea noastră, au urmat exemplul celor care au pășit de la început pe acest drum. Astfel în anul 1960 întovărășirea cuprindea peste 520 de familii cu o suprafață de 1.200 hectare. Pe măsură ce întovărășirea creștea, munca unită nu întîrziă să dea rezultatele așteptate.

Ajutat permanent de organele de partid și de stat, am desfășurat o susținută muncă politică în rîndul întovărășirilor pentru a-l convinge să treacă la gospodăria agricolă colectivă. În acest scop,

Cuvîntul tovarășului Emil Bodnăraș

Tovarăși deputați, tovarăși invitați,

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romine, întrunită în sesiune extraordinară, dezbate rezultatele și sarcinile izvorite din încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, una din cele mai însemnate realizări obținute de poporul nostru sub conducerea încercată a Partidului Muncitoresc Romîn.

La baza dezbaterilor Marii Adunări Naționale stă Raportul prezentat de primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, tovarășul Gheorghiu-Dej.

Încheierea colectivizării agriculturii, eveniment de covîrsitoare însemnătate politică și economică în viața poporului nostru, a lărgit cadrul acestei sesiuni a Marii Adunări Naționale.

La dezbateri participă președinții tuturor gospodăriilor agricole colective din țară, directorii și gospodăriștii agricole de stat, reprezentanții clasei muncitoare din fabrici, uzine și santiere, reprezentanții ai intelectualității noastre.

Colectivizarea agriculturii a soluționat una din grele și mai complexe probleme ale revoluției socialiste.

Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție s-a stabilit, ca bază de neclintit a orînduirii socialiste, în toate ramurile economiei naționale.

Acesta reprezintă o mare victorie a partidului nostru, a clasei muncitoare, a țăranimii muncitoare, a întregului nostru popor.

Pentru a ajunge la această victorie, partidul nostru s-a căluzit neabătut de învățatura marxist-leninistă; el a păzit ca lumina ochilor și a întîrziț de zi alianța dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, principiu conducător în întreaga sa activitate.

Partidul nostru a arătat limpede că drumul spre o viață de bunăstare, cultură și mîncare a milioane de țăranii săraci și mijlocași și a familiilor lor nu este și nu poate fi altul decît drumul marii agriculturii socialiste, drumul gospodăriilor colective.

Planul îndeplinirii transformării socialiste a satului a fost trasat de istorica plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din martie 1949.

De la această dată, zi de zi, prin muncă stăruitoare, plină de răbdare, învinșuri greutăți, marelă a mobilizat în jurul său masele largi de oameni ai muncii

ridicarea nivelului calitativ al muncii mecanizatorilor noștri.

Ascultînd Raportul și luînd cunoștință de sarcinile noi pe care partidul și statul nostru le pun în fața stațiunilor de mașini și tractoare, în condițiile terminării colectivizării agriculturii, ne angajăm în fața sesiunii Marii Adunări Naționale să sprijinim și mai mult gospodăriile colective, în vederea obținerii de producții sporite la hectar, care să ducă la întărirea lor economic-organizatorică, la creșterea bunăstării celor ce muncesc.

Am organizat vizite la gospodăriile colective frunțase din raionul Pîrvoiști și din alte raioane, la care a participat o bună parte din membrii întovărășirii. Una din aceste vizite a fost organizată numai cu femeile, la gospodăria colectivă din Cioarașii, raionul Rîmnicu-Sărat, unde au văzut condițiile de muncă și de viață pe care gospodăria colectivă le oferă femeilor.

Întorși în comună, cei care au văzut rezultatele frumoase obținute de gospodăriile colective ne-au ajutat să lămurim care tocă întovărășirilor asupra problemelor care încă nu erau bine cunoscute.

Deci ne-ar întreba unii tovarășii: ce v-a convins cel mai mult, din toate cele văzute, să intrați în gospodăria colectivă, fiecare colectivist răspunde că argumentul cel mai puternic l-au constituit produsele mai bune obținute de gospodăriile colective în comparație cu întovărășirea noastră. G. A. C. din comuna Băleni Romîni, de exemplu, în aceleași condiții de sol, a realizat anul trecut cu 500 kg grâu și cu peste 600 kg porumb mai mult la hectar decît întovărășirea noastră.

Ca rod al muncii desfășurate, sub conducerea și îndrumarea organizației de partid, de comunisti și de alți țăranii muncitori, al exemplului concret oferit de gospodăriile colective vecine, în toamna anului 1961 țăranii întovărășiți au hotărît să transforme întovărășirea în gospodărie agricolă colectivă.

În munca pe care am desfășurat-o pentru a atrage și pe ceilalți țăranii din comună, care rămăseseră în afara gospodăriei colective, de un real folos ne-au fost lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivisti. Studiarea cu toți colectivisti și ceilalți țăranii muncitori din comună a cuvîntării tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și a chemării Consfătuirii a avut ca rezultat faptul că în luna februarie s-a terminat colectivizarea agriculturii în comuna noastră. Acesta este drumul parcurs de către țăranii muncitori din Comuna Dobra.

Pentru ca gospodăria noastră să pornească cu pași siguri, am luat măsurile necesare pentru buna organizare a muncii și a procesului de producție. Colectivisti au fost repartizați pe brigăzi și echipe, s-au întocmit planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli pe acest an. Colectivisti au pornit cu însuflețire în muncă colectivă. Astăzi am primit știrea îmbrucătoare că însămînțările de primăvară sînt terminate în gospodăria noastră.

Cu cîteva zile în urmă am constituit un colectiv format din specialiști și cei mai buni colectivisti pentru a întocmi un plan de perspectivă în care vom stabili principalele obiective și măsuri privind sporirea productivității obștești, mărirea numărului de animale la suta de hectare, folosirea rațională a pămîntului, producțiile ce se vor obține la principalele culturi și specii de animale etc.

Harnicii noștri colectivisti sînt hotărîți, ca, înviind permanent din experiența gospodăriilor colective mai vechi, să lupte neobosit pentru îndeplinirea măsurilor sarcini trasate de către conducerea partidului, pentru a face din gospodăria noastră o unitate socialistă tot mai înfloritoare.

Vorbind despre importanța acestui factor, Lenin spunea: „...fără lichidarea completă a analfabetismului... fără ca populația să învețe într-o măsură suficientă să folosească cărțile... nu ne vom putea atinge scopul...”

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej arată cîtă importanță a acordat și acordă partidul acestei probleme.

În anii puterii populare învățămîntul și cultura au pătruns adînc în viața satului, devenind bunuri de fiecare zi ale țăranimii.

Satul nostru de azi, cu țăranii liberi și luminați, nu are nimic din înfățișarea satului din trecut, a cărui imagine a dispărut pentru totdeauna.

În anul 1933, după statistica oficială a vremii, peste un milion de copii de vîrstă școlară erau în afara școlii, îngrîșind numărul neștiitorilor de carte, în timp ce 7.000 de învățători erau șomeri.

În ceea ce privește numărul gimnaziilor — comparabile ca grad de învățămînt cu școala actuală de 7 (8) ani — în anul 1938 erau în întreaga țară doar 770 de unități, în timp ce astăzi numai la sate există 6.250 de astfel de școli, de peste 8 ori mai multe.

Învățămîntul de cultură generală la sate școlarizează astăzi aproape 2 milioane de elevi în toate unitățile școlare, care sînt încadrate cu peste 80.000 de învățători și profesori.

În anii puterii populare școala de 7 ani de la sate a dat circa 1 milion de absolvenți.

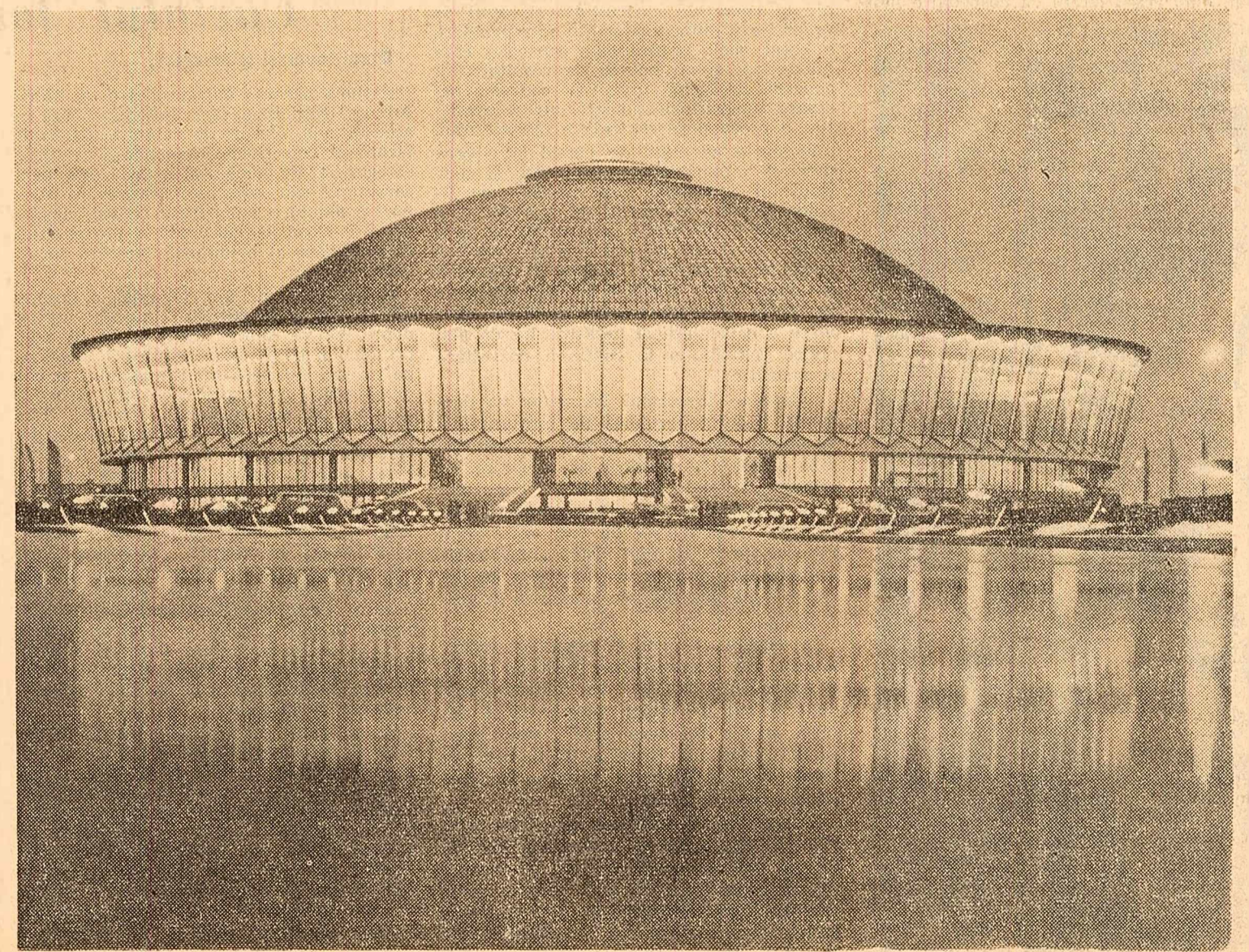
Peste 17.500 studenți proveniți de la sate se află astăzi în institutele noastre de învățămînt superior.

În anii puterii populare, institutele de învățămînt superior au dat peste 33.000 ingineri, medici, profesori și alți specialiști de înaltă calificare, fii de țăranii muncitori.

Pentru trebuințele învățămîntului de toate gradele statul de democrație populară a afectat în ultimii 10 ani aproape 34 miliarde de lei.

Tovarăși,

Sarcinile care stau în fața agriculturii, acum după încheierea colectivizării, sînt deosebit de importante. Pentru rezolvarea lor cu succes, Comitetul Central al Parti-

Pavilionul Expoziției economiei naționale, unde se desfășoară lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

dului Muncitoresc Romîn a elaborat un complex de măsuri, prezentate în raport. Reorganizarea conducerii agriculturii, prin înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consilierilor agricole regionale și raionale, ocupă un loc central în cadrul acestor măsuri.

Principiul leninist al conducerii colective își găsește astfel deplină aplicare, asigurînd o îndrumare competentă și operativă a întregii economii agricole.

În Raport se subliniază însemnătatea pregătirii temeinice, nu numai de ingineri, tehnicieni și specialiști necesari agriculturii, ci în aceeași măsură a întregii țăranimii.

Concepția aceasta a conducerii partidului nostru stă la baza unui întreg sistem de pregătire, sistem care cuprinde toate treptele învățămîntului agricol.

Astfel, pentru ca tineretul sătesc, viitorii colectivisti, să-și însușească o pregătire agrotehnică cit mai bună, în școala generală de 8 ani de la sate se va studia în mod sistematic „Agricultura” ca obiect principal de învățămînt, eșalonat pe 4 ani de studiu (clasele V-VIII).

În cadrul acestei discipline elevii vor primi cunoștințe teoretice și practice despre sol și agrotehnică, îngrășăminte și folosirea lor rațională, cultura cerealelor, legumicultură, horticultură, protecția plantelor, creșterea animalelor, cunoștințe despre mașini agricole și despre organizarea producției agricole.

Însemnătatea acestei măsuri este evidentă dacă avem în vedere faptul că, pînă în anul 1965, vor absolvi școala generală de 8 ani de la sate și își vor fi însușit aceste cunoștințe agricole circa 1 milion de elevi.

Pentru o bună deservire a mașinilor și utilajului, cu care agricultura va fi considerabil dotată în viitorii ani, se prevede ca pînă în anul 1970 să se ajungă la un număr de peste 150.000 mecanici agricoli, prin pregătirea în școli profesionale cu durata de 3 ani, cit și a unui număr de peste 4.000 mașinisti mecanici agricoli, prin pregătirea în școli tehnice de mașinști cu durata de 3 ani.

Un loc deosebit de important în sistemul de învățămînt preconizat îl ocupă școlile tehnice cu durata de 4 ani, care urmează să pregătească tehnicieni: agronomi, horticultori, veterinari și contabili agricoli.

În aceste școli vor fi primii absolvenți ai școlilor de 7 ani (8 ani din mediul sătesc. Planurile și programele de învățămînt vor cuprinde volumul de cunoștințe necesare unei pregătiri temeinice, pentru ca absolvenții acestor școli să poată îndeplini în bune condiții funcția de ajutoare directe ale inginerilor agronomi, horticultorilor și ale medicilor veterinari. Pentru însușirea cunoștințelor de organizare și conducere a muncilor agricole, ultimul an de școală este destinat exclusiv practicii în producție.

Este o sarcină de seamă a Consiliului Superior al Agriculturii și a Ministerului Învățămîntului să treacă neclintit la organizarea acestei ramuri noi de învățămînt, la întocmirea planurilor și programelor de învățămînt pentru anul școlar 1962-1963, fiind seamă ca pînă în anul 1970 să se ajungă la un număr de 50.000 tehnicieni agricoli.

Dezvoltarea agriculturii socialiste pe baza celor mai moderne mijloace tehnice reclamă un număr însemnat de specialiști de înaltă calificare tehnică și științifică.

Pentru aceste motive, Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej acordă pregătirii cadrelor agronomice cu studii superioare o deosebită atenție.

Spre deosebire de sistemul de învățămînt de pînă acum, în care toți specialiștii cu calificare superioară necesari agriculturii erau pregătii în institutele agronomice ale Ministerului Agriculturii, sistemul elaborat de conducerea partidului nostru preconizează:

— înfiț: trecerea întregului învățămînt superior agricol în cadrul sistemului unitar al Ministerului Învățămîntului;

— al doilea: durata unică de învățămînt de 5 ani pentru toate specialitățile;

— al treilea: stabilirea specialităților la ingineri agronomi, ingineri horticoli, medici veterinari, ingineri mecanici agricoli și ingineri hidrotehnicieni;

— al patrulea: pregătirea inginerilor agronomi, a inginerilor horticoli și a medicilor veterinari în institute agronomice, iar a inginerilor mecanici agricoli și a inginerilor hidrotehnicieni în institute politehnice, respectiv de construcții; pregătirea cadrelor de economiști necesari agriculturii se va face la Institutul de științe economice;

— al cincilea: pregătirea practică în unități agricole de producție și stațiuni experimentale, organizată în funcție de calendarul muncilor agricole, pentru a da studenților posibilitatea să cunoască toate fazele procesului de producție.

În vederea realizării acestor îndrumări urmează să fie instituită de îndată o comisie formată din profesori universitari, cercetători, ingineri și tehnicieni din producție care, sub conducerea Ministerului Învățămîntului, să reexamineze și să îmbunătățească planurile și programele de învățămînt, modul de organizare a pregătirii teoretice și practice în producție.

De asemenea, urmează a fi elaborat un plan de perspectivă pentru înzestrarea laboratoarelor, precum și un plan de amplasare a construcțiilor pentru învățămînt în apropierea unităților de producție agricole.

Cadrele noastre didactice, specialiștii din domeniul agriculturii, tineretul nostru studios sint chemați să-și pună toată pricepera și dragostea lor, pentru a da agriculturii noi contingente de muncitori, tehnicieni și ingineri cit mai temeinic pregătii.

Nu încape îndoială că, aplicînd cu pricepere și stăruință îndrumările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cit și hotărîrile ce vor fi luate de Marea Adunare Națională, vom asigura o bună soluționare a problemelor care stau în fața agriculturii noastre socialiste în etapa în care ea a intrat.

În acest spirit sint convins că angajamentul ferm al oamenilor de știință, al profesorilor și al învățătorilor, de a aduce la îndeplinire întocmai aceste îndrumări și hotărîri nu va fi demîntat. (Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARĂ A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvintul tovarășului prof. dr. Virgil Gligor (directorul Institutului de cercetări zootehnice)

În amplul Raport prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea Marii Adunări Naționale se subliniază faptul că în perioada colectivizării agriculturii a crescut numărul de animale la toate speciile, a sporit producția de lapte, carne, lână și ouă.

Pentru creșterea în continuare a producției animale este necesar să asigurăm o puternică bază furajeră, să urmărim cu perseverență ameliorarea în masă a raselor de animale, formarea unor rase și tipuri noi cu productivitate ridicată și bine adaptate la condițiile din țara noastră.

Știința zootehnică și revine un mare rol în acțiunea de înmulțire a efectivelor de animale și de ridicare pe o treaptă superioară a productivității lor.

Pentru înmulțirea rapidă a efectivelor de animale, sarcina noastră este de a găsi metode cât mai practice și accesibile de combatere a sterilității, mai ales la taurine, de ridicare a fecundității la toate speciile de animale și extinderea raselor și liniilor cu prolificitate mare și sporuri însemnate în creștere.

În vederea îmbunătățirii cât mai rapide a efectivelor, se impune de asemenea, aplicarea unui complex de măsuri privind organizarea selecției pe baze științifice, extinderea însemnărilor artificiale, creșterea și păstrarea animalelor tinere, asigurarea unor adăposturi corespunzătoare, concomitent cu hrănirea echilibrată și economică. Prin aplicarea acestor metode s-a obținut la porcine reducerea consumului de nutrețuri până la 3,6 unități nutritive pentru obținerea unui kg spor în greutate vie, reducându-se astfel prețul de cost sub 5 lei pe kg. La stăuțele experimentale zootehnice Bontida, regiunea Cluj, în 365 zile de lactație s-au obținut de la o vacă 14.766 l. lapte cu 4,15 la sută grăsime. De asemenea, s-a obținut o producție de 24,6 kg lână fină de la un berbec Merinos de Palas. Aceste rezultate, ca și altele, dovedesc că avem în țara noastră din toate speciile cu un mare potențial productiv, dar care n-au fost pus suficient în valoare din cauză că nu s-au aplicat pe scară largă metodele științifice de creștere și mai ales de hrănire. Cu toate că Institutul de cercetări zootehnice a sprijinit un număr de peste 150 gospodării colective, ca: G.A.C. Gh. Lazăr, regiunea București, Bod și Hărman — regiunea Brașov, Cocosu — regiunea Dobrogea, Oprănești — regiunea Galați și altele, totuși numărul gospodăriilor colective care s-au bucurat de acest ajutor este prea mic față de cerințele actuale.

Pentru îmbunătățirea rapidă a efectivelor de animale, un mijloc important îl constituie folosirea la maximum a reproducătorilor valoroși, prin extinderea însemnărilor artificiale. Nouă, cercetătorilor, ne revine sarcina de a găsi metode mereu mai perfecționate pentru îmbunătățirea tehnologiei însemnărilor artificiale.

Menționez că în regiunea Dobrogea, institutul nostru a sprijinit în anul 1960 și 1961 o acțiune largă de însemnări artificiale a oilor. În total au fost însemnări artificiale mai mult de 600.000 oi.

În ultimii ani, institutul a livrat gospodăriilor agricole de stat și colective peste 55.000 reproducători de mare valoare zootehnică din toate speciile și aproape 500.000 pui de oi.

Asigurarea unei baze furajere corespunzătoare creează posibilitatea sporirii efectivelor de animale — mării producții acestora. Principala sursă pentru asigurarea bazei furajere o constituie cultura porumbului de siloz și boabe.

O sarcină de seamă a Institutului de cercetări zootehnice, ca și a celorlalte institute de cercetări agricole este să contribuie la organizarea bazei furajere potrivit condițiilor natural-climatice din fiecare zonă. Prin extinderea, mai largă a culturilor de soia, mazăre, trifoi și lucernă, plante bogate în proteină, se realizează mai multe substanțe nutritive pe unitate de suprafață.

O deosebită importanță au și culturile de bostănoase și rădăcinoase datorită producției ridicate la hectar și numărului mare de unități nutritive. La stațiunea Molebia și la alte stațiuni s-au obținut an de an producții la hectar de 70.000—100.000 kg dovleci din soiul Marița.

Experiențele noastre arată că în aceleași condiții, cultivând sfeclă de zahăr se obțin cu circa 30 la sută mai multe unități nutritive și proteină digestibilă la hectar, față de sfecla furajeră. O bună experiență a dobândit Institutul în ce privește cultura porumbului furajer în amestec cu soia și cu mazăre. Aceste culturi dau mai multe unități nutritive și o cantitate sporită de proteină digestibilă, care asigură o producție animală mai mare cu peste 20 la sută.

Experiențele făcute la stațiunile Bontida și Runcu în ce privește ameliorarea pășunilor și fînsetelor de deal și munte au dus la obținerea unor producții de 14.000—17.000 kg masă verde la hectar. Pășunile și fînsetele constituie cea mai ieftină resursă de furaje. Vom sprijini în continuare extinderea experiențelor pozitive privind ameliorarea pășunilor, astfel ca acestea să devină una din principalele surse pentru asigurarea bazei furajere.

În noua etapă de dezvoltare a agriculturii noastre avem sarcina de a ne îndrepta cercetările spre o cât mai strânsă legătură cu cerințele practice, eliminând preocupările noastre cercetare unor probleme minore, sau cu aplicabilitate restrânsă.

În numele celor care activează în munca de cercetare din domeniul creșterii animalelor ne angajăm să nu precupțim nici un efort pentru a contribui la dezvoltarea cât mai rapidă a zootehnicii noastre, în vederea creșterii unui belșug de produse animale.

viduală aceste minunate condiții naturale ne puteau fi puse în valoare. Crearea gospodăriei colective a deschis largă calea exploatarea lor rațională, științific. În acest scop, gospodăria noastră a și luat unele măsuri menite să transforme lunca Dunării și balta Nedea într-un izvor de creștere a producției vegetale și animale. Inițiativa folosirii resurselor din lunca Dunării aparține organizației de partid, comunistilor, care au știut să arate avântul și curajul în realizarea acestor proiecte. Aceste condiții naturale favorabile și să mobilizeze întreaga masă de colectivști la îndeplinirea hotărârilor adoptate de adunarea generală. Colectiviștii din Gighera au ridicat diguri și acolo unde altă dată cîntau broaștele și roaii țînării, cresc astăzi bogate culturi de orez, porumb, sfeclă de zahăr, roșii. Pe o suprafață de 850 ha năpădită în trecut de buruieni și scaieți am amenajat un izlaz bogat în fiștețe naturale, iar pe circa 250 ha am organizat cultura orezului.

O însemnată sursă a sporirii veniturilor gospodăriei noastre o constituie creșterea porcilor și a păsărilor de apă în zona de cultură. Prin creșterea și înțelegerea creșterii a acestor condiții naturale favorabile și să mobilizeze întreaga masă de colectivști la îndeplinirea hotărârilor adoptate de adunarea generală. Colectiviștii din Gighera au ridicat diguri și acolo unde altă dată cîntau broaștele și roaii țînării, cresc astăzi bogate culturi de orez, porumb, sfeclă de zahăr, roșii. Pe o suprafață de 850 ha năpădită în trecut de buruieni și scaieți am amenajat un izlaz bogat în fiștețe naturale, iar pe circa 250 ha am organizat cultura orezului.

O însemnată sursă a sporirii veniturilor gospodăriei noastre o constituie creșterea porcilor și a păsărilor de apă în zona de cultură. Prin creșterea și înțelegerea creșterii a acestor condiții naturale favorabile și să mobilizeze întreaga masă de colectivști la îndeplinirea hotărârilor adoptate de adunarea generală. Colectiviștii din Gighera au ridicat diguri și acolo unde altă dată cîntau broaștele și roaii țînării, cresc astăzi bogate culturi de orez, porumb, sfeclă de zahăr, roșii. Pe o suprafață de 850 ha năpădită în trecut de buruieni și scaieți am amenajat un izlaz bogat în fiștețe naturale, iar pe circa 250 ha am organizat cultura orezului.

nual mai mult de 15 vagoane de porumb și alte nutrețuri. Rezervele puse în valoare mai puțin acum în zona de baltă se vor concretiza în acest an în 60.000 kg carne de porc, 10.000 kg carne de pasăre, 380.000 litri lapte de vacă, 5.000 kg lână, precum și 8 vagoane pește pe care le vom vinde statului pe bază de contract.

Procedim gospodărește, folosind resurse locale — chirpici, stuf etc. — noi am ridicat construcții trainice și ieftine. Fiecare din cele 8 grajduri cu o capacitate de 80 capete pe care le avem ne-a costat numai 23.000 lei.

Desigur că cele realizate pînă acum nu ne mulțumesc pe deplin. Disponem încă de mari posibilități pentru creșterea continuă a producției, pentru valorificarea cât mai completă a surselor naturale. Colectiviștii din Gighera, urmînd îndemnul partidului, învîtînd din cele arătate aci de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, vor face tot ce le stă în putință pentru ca să smulgă de pe fiecare palmă de pămînt recolte tot mai bogate.

Încheiere vreau să-mi exprim și eu deplina aprobare față de măsurile preconizate pentru îmbunătățirea condițiilor agriculturii și convingerea că traducerea lor în viață va ridica pe o treaptă și mai înaltă agricultura noastră socialistă.

tru a crește continuu șeptelul, această valoroasă și mare bogăție a patriei.

Organizația noastră va mobiliza tinerii muncitori, ingineri și tehnicieni din industrie să contribuie într-o măsură tot mai însemnată la înzestrarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale, să furnizeze îngrășăminte chimice necesare ridicării producției agricole.

Sînt întru totul de acord cu măsurile propuse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor regionale și raionale și le aprob din toată inima. Asigurăm Partidului Muncitoresc Român, Marea Adunare Națională, pe toți deputații și invitații la această adunare, că tineretul patriei noastre, alături de întregul popor muncitor, își va face cu cinste datoria, participînd cu toate forțele, cu tot elanul său tineresc la înfăptuirea tuturor sarcinilor puse de partid agriculturii noastre socialiste, pentru desăvîșirea construcției socialismului în patria noastră scumpă, pentru construcția comunismului.

și minerale, executarea de tăieri de regenerare a butucilor îmbătrîniți, a lucrărilor de întreținere a solului, de combatere a manei și oidiumului.

În privința sortimentului, trebuie să plantăm în anul ce urmează cel puțin 50 la sută soiuri de masă, astfel ca să realizăm în final 30 la sută struguri de masă.

O problemă nouă, izvoită din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și care se impune să fie urgent și competent rezolvată, este înmulțirea solurilor de masă foarte timpurii și timpurii astfel ca să mărim actualul sezon de consum al strugurilor de masă de la circa 60 zile cît este în prezent, la 100—110 zile în viitor.

Pentru cultura soiurilor de masă extra timpurii și timpurii, condiții excepționale de bune sînt găsite de-a lungul Dunării și în special pe malul lacului Greaca. Aici sînt condiții așa de favorabile că strugurii timpurii se coc începînd de la 15—20 iulie — adică o dată cu strugurii de masă din țările mult mai sudice decât noi (Italia), iar sub adăposturi din material plastic se coc cu încă 15 zile mai devreme.

Pocoabă neprețuită a podgoriilor noastre, strugurii de masă — cultiviți direct de pe butuc sau consumați proaspăt paste iarnă, pot satisface necesitățile de consum ale populației aproape în tot timpul anului, fiind preferați totdeauna înaintea altor fructe.

De o excepțională importanță sînt indicațiile cu privire la organizarea învîtămîntului de masă în care să fie cuprinsă întreaga țărînire muncitoare. Din experiența institutului nostru, ne-am conștientizat pentru totdeauna că producții mari de struguri, fructe și legume, de calitate superioară și la un preț de cost redus nu se pot obține decît cu muncitori cu un orizont larg de cunoștințe deosebite și sînt aceia care în ultimă analiză execută lucrările tehnice de care depinde mărirea producției, ca terasieri, plantări, tăieri, alții etc. Pe lângă munca de cercetare științifică, Institutul de cercetări horti-viticole acordă o atenție deosebită formării cadrelor, pregătind pînă în prezent un număr de 3.950 colectivști și 2.700 maeștri horti-viticoli.

Ținînd seamă de recomandările comisiilor pentru producția pomivitică făcute la constituirea pe țară a țăranilor colectivști, institutul, cu ajutorul organelor de partid și de stat, a organizat la stațiunile experimentale o nouă formă de pregătire în condiții de producție a 500 țărani colectivști. Sub direcția îndrumare a cercetătorilor, aceștia deprim într-un ciclu întreg de producție cele mai noi metode agro tehnice, devenind astfel elemente active de promovare a cercurilor științei și tehnicii horti-viticole moderne în gospodăriile agricole colective. Ne angajăm ca în anii viitorii stațiunile experimentale să pregătească în acest fel cîte 1.500 țărani colectivști anual.

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii pune în fața noastră, a oamenilor de știință, sarcini deosebit de importante. În centrul preocupărilor noastre trebuie să stea principalele probleme ridicate de producție — elaborarea metodelor agro tehnice specifice fiecărei podgorii, stabilirea sistemelor de înființare a viilor pe terase, a sortimentului de struguri de masă și vin pentru terenurile nisipoase, obținerea de soiuri de struguri mai productive și de calitate superioară.

Păstrînd permanent legătura cu producția, cu gospodăriile colective și de stat, oamenii de știință din Institutul de cercetări horti-viticole se angajează să depună tot efortul și toate cunoștințele lor în slujba realizării sarcinilor trasate de conducerea partidului, în vederea consolidării gospodăriilor agricole colective și înfloririi horti-viticulturii din scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

Cuvintul tovarășului ing. Nicolae Ștefan (directorul Institutului de cercetări horti-viticole)

Ca specialist, am să mă refer la o problemă care de mult este în atenția partidului și care din nou a fost ridicată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la această istorică sesiune a Marii Adunări Naționale. Este vorba de cultura viței de vie.

Se știe că țara noastră are condiții foarte favorabile pentru cultura viței de vie, așa cum nu au multe țări de pe glob. De aceea, Congresul al III-lea al partidului a stabilit să se ajungă la o suprafață de 300.000 ha viță altoiți și îndigenă și să se realizeze o producție anuală de cel puțin 1.400.000 tone de struguri.

Colectivizarea agriculturii creează acum cele mai bune condiții pentru extinderea continuă a viticulturii și sporirea simțitoare a producției la hectar, pentru îmbunătățirea sortimentului și calității strugurilor. Este necesar ca noile plantații să fie făcute potrivit recomandărilor Comisiei pentru probleme privind producția pomivitică, ale Consfățurii din decembrie 1961 a țăranilor colectivști, adică pe terenurile în pantă și pe terenurile nisipoase. Asemenea terenuri, care nu pot fi valorificate economic decît prin cultura viței de vie, sînt cu zecile de mii de hectare în multe regiuni ale țării.

Plantarea viilor pe terenurile în pantă sau nisipoase are o mare importanță economică deoarece se pun în valoare terenuri neproductive sau slab productive și într-un timp relativ scurt, de 3-4 ani, gospodăriile colective pot să realizeze venituri mari.

Aceste terenuri trebuie să fie identificate din vreme spre a se putea elabora un plan de perspectivă pe întreaga gospodărie privind sistematizarea și amenajarea antierozională. Măsurile acestea sînt absolut necesare pentru a se realiza plantații pe suprafețe mari de tip socialist, capabile să asigure buna organizare a muncii, mecanizarea în perspectivă a principalelor lucrări și condiții optime de creștere și rodire a viței.

În viile institutului situate pe terase, ca de exemplu, la Valea Călugărească, Iași, Greaca, se obțin astăzi producții medii de circa 10.000 kg struguri la hectar. Cu 10-15 ani în urmă, aci nu se realizau asemenea producții nici pe cele mai bune terenuri.

Cu sprijinul organelor locale, rezultatele cercetărilor noastre sînt generalizate în producție în regiunile Argeș, Dobrogea, Galați, Oltenia și București, unde lucrările de terasare se realizează pe mii de hectare de către colectivști care au deprins tehnica de execuție și lucrează cu mult entuziasm.

Din păcate, mai sînt unele gospodării care nu respectă întru totul indicațiile date de a folosi cît mai rațional fondul funciar și plantează încă vii pe terenuri plane.

O mare rezervă pentru extinderea viilor o reprezintă și terenurile nisipoase din regiunile Galați, Oltenia, Crișana și altele. Și aici extinderea viilor trebuie făcută pe bază de sistematizare și organizare a teritoriului, ca să asigure condiții bune de creștere, rodire și mecanizare a lucrărilor.

Paralel cu extinderea suprafețelor cultivate cu viță de vie și buna îngrijire a lor, este necesar să îmbunătățim radical nivelul agro tehnice în viile pe rod spre a obține o producție de struguri de minimum 6.000 kg la hectar.

Experiența înaintată a unor gospodării colective și de stat, cu caracter viticol, precum și a stațiilor experimentale viticole, arată că pentru a obține această producție trebuie aplicate următoarele lucrări: completarea golurilor prin marcotaj, redensarea partiții a solului și administrarea de îngrășăminte organice

Cuvintul deputatului Virgil Trofin

Tineretul patriei noastre, alături de toți oamenii muncii, se bucură din toată inima de marea victorie obținută de poporul nostru sub conducerea partidului: încheierea procesului de colectivizare a agriculturii. Acesta este un eveniment de o excepțională însemnată în opera de desăvîșire a construcției socialiste în patria noastră, o expresie grăitoare a încrederii cu care țărani muncitori au urmat și urmează cuvîntul partidului, o confirmare strălucită a justetei politice leniniste a partidului nostru, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

S-a încheiat definitiv capitolul de tristă amintire al asuprii seculare, ignoranței și mizeriei în istoria satului românesc. Ținăra generație de la sate, trăind o viață omească, demnă, plină de bucurii, va cunoaște doar din cărți și din povestirile celor vîrstnici trecutul întunecat de mizerie și exploatare.

Permițî-mi, tovarășii, ca de la înalta tribună a sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale să exprim cu acest prilej partidului și guvernului nostru, clasei muncitoare, țărînimii colectiviste, intelctualității, întregului popor, sentimentele de recunoștință ale tineretului pentru munca eroică depusă în vederea obținerii acestei victorii istorice, în care ținăra generație vede o nouă și puternică piatră de temelie la fîurirea viitorului său fericit, un pas hotărîtor pe drumul luminos al socialismului.

Conștient de răspunderea care îi revine în fîurirea vieții noi, socialiste, tineretul nostru, mobilizat de Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului, și-a adus și își aduce contribuția la obținerea marilor victorii în dezvoltarea industriei și a tuturor ramurilor economiei naționale, la înflorirea culturii, la uriasa muncă politic-organizatorică desfășurată de partid pentru colectivizarea agriculturii.

Ansamblul de măsuri cuprinse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, propunerile privind reorganizarea conducerii agriculturii, legea cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor agricole regionale și raionale izvorăsc din cerințele vieții și corespund întru totul noii etape de dezvoltare a agriculturii noastre.

Uniunea Tineretului Muncitor va mobiliza întregul tineret de la sate să participe la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, la dezvoltarea avutului lor obșteșc, la înflorirea întregii noastre agriculturi socialiste.

În lupta pentru consolidarea marilor succese obținute, pentru realizarea unor producții vegetale și animale sporite, un lucru dîcîpetic este ca întregul tineret de la sate să-și însușească cu perseverență temeinice cunoștințe agrozootehnice.

Uniunea Tineretului Muncitor va face tot pentru ca fiecare utemist, fiecare țînar de la sate să fie un participant entuziast la lupta pentru introducerea și folosirea la maximum în toate ramurile de producție agricolă a științei și tehnicii înaintate, a metodelor celor mai avansate de muncă.

Ministerul Agriculturii, aplicînd mecanic la condițiile agriculturii sistemul de pregătire a muncitorilor din întreprinderi, a creat școli profesionale agricole, care nu au dat și nu puteau da rezultate. În general, problema pregătirii cadrelor necesare agriculturii noastre nu a constituit o preocupare centrală a ministerului.

Măsurile adoptate de partid și guvern privind îmbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol vor lichida aceste neajunsuri și vor duce la creșterea numărului și a nivelului de pregătire teoretică și practică a cadrelor necesare agriculturii noastre în continuă dezvoltare. Vor deschide în fața tineretului de la sate vaste posibilități de afirmare a capacității și hotărîrii lui de a-și aduce contribuția la continua dezvoltare a agriculturii.

Uniunea Tineretului Muncitor va desfășura o intensă muncă de îndrumare a tineretului de la sate pentru a folosi din plin minunatele condiții de pregătire, de învățătură create de partid și statul nostru. Pionierii de la sate, îndrăgînd gospodăria colectivă — de care este legat viitorul lor — își vor însuși cunoștințele agricole din cărți și vor participa cu pasiune, după puterile lor, în munca în gospodărie.

În fiecare an vor fi pregătiti pentru munca de mecanizatori 15.000 de tineri. Organizațiile U.T.M. vor îndruma mai departe mii de tineri colectivști să urmeze școlile de mecanizatori, să-și însușească temeinic meseria, să-și facă cu cinste, cu răspundere, datoria în lupta pentru recolte bogate.

În legătură cu aplicarea recențelor hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la lărgirea rețelei de școli de mecanizatori, considerăm că este necesar să se respecte întru totul indicația dată ca aceste școli să fie create numai în cadrul G.A.S. și S.M.T., iar centrelor școlare să li se asigure mașinile și tractoarele necesare pen-

tru organizarea cît mai temeinică a practicii în producție. Ridicăm aceste probleme întrucît în prezent mai sînt unele școli de mecanizatori care nu funcționează pe lângă G.A.S. și S.M.T. Considerăm că este necesar să se acorde atenție rezolvării problemei manualelor pentru aceste școli, atît ca titluri cît și ca număr de exemplare, organizării practice în producție în aceste școli începînd cu elevii anului I în atelierele G.A.S. și S.M.T., iar în campaniile agricole pe mașini și tractoare.

Organizația noastră se va ocupa și cu mai mare grijă de îndrumarea tinerilor spre școlile tehnice agricole și spre institutele superioare de învățămînt agricol, de educarea lor în spiritul înaltei răspunderi pentru nobila profesiune de agronom. Partidul, statul nostru au creat tinerilor dorință să se pregătească ca specialiști pentru agricultură minunate condiții de viață și învățătură. Datoria lor este să răspundă cu cinste grijii ce li se poartă, învățînd bine, mergînd după absolvire pe ogoare — acolo unde este locul specialiștilor în agricultură — să ajute cu pricepere și energie lor tinerescă lupta țăranilor colectivști pentru obținerea de recolte cît mai îmbelșugate.

Organizațiile U.T.M. vor desfășura o intensă muncă politică pentru educarea tinerilor în spiritul colectivismului, al afîntudinii socialiste față de muncă, al dragostei pentru gospodăria agricolă colectivă, față de proprietatea obștească, pentru ca fiecare țînar să înțeleagă că gospodăria colectivă îi asigură o viață îmbelșugată, posibilitatea de afirmare a capacității sale creatoare în toate domeniile, atît material cît și spiritual.

Tineretul colectivist își va dovedi dragostea față de gospodăria colectivă în primul rînd prin participarea la muncă întotdeauna și peste tot unde este necesară prezența sa. Pentru gospodărie trebuie să devină o chestiune de onoare. Orice muncă în gospodărie este importantă și se bucură de toată prețuirea. Partidul a chemat țărînimia colectivă să obțină de pe suprafețe mari de pămînt o producție de 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultura neirigată. A fi în primele rînduri în lupta pentru obținerea unor recolte bogate de porumb este o sarcină însemnată, o chestiune de onoare pentru fiecare utemist, țînar colectivist.

Partidul și guvernul nostru au stabilit o seamă de măsuri foarte importante pentru dezvoltarea șeptelului. Tot mai mulți țînari îndrăgesc meseria de crescător de animale; numai în ultimii ani peste 33.000 utemiști au fost recomandați și lucrează în prezent în sectorul zootehnic. Ceea ce organizația noastră a făcut însă pînă acum în această direcție nu este de ajuns. A lucra într-un asemenea sector, merit să asigure țărînimii, clasei muncitoare, întregului popor, bunuri cum sînt: carne, laptele, untul etc. este o meserie dintre cele mai nobile, prețuită de toți oamenii muncii. De aceea, organizația noastră va îndruma pe cei mai buni utemiști să lucreze în sectorul zootehnic și împreună cu colectivști vîrstnici, să depună toată priceperea și entuziasmul pe-

tră a crește continuu șeptelul, această valoroasă și mare bogăție a patriei.

Organizația noastră va mobiliza tinerii muncitori, ingineri și tehnicieni din industrie să contribuie într-o măsură tot mai însemnată la înzestrarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale, să furnizeze îngrășăminte chimice necesare ridicării producției agricole.

Sînt întru totul de acord cu măsurile propuse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor regionale și raionale și le aprob din toată inima. Asigurăm Partidului Muncitoresc Român, Marea Adunare Națională, pe toți deputații și invitații la această adunare, că tineretul patriei noastre, alături de întregul popor muncitor, își va face cu cinste datoria, participînd cu toate forțele, cu tot elanul său tineresc la înfăptuirea tuturor sarcinilor puse de partid agriculturii noastre socialiste, pentru desăvîșirea construcției socialismului în patria noastră scumpă, pentru construcția comunismului.

Cuvintul deputatului Călin Oprea (regiunea Oltenia)

A devenit o tradiție în viața noastră ca la încheierea unei etape de muncă rodnică și la începerea alteia să aruncăm o privire asupra a tot ce am realizat, să sorbim din rezultatele obținute puteri înzestite, noi elanuri pentru atingerea altor țeluri, mai înalte.

De cînd a avut loc Congresul al III-lea al partidului și pînă în prezent în țara noastră au fost obținute realizări remarcabile în toate domeniile, atît la orașe cît și la sate. S-a înfăptuit colectivizarea completă a agriculturii încheindu-se astfel procesul formării relațiilor de producție socialiste în întreaga economie.

Colectivizarea completă, așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, ridică cerințe noi în fața conducerii agriculturii. Măsura preconizată de a se reorganiza conducerea agriculturii răspunde unor nevoi actuale pe care le ridică viața. Faptul că din consiliile agricole vor face parte oameni de știință, ingineri, agronomi, directori de G.A.S., președinți de gospodării colective, biradieri, colectivști fruntași — care lucrează direct în producție — va lega strîns conducerea agriculturii de nevoile concrete ale producției. Aceasta va permite totodată înlăturarea unor fenomene negative manifestate în trecut cînd din cauza slabei cunoașteri a vieții se dădeau uneori indicații

generale care nu corespundeau situației concrete.

Încheierea colectivizării deschide largi perspective de dezvoltare a întregii agriculturii și a fiecărei unități în parte. Posibilitățile nelimitate de dezvoltare pe care le oferă gospodăria socialistă le-am cunoscut prin propria noastră experiență. La înființarea gospodăriei colectivă din Gighera în care muncesc avea 6 boi, 2 cai și un fond de bază care abia depășea 100.000 lei. Acum ea dispune de aproape 700 bovine din care 361 vaci și juninci. Locul celor 2 cai slabi din trecut l-au luat astăzi 280 de cai putere, adică 4 autocamioane. Fondul de bază depășește peste 3 milioane lei. Am reușit să obținem producții medii la ha, de peste 3800 kg porumb boabe, peste 2200 kg grîu, 4000 kg orez, 22.000 kg, sfeclă de zahăr etc. Numai din vinzarea către stat a produselor contractate gospodăria noastră va realiza în acest an un venit de peste 1.800.000 lei. Aceste realizări le datorăm înainte de toate grijii prietinoase a partidului care ne-a călăuzit pe drumul socialismului, ajutorului frățesc pe care l-am primit din partea clasei muncitoare, a statului nostru socialist.

Trebuie să arăt, tovarășii, că gospodăria noastră colectivă are mari posibilități pentru dezvoltarea sa. Ea este situată în apropierea Dunării și a bălții Nedea. În trecut, cînd eram țărani cu gospodărie îndre-

Actuala sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, care înmănușează în această sală, alături de deputații, delegații țărînimii colectiviste, exponenții tuturor categoriilor de oameni ai muncii este, prin caracterul său larg reprezentativ, o adevărată adunare a poporului însuși, constituind o expresie elocventă a profundului democrațism al orînduirii noastre socialiste.

Această sesiune are, tovarășii, o însemnată deosebită pentru întregul nostru popor. Ea va rămîne memorabilă în istoria țării noastre care înaintea victoriei pe calea lăunioasă a socialismului și comunismului. Am ascultat cu toții, cu mare atenție și cu profundă emoție, Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care face o analiză științifică, marxist-leninistă a întregii activități desfășurate de partidul nostru pentru transformarea socialistă a agriculturii. Victoria de însemnată istorică a încheierii colectivizării marchează rezolvarea celei mai grele și mai complexe probleme legate de opera construcției socialiste. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat în fața noastră un program amplu și concret de dezvoltare continuă a agriculturii socialiste, de creștere considerabilă în anul ce urmează a producției agricole vegetale și animale.

Acum, cînd facem bilanțul operii de colectivizare a agriculturii, ne pare și mai clar că politica partidului și a statului față de țărînimie a fost o politică marxist-leninistă, justă, clarvăzătoare, unitară și consecventă, întemeiată pe cunoașterea profundă a realităților și particularităților țării noastre, precum și pe studierea atentă și aplicarea creatoare a experienței înaintate a Uniunii Sovietice și altor țări socialiste.

Linia generală politică și programul concret al partidului în vederea reconstrucției socialiste a agriculturii au fost ela-

borate de istorica plenară din 3-5 martie 1949 a C.C. al P.M.R., care a stabilit că colectivizarea este parte integrantă a întregii opere de construire a socialismului ce necesită instaurarea relațiilor socialiste de producție atît la orașe cît și la sate, crearea unei economii socialiste unitare, în plin progres.

La baza acestei linii a politicii partidului nostru a stat învățătura leninistă despre revoluția socialistă și construcția noii societăți, teza sa cu privire la faptul că lichidarea exploatarei și victoria socialismului pot fi asigurate „numai printr-o reconstrucție a întregii economii sociale, prin trecerea de la mica gospodărie producătoare de mărfuri, gospodărie individuală, izolată, la marea gospodărie obștească”.

Este știut că agricultura țării noastre era fărîmîțată în peste 3 milioane gospodării individuale. Puteam oare cu o astfel de agricultură, împărțită în milioane de parcele lucrate cu mijloace rudimentare, care nu puteau oferi nici minimul necesar de existență celor ce le trudeau, să asigurăm aprovizionarea cu materii prime a industriei socialiste, în plin progres, și a populației muncitoare, în creștere de la an la an, cu produse agro-alimentare? Evident că nu. Agricultură dominată de mica producție de mărfuri, care, după cum ne învăță Lenin, generează neîncetat relații capitaliste, perpetua contradicțiile dintre oraș și sat, împiedica satul să înainteze pe calea socialismului, constituia o frînă puternică în calea dezvoltării planificate, armonioase, a întregii economii naționale.

Singura soluție pentru lichidarea acestei situații era cea indicată de partid: unirea țărînimii în marea gospodărie socialistă, care creează condiții pentru folosirea largă a mijloacelor mecanizate și a științei agro-zootehnice, pentru dezvoltarea unei agriculturi intensive, capabile să asigure mari producții vegetale și animale, să contribuie din plin la ridicarea nivelului de trai al poporului.

Hotărîrile luate de plenara din martie 1949 au stat permanent la baza activității practice a partidului, fiind completate și îmbogățite mereu cu noi indicații, măsuri și soluții, elaborate pe baza examinărilor temeinice a problemelor și fenomenelor noi, apărute în procesul transformării socialiste a satului, al generalizării experienței pozitive acumulate de-a lungul anilor.

O particularitate caracteristică a acestei politici a fost atenția deosebită acordată principiului leninist al trecerii țărînimii pe făgașul socialismului în mod treptat, pe o cale cît mai simplă, mai ușoară și mai accesibilă pentru ea. Este cunoscut oamenilor muncii din țara noastră, mai ales din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie-decembrie 1961, că anumite elemente aventuriste, antipartiinice, rupte de realitate, existente în conducerea partidului în trecut, au împiedicat un timp înfăptuirea indicațiilor cu privire la dezvoltarea formelor simple de cooperare la sate, au zădărnicit crearea întovărășirilor, încercînd să compromită ideea cooperării în agricultură, răspîndind chiar calomnia că întovărășirile agricole, încurajate și sprijinite de partidul nostru, reprezintă o deviere de la învățătura marxist-leninistă, un pericol pentru soarta socialismului la sate. Acești oameni străini de viața satelor noastre profectau că țărani vor părăsi gospodăriile colective și se vor întoarce în întovărășiri.

Viața, faptele și-au bătut joc de toate pronosticurile lor absurde. Aceasta a demonstrat-o faptul că, începînd cu anul 1962, înființarea întovărășirilor agricole a luat un curs puternic, astfel că în 1959 existau în întovărășiri peste 1 milion 700 mii de familii cu aproape 3 milioane ha teren arabil. Întovărășirile agricole au fost o adevărată școală de executare în comun a lucrărilor principale agricole,

Un grup de participanți din regiunea Bacău la lucrările sesiunii.

(Continuare în pag. Va)

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARĂ A MARIILOR ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. IV-a)

prin care a trecut marea majoritate a familiilor țărănești. Intovărășirile s-au dovedit a corespunde cel mai bine dorințelor țărănilor de a se convinge prin propria lor experiență de avantajele agriculturii socialiste; ele au creat premisele pentru intensificarea ritmului colectivizării, pentru trecerea în masă a țărănimii, în ultimul timp, de la forme simple de cooperare la gospodăria agricolă colectivă.

Incheierea colectivizării constituie confirmarea dată de viață însăși justitei politicii partidului, demonstrând faptul că ea a fost înțeleasă, îmbrățișată și urmată cu încredere de întreaga țărănie, care s-a pronunțat hotărât pentru calea socialismului — calea bunăstării și fericirii. Așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul său, în R. P. Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate, spulberind pentru totdeauna speranțele celor care se mai mîngiau cu ideea că „țărănimia din România este refractară socialismului”. Numai nașta oameni care au cerut cu totul simțul realității își puteau închipui că țărani sînt refractari progresului, bunăstării și fericirii. Chiar în 1957, cînd Dobrogea a devenit prima regiune colectivizată a țării, „vocele” din străinătate ale dușmanilor socialismului se arătau încă sceptice cu privire la perspectivele socialismului în satele noastre, consolidându-se cu zicala „cu o floare nu se face primăvară”. O floare însă vestește primăvara, și dacă terenul este îngrijit cu atenție și dragoste de un grădinar priceput, răsar apoi multe flori. Așa s-a întâmplat și în satele noastre, care trăiesc acum din plin primăvara socialismului victorios.

Propunerile cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej — și supuse dezbaterii sesiunii — referitoare la reorganizarea conducerii agriculturii corespundzător noul stadiu de dezvoltare, la distribuirea cadrelor de specialiști în agricultură și îmbunătățirea organizării învățămîntului agricol sînt în evidență încă o dată cu putere caracterul creator al politicii partidului nostru, faptul că ea ține permanent seama de cerințele noi ridicate de viață.

Principala calitate a noii concepții în orientarea și îndrumarea producției agricole constă în aceea că se asigură o conducere științifică, competentă și unitară a întregii agriculturi, înălțîndu-se astfel practicile birocratice ale formelor organizatorice vechi, mobilizînd la elaborarea măsurilor pentru ridicarea nivelului agriculturii forțele cele mai capabile și experimentate și în special cadrele legate nemijlocit de producție.

Avem convingerea că adoptarea de către Marea Adunare Națională și aplicarea în viață a legii pentru reorganizarea conducerii agriculturii vor da roade din plin, deschizînd noi posibilități de valorificare a marilor rezerve ale agriculturii noastre socialiste, de creștere rapidă a producției agricole, în vederea aprovizionării industriei cu materii prime și a populației cu produse agro-alimentare. Colectivizării, mecanizării, specialiștilor și oamenilor de știință, toți lucrătorii din agricultură vor simți mai îndeaproape sprînjul și îndrumările competente ale noilor organe de conducere agricole, ale Consiliului Superior al Agriculturii și al consiliilor agricole regionale și naționale.

Experiența acumulată de Partidul Muncitoresc Român în procesul de transformare socialistă a agriculturii confirmă justetea tezelor generale valabile ale învățămîntului marx-leninist și, totodată, contribuie la îmbogățirea tezaurului teoretic și practic al marții comunități a țării socialiste, la miscările comuniste și muncitorești internaționale.

La elaborarea tuturor măsurilor importante, îndreptate spre aplicarea consecventă, creatoare, a politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, un aport de seamă a adus, în fruntea Comitetului nostru Central, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care, preocupat de asigurarea unui viitor de bunăstare și fericire întregului popor, a manifestat și manifestă o necontenită grijă și față de țărănie, de problemele ei de muncă și de viață, de întărirea alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a orînduirii noastre socialiste.

Tovarăși,

În cele ce urmează să vrea să mă refer la unul din factorii esențiali ai procesului colectivizării și ai dezvoltării continue în viitor a agriculturii noastre socialiste, și anume la creșterea și întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși depuși și înviași,

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat în fața sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, consacrată încheierii colectivizării agriculturii, victorie istorică a poporului român, constituie un strălucit bilanț al mărețelor realizări obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului nostru, în fașura economiei socialiste unitare, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale și ridicarea pe această bază a nivelului de trai al poporului.

Urmind cu consecvență politica leninistă de industrializare socialistă a țării, partidul a pus în centrul atenției creșterea cu precădere a industriei grele, cu pivotul său, construcția de mașini, temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale.

Datorită muncii pline de avînt a eroicilor noastre clase muncitoare, sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al partidului nostru în ce privește dezvoltarea industriei, se realizează și se depășesc an de an. În primii ani ai planului șesenal industria noastră socialistă a realizat succese însemnate: ritmul mediu anual de creștere fiind de peste 16 la sută, față de 13 la sută prevăzută în Directive. Deosebit de important este faptul că numai sporul de producție ce se va obține în primii trei ani ai planului șesenal este de 36 miliarde lei și reprezintă mai mult decît dublul întregii producții industriale a anului 1938.

Succese deosebite s-au obținut în ramurile hotărîtoare ale industriei. În 1961 producția industriei constructoare de mașini a fost de șapte ori mai mare; a industriei chimice de peste opt ori mai mare decît în anul 1950. Planul de electrificare de zece ani, elaborat din inițiativa tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost

Plenara din 3-5 martie 1949 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a subliniat că birghia principală a dezvoltării întregii economii pe calea socialismului, deci și a transformării socialiste a agriculturii, este industrializarea socialistă a țării, întărirea industriei grele.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfățișat un tablou deosebit de convingător cu privire la moștenirea pe care a lăsat-o regimul burghez-moșier în agricultură, ca de altfel și în alte ramuri ale economiei naționale. România, pe care burghezia și moșierimea le plăcea s-o numească „cimentamente agricolă”, nu posedă, după statisticile din anul 1938, decît un plug la trei gospodării țărănești și o grăpă la patru gospodării. Mai mult de o treime a țărănimii nu avea nici o vită de muncă. Cînimul fără margini al claselor exploatare constea în aceea că, pe măsură ce înapreau exploatarea și jefuirea țărănimii, ruinau agricultura, o condamnau înapoierei, dădeau vina pentru această stare mizerabilă pe așa-zisa „incapacitate” a poporului nostru de a se adapta tehnicii industriale.

După răsturnarea de la putere a burgheziei și moșierimii, sub conducerea partidului, muncitorii, inginerii, tehnicienii, cadrele de conducere din industrie ridicate din rîndurile clasei muncitoare, au făcut însă dovada materială a talentului și capacității lor de a gospodări fabricile și uzinele — fără burghezia și mai bine decît burghezia — a perseverenței și abnegației în lupta pentru realizarea politicii de industrializare socialistă a țării — factor principal al asigurării progresului tuturor ramurilor economiei, inclusiv agriculturii.

Pentru industrializarea țării au fost investite în ultimii 11 ani peste 104 miliarde lei, din care 7,5 miliarde în industria constructoare de mașini.

Așa cum ați auzit din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, producția industrială a fost în anul 1961 de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în anul 1949. În anul 1961 producția industriei constructoare de mașini, a energiei electrice și a materialelor de construcție a fost de peste 12 ori mai mare decît în anul 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori.

Comparativ cu anul 1938 producția pe cap de locuitor a fost în anul 1961 de circa 59 kg fontă față de 8,5 kg, de peste 114 kg oțel față de 18,2 kg, iar la energia electrică de circa 465 kWh față de 72,4 kWh.

Trănicia și puterea industriei noastre sînt dovedite și de faptul că ritmul anual de creștere a producției globale realizat de întreprinderile constructoare de mașini din Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini în perioada 1960-1962 creștea premiza ca spre sfîrșitul anului 1963 — începutul anului 1964 să se atingă nivelul prevăzut pentru anul 1965 în directivele Congresului al III-lea pentru întreaga ramură.

La unele produse importante ale industriei constructoare de mașini planul pe anul 1962 prevede realizarea unor cantități apropiate sau chiar peste nivelul anului 1955 și anume: la mașinile unelte pentru așchiere metalelor 80 la sută, la tractoare 86 la sută, la vagoane de marfă 100 la sută, la instalațiile de foraj 104 la sută.

În etapa de transformare socialistă a agriculturii, în fața industriei constructoare de mașini a stat ca o sarcină principală înzestrarea acesteia cu tractoare și mașini agricole moderne. Sînt bine cunoscute de către țărănimia muncitoare tractoarele fabricate de către uzinele din Brașov, combinele produse de „Sămănătoare” din București, precum și celelalte mașini agricole realizate la Bocsă, „Tehometa”-Timișoara, „Magheru”-Joplet, „7 Noiembrie”-Craiova etc.

Pe ogoarele țării noastre lucrează acum 54 de mii de tractoare fizice, peste 25 de mii combine pentru păioase, 50 de mii de semănătoare mecanice și alte mașini agricole. Gradul de mecanizare a principalelor lucrări în gospodăriile colective a crescut neînținat, ajungînd să fie în anul trecut de peste 80 la sută la arat și la semănatul cerealelor, de 70 la sută la recoltatul acestora și de 76 la sută la semănatul porumbului; în G.A.S.-uri aceste lucrări sînt mecanizate aproape în întregime.

Partidul și guvernul au dat o mare atenție formării cadrelor de muncitori, tehnicieni și ingineri, capabili să organizeze și să conducă cu pricepere procesul de producție în întreprinderile constructoare de mașini agricole. Numeroase cadre din industrie — și îndeosebi din uzinele constructoare de mașini — au trecut în decursul procesului de transformare socialistă a agriculturii în S.M.T.-uri, G.A.S.-uri

și centre mecanice, pentru întărirea tehnicii și organizatorică a acestora, în vederea îndeplinirii sarcinilor mari ce le revineau.

Tovarăși,

Ca urmare a sarcinilor sporite care se pun în domeniul mecanizării agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și întreprinderile sale specializate trebuie să abă mereu în atenția lor modernizarea și perfecționarea producției de mașini în vederea îmbunătățirii continue a caracteristicilor constructive și funcționale ale acestora, pentru ridicarea productivității și calității lucrărilor mecanizate în agricultură.

Conducătorii întreprinderilor constructoare de tractoare și mașini agricole trebuie să asigure condiții pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției și aplicarea celor mai noi procedee tehnologice.

Este necesar să fie întărit controlul tehnic de calitate de-a lungul întregului proces tehnologic, pentru înlăturarea deficiențelor pe care le mai au unele mașini și care produc greutăți în timpul campaniilor agricole. Specialiștii Consiliului Superior al Agriculturii, care vor recepționa mașinile la locul de producție, au datoria să-și mărească exigența, să respingă acele produse care nu corespund cerințelor de calitate. Constructorii de mașini trebuie să urmărească permanent, împreună cu specialiștii din agricultură, comportarea mașinilor în exploatare și să ia măsuri de îmbunătățire a caracteristicilor tehnice și de ridicare continuă a siguranței în exploatare.

Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să stabilească din timp nevoile reale de piese de schimb necesare întinerii parcului de mașini, care prezintă un volum însemnat în producția uzinelor constructoare de mașini. Aceasta va evita încălcarea nejustificată a uzinelor cu piese de schimb și creșterea de stocuri supra-normative în bazele de aprovizionare ale agriculturii, așa cum se mai întâmplă astăzi.

De asemenea, o preocupare a colectivelor de muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinile de tractoare și mașini agricole va trebui să fie și pe viitor reducerea continuă a prețului de cost.

Asigurarea coordonării unitare a activității științifice și tehnice de perfecționare continuă a mașinilor și tractoarelor cere o strînsă colaborare între organele de specialitate ale Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și ale Consiliului Superior al Agriculturii.

Măsurile stabilite de recenta plenară a C.C. al P.M.R. permit ca, paralel cu dezvoltarea parcului de mașini și tractoare, cu dotarea S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor cu noi utilaje mecanizate, să se asigure formarea cadrelor necesare întinerii și folosirii cu randament maxim a acestor mari avuții a agriculturii socialiste.

Prezintă o deosebită importanță indicăția cuprinsă în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la nivelul înalt de calificare pe care trebuie să-l aibă mecanoizatorii din agricultură, cărora le revine îndatorirea de a cunoaște caracteristicile tehnice, modul de funcționare a tractoarelor, motoarelor, mașinilor și instalațiilor agricole, de a face îngrijirile tehnice și executa toate categoriile de reparații, de a învăța să execute cu ajutorul mașinilor toate lucrările mecanizate.

Acasta cere conducătorilor G.A.S. și S.M.T. să ia măsuri organizatorice temeinice pentru asigurarea ridicării nivelului de pregătire tehnică a mecanoizatorilor, de aceasta depinzînd buna utilizare și îngrijire a parcului de mașini agricole și tractoare, prelungirea duratei de funcționare, sporirea randamentului lor.

Trăim, tovarășii, zile istorice, înălțătoare. Victoria obținută prin încheierea colectivizării agriculturii ne apropie și mai mult de obiectivul trasat de Congresul al III-lea al partidului nostru: desvîrșirea construcției socialiste și trecerea treptată spre comunism. Hotărîrea plenară C.C. al P.M.R. și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale vor da un nou avînt luptei poporului nostru pentru întărirea puterii economice a patriei, pentru înflorirea industriei, agriculturii și culturii socialiste, sporind contribuția Republicii Populare Romine la cauza întăririi forței și coeziunii marții comunități a țării socialiste, la victoria cauzei păcii în lumea întreagă.

(Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze).

la întovărășirilor, acolo s-a convins de avantajele agriculturii socialiste mecanizate și a făcut apoi pasul mai departe la gospodăria colectivă.

Este bine să se știe, tovarășii, că victoria de astăzi a terminării colectivizării am fi putut-o sărbători mult mai devreme dacă în aplicarea liniei partidului am fi avut de timpintat serioase piedici din partea grupului antipartinic fracționist care, profitînd de funcțiile ce le avea în conducerea partidului și statului, a sabotat, din 1949 pînă în 1952, constituirea de întovărășiri, a frînat mersul transformării socialiste a agriculturii.

La plenara din martie 1949, deviatorii nu s-au opus în mod deschis politicii partidului, au fost făfărnici, dar în practică, timp de 4 ani de zile au împiedicat aplicarea acestei politici. Ascunzîndu-și poziția antipartinică, ei jonglau cu o frazeologie revoluționară, care la prima vedere părea radicală, dar care ne făcea să batem pasul pe loc; pretindeau că în construcția socialistă la sece trebuie să folosim numai forma superioară, gospodăria colectivă, că folosirea unor forme inferioare ar fi a abaterii de la marxism-leninism, încercînd prin aceasta să intimideze cadrele de partid. Ei au reușit să creeze nu puține confuzii, să însele un timp buna credință a unor activiști de partid și de stat, devotații partidului și poporului. Nu tuturor le era clar că aceasta este o linie provocatoare, dogmatică, care nu ține seama de realitate, de faptul că pentru milioane de țărani muncitori o foarte grea să treacă de la gospodăria individuală direct la gospodăria colectivă. Se lăudau că la noi în țară avem numai forma superioară de cooperare socialistă în agricultură. Dar cite gospodării colective avem? Pînă la sfîrșitul anului 1952 sectorul colectivizat nu cuprîndea decît 165.000 de familii cu 663.000 ha.

În promovarea politicii antipartinică, grupul fracționist începea să folosească din ce în ce mai mult mijloace de presiune asupra țărănimii, de încălcare grosolană a liberului consimțămînt, care au adus daune alianței muncitorești-țărănești.

Politica aventuristă a deviatorilor s-a manifestat cu tărie în domeniul formării fondului central de produse agricole al statului. În perioada cînd mai existau cotele obligatorii, ei au încercat grosolan principiul contoresării materiale a țărănimii, fixau prețuri la cote și la achiziții care nu acoreau nici cheltuielile de muncă ale producătorilor, nu voiau să țină seama dacă în unele zone s-au obținut recolte slabe din cauza calamităților naturale. Au mers cu impunerea planului de cultură pînă la gospodăria individuală a miiilor producători. Nu este de mirare că în asemenea condiții, unii producători agricoli nu mai aveau interes să cultive pămîntul, ceea ce a contribuit ca uhoeri să fie neputîni să îndeplinească obligațiile.

Căcînd în plină politică partidului, de întărire a alianței muncitorești-țărănești, grupul fracționist a recurs impetiv la țărănimii, la mijloace represive, condamnate cu toată hotărîrea de partid.

Nu mai după ce au fost înlăturată deviatorii din conducerea partidului și din funcțiile de răspundere pe linie de stat, s-a putut instaura politica justă a partidului de coontesare materială a țărănimii la sporirea producției agricole. Încă în august 1953 partidul și guvernul au trecut la aplicarea indicățiilor înțelepte ale tovarășului Gheorghiu-Dej de a pune, la baza relațiilor comerciale între stat și țărănie, principiul de echitate și de interes comun, cu toate că țărănimii și ale statului, în decembrie 1956 cotele au fost desființate, s-a generalizat sistemul contractelor încheiate prin bună învoială, între stat și țărănie, care are astfel un caracter sigur, la prețuri ferme și avantajoase.

În ce privește gospodăriile de stat, elementele fracționiste mergeau pe linia compromiterii și desființării lor, creîndu-le nenumerate greutăți materiale și financiare în activitatea de producție, pentru a putea spune apoi, că statul ar fi „prost gospodar”.

Acum ne este mai clar ca oricînd cite daune a adus grupul antipartinic maselor țărănești, întregului popor, statului democratic-popular.

Și acum să vă spunem că nu a fost ușor de înlăturat această stare de lucruri, cu toate că elementele fracționiste aveau un nivel teoretic foarte redus și slabă capacitate organizatorică, nu cunoșteau țărănimia, problemele agriculturii și particularitățile țării noastre. Nu trebuie uitat că ei aveau o oarecare autoritate de vechi activiști, treceau drept lideri, pe baza unei false aureole create în timpul ilegalității în mod artificial, care nu corespundea cu inexistențele lor merite în mișcarea revoluționară.

De aceea demascarea lor a mers foarte greu. Și amintesc foarte bine tovarășii din conducerea partidului ce luptă grea au trebuit să ducă patru ani de zile. Numai în cele ședințe interminabile au luat parte!

Nu putem să nu subliniem cu această ocazie că tovarășului Gheorghiu-Dej i revine meritul principal că aceste elemente contrarevoluționare au fost demascate și înlăturate. Dinșul a dus în acest scop o luptă perseverență, principială, plină de tact și avînd grijă de a asigura unitatea partidului.

Nu mai după înlăturarea grupului antipartinic s-a putut trece la formarea de întovărășiri agricole, care au luat repede o mare amploare. Într-un singur an — în 1952 — au intrat în întovărășiri 84.000 de familii cu 188.000 ha, ajungîndu-se în 1958 la 1.400.000 de familii, de trei ori mai multe decît erau în acel moment în gospodăriile colective, și numărul lor a continuat să crească pînă la 1.767.000 de familii în 1959.

Grupul antipartinic pretindea că dacă vom crea întovărășiri, țărănimii vor fugi din gospodării colective în aceste forme inferioare. Masele țărănești au dovedit, ele însele, că de neîntemeiate erau asemenea afirmații. Pe măsură ce s-au convins din experiență proprie și din experiența gospodăriilor colective frunțate de avantajele agriculturii socialiste, țărani întovărășiți au trecut la gospodăriile colective, la început în număr mai restrîns, dar, apoi, înțelegînd de transformare a întovărășirilor în gospodării colective a devenit o largă mișcare de masă.

Era și nefiresc să se întîmple astfel, căci legislația dezvoltării societății conduc nu la trecerea de la forme superioare la cele inferioare ci invers, de la forme inferioare la forme superioare.

Viata a dovedit, într-un timp foarte scurt, justetea deplină a celor spuse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul la Congresul al III-lea al partidului, cu privire la desfășurarea procesului unic, neîntrerupt, de transformare a întovărășirilor în gospodării colective, de unire a gospodăriilor colective mic în gos-

podării mai mari, de întărire economică a gospodăriilor colective, proces care a dus la terminarea colectivizării.

Începînd de pe la sfîrșitul anului 1958 și mai ales din 1959, orientarea țărănimii spre gospodăria colectivă a căpătat din ce în ce mai mult un caracter de masă, iar în luna de după plenara din vara anului trecut, ritmul colectivizării a fost mereu mai rapid, pentru că — așa cum am mai spus — majoritatea țărănimii a trecut prin școala întovărășirilor, iar gospodăriile colective frunțate au exercitat o imensă forță de atracție asupra întregii țărănimii.

Astăzi, în lumina experienței pe care o avem, putem spune că dacă n-am fi introdus forma întovărășirilor, n-am fi sărbătorit acum victoria colectivizării totale a agriculturii.

Înfrățirea cu succes a transformării socialiste a satelor deschide posibilități nelimitate dezvoltării forțelor de producție în agricultură, creșterii producției și productivității muncii agricole, întăririi și dezvoltării întregii noastre economii socialiste, pentru ridicarea bunăstării poporului.

În desfășurarea procesului de colectivizare s-a ridicat o țărănie nouă, cum n-a mai cunoscut istoria țării noastre, o țărănie care, eliberată de exploatarea și frînatul de muncii sale, participă activ și conștient, în alianță cu clasa muncitoare, la conducerea statului.

Tovarăși,

În raportul său, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat însemnătatea deosebită a reorganizării conducerii agriculturii, menită să schimbe din temelii vechiul sistem de conducere și să-l înlocuiască cu altul care să corespundă etapei noi de dezvoltare a agriculturii socialiste.

Structura organizatorică a noului sistem de conducere, modul său de funcționare sînt astfel concepute încît asigură o conducere unitară, calificată și operativă, în stare să rezolve cu succes problemele mari și complexe ale producției agricole în condițiile agriculturii colectivizate. Caracteristica esențială a acestui mod nou de conducere constă în aceea că organele conducătoare de la Consiliul Superior și pînă la consiliile raionale sînt constituite din cele mai calificate cadre, cu o bogată experiență în practică și care participă nemijlocit la procesul de producție în gospodării colective, gospodării de stat, stațiuni experimentale, S.M.T.-uri, pe întinse ogoare ale patriei, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole.

Chemati fiind în aceste organe, specialiștii cei mai buni, oameni de știință, predestinați de gospodării colective, cadre de conducere din unitățile agricole ale statului, aduc cu ei cunoașterea profundă a problemelor producției, spiritul noi, creator și combativ, realizează un larg schimb de experiență asupra problemelor de bază ale agriculturii țării, regiunii și raionului, completîndu-se reciproc, elaborează și stabilesc norme, metode, hotărîri privind desfășurarea a activităților, în vederea înfăptuirii sarcinilor puse de partid și guvern în fața agriculturii.

După încheierea sesiunii acestor organe, întorcîndu-se la locul de producție, ei sînt cei mai competenți să aducă la îndeplinire hotărîrile luate.

O asemenea conducere a agriculturii nu putea fi exercitată în condițiile sistemului de pînă acum, menținut de pe vremea cînd în agricultură, precumpăntoarea era proprietatea individuală.

Principala neajuns a vechiului sistem constă în aceea că marea majoritate a cadrelor de specialiști în agricultură erau imobilizati în birouri și obligați, prin stilul de muncă și metodele birocratice și funcționărești, să se ocupe mai ales de întocmirea de circulare, instructiuni, situații statistice și altele țărăni și a cunoașterea temeinică a realităților de pe teren. Și nu este de mirare că o astfel de activitate, era cu totul lipsită de valoare practică.

Cuvîntul deputatului Gheorghe Necula (regiunea București)

În acest moment, cînd se consfințește statornicirea definitivă a relațiilor de producție socialiste în agricultură, sîntem cu toții, prinși de un puternic sentiment de bucurie și fericire că avem un partid călit, cu o conducere fermă, leninistă, care a știut să conducă cu mînă sigură poporul nostru pe drumul victoriei depline a socialismului în patria noastră.

Drumul parcurs n-a fost de loc ușor. A fost un drum de luptă pentru înfrîngerea unor greutăți. Meritul partidului, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, este cu atît mai mare cu cît a știut să înfrîngă la timp greutățile și să înlătore cu fermietate din calea piedicilor ivite în înaintarea noastră pe calea socialismului. Aceasta a fost una din condițiile hotărîtoare în obținerea măreței victorii pe care o sărbătorim la actuala sesiune a Marii Adunări Naționale.

În noile condiții create după eliberarea țării, partidul nostru a elaborat la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 linia politică cu privire la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare și la transformarea socialistă a agriculturii. Printre alte măsuri s-a stabilit crearea de întovărășiri ca formă simplă de cooperare a țărănimii în producția agricolă, care să-i educe în spiritul muncii în comun, să ușureze trecerea acestora la gospodăria colectivă.

Împotriva acestei linii juste a partidului s-a ridicat grupul fracționist antipartinic care promova o linie aventuristă, provocatoare, de rupere a alianței muncitorești-țărănești. Datorită acțiunilor deviatorilor, în regiunea București în perioada anilor 1949-1952 a fost frînat procesul de transformare socialistă a agriculturii. În această perioadă au luat ființă doar 23 întovărășiri.

Demascarea și zdrobirea grupului fracționist, antipartinic a creat posibilitatea ca numai în trei ani 1952-1955 — să se creeze 541 întovărășiri în regiunea București întovărășirile agricole au jucat un mare rol în convingerea țărănimii muncitoare asupra superiorității agriculturii socialiste și a ușurării trecerii lor în gospodăria colectivă, reușindu-se să se încheie în linii generale colectivizarea agriculturii în regiuni în primăvara anului 1961.

Colectivizarea agriculturii a creat posibilități nelimitate pentru sporirea considerabilă a producției de cereale. Despre această problemă vreau să vorbesc în principal în cele ce urmează. Muncind cu abnegație, oamenii muncii din agricultura regiunii București au reușit în anul 1961 — primul an de muncă în condițiile agriculturii colectivizate — să mărească vo-

În această lumină apare și mai evidentă însemnătatea măsurilor pe care partidul nostru le-a luat pentru îndreptarea spre unitățile productive a inenșei majorități a specialiștilor, a oamenilor care prin pregătirea lor au misiunea de a fi sfătuiți de nemijlocii ai țărănimii colectivizate, organizatorii activi, pe baze științifice, ai producției noastre agricole.

Răspunzînd chemării partidului mii de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, însușiții de spirit patriotic și pătrunși de adevărata lor menire, lucrează acum în gospodăriile colective, îi ajută pe colectivizii în aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate, în organizarea rațională a producției, contribuind cu toată capacitatea lor la creșterea producției agricole, la dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor colective, la ridicarea întregii agriculturii și înflorirea patriei noastre socialiste.

La rîndul lor colectivizii, care vîd în activitatea neobosită a specialiștilor un sprijin deosebit de important la dezvoltarea gospodăriei, îi înconjoară cu dragoste și îi creează condiții de muncă și de trai corespunzătoare.

Avem deplina convingere că inginerii agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, hortivivitorii, mecanoizatorii vor răspunde cu cinste încrederii partidului, guvernului, țărănimii colectivizate, punîndu-și toate cunoștințele și întreaga lor putere de muncă în slujba măreței cauze de ridicare a la nivel mereu mai înalt a agriculturii noastre socialiste.

Odată cu măsurile pentru o mai bună repartizare și folosire a cadrelor de specialiști în agricultură — după cum s-a arătat — este necesară o temeinică îmbunătățire a învățămîntului agricol de toate gradele, care să asigure creșterea numărului de cadre, înarmarea lor cu bogate cunoștințe de specialitate, corespunzător nevoilor agriculturii socialiste.

În lătură cu aceasta trebuie subliniată în mod deosebit importanța pe care o are, în cadrul măsurilor de îmbunătățire a învățămîntului agricol, lezarea lui tot mai strîns de practica și experiența înaintată din marile unități de producție ale agriculturii socialiste, organizarea temeinică a pregătirii teoretice și a practicii în producția de studenților și elevilor.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă are o imensă importanță pentru ridicarea nivelului de cunoștințe de specialitate a întregii țărănimii colectivizate, ceea ce va influența nemijlocit dezvoltarea producției agricole vegetale și animale.

Nu mai în acest fel se vor putea rezolva problemele mari și complexe ce stau în fața agriculturii noastre socialiste.

Tovarăși,

Terminarea colectivizării agriculturii este rodul alianței de nezdruccinat între clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, alianță fărîșită și călăită în luptele pentru pămînt, libertate și socialism. Odată cu aceasta, în Republica Populară Română — așa cum se arată în raportul prezentat — socialismul a învins definitiv la orașe și sate”.

Se deschid mărețe perspective pentru un nou și puternic avînt creator al poporului muncitor care, însușit de patriotism fierbinte, este hotărît să înalte tot mai sus edificiul socialismului în patria noastră.

Clasa muncitoare, țărănimia colectivizată, intelectualitatea, sînt tot mai strîns unite în jurul gloriosului nostru partid, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care rezolvă în spiritul marxism-leninismului problemele desvîrșirii construcției socialiste și creării premizelor pentru trecerea treptată la comunism.

Votez cu toată încrederea adoptarea Raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și a proiectelor de lege supus Marii Adunări Naționale. Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze.

În acest moment, cînd se consfințește statornicirea definitivă a relațiilor de producție socialiste în

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARĂ A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvîntul deputatului Gheorghe Necula

(Urmare din pag. V-a)

proape jumătate din suprafață fiind cultivată cu porumb dublu hibrid.

În regiunea noastră sînt mari posibilități și pentru creșterea animalelor, avînd în vedere tocmai faptul că există asigurată baza furajelor. Anul trecut, de pildă, gospodăriile colective din regiunea București au obținut veniturile de 1.250.000.000 lei, o importantă parte din aceste venituri fiind realizată în sectorul zootehnic.

Regiunea noastră fiind mare producătoare de porumb boabe — așa după cum a rezultat și din Raport — trebuie să acordăm o mare atenție creșterii porcilor și păsărilor pentru carne. În acest scop noi am luat măsuri pentru mărirea, pînă la sfîrșitul anului, a efectivului de scroafe în gospodăriile colective, de la 32.000 la 56.000 capete. Astfel se va asigura livrarea în anul următor a unui număr mai mare de porci grași, care să depășească cu mult numărul de 148.000 capete ce se vor livra în acest an. Vom ajunge ca în

anul 1965 să livrăm 66 porci grași la suta de hectare.

Totodată prin măsurile luate vom asigura creșterea în acest an a unui număr de 5,5 milioane păsări în gospodăriile colective și a 3,6 milioane în gospodăriile de stat. În vederea creșterii păsărilor au fost construite pînă în prezent în gospodăriile colective 164 camere incubator — cu o capacitate de 5.000-6.000 de ouă într-o serie, acțiunea fiind în curs de extindere în toate gospodăriile.

Acționează și din partea din preocupările noastre în domeniul agriculturii pe care am vrut să le ridic în fața dv.

Proiectul de lege prezentat aici spre aprobare îl consider pe deplin just și de aceea îl voi vota cu toată încrederea. Asigur Marea Adunare Națională că oamenii muncii din regiunea București vor lupta cu abnegație pentru realizarea sarcinilor cuprinse în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, neprecuțind nici un efort în munca de desăvîrșire a construcției socialismului în patria noastră.

Cuvîntul deputatului Gheorghe Călinescu (regiunea București)

Deși inima mea trupezăcă soave de la o vreme, cea morală bătînd însă mereu voios și cu încredere în viață, am voit neapărat să iau parte la lucrările acestei sesiuni a Marii Adunări Naționale cu prilejul încheierii colectivizării agriculturii și am făcut bine, căci am fost de față la cea mai splendidă manifestare a frumuseții sufletului, a destepăciunii, a hărniciei, a capacității de a pricepe legile istoriei, și de a găsi repede drumul drept al progresului cu care este înzestrat poporul român, care a trimis aici, sub această imensă cupolă peste 11.000 din cei mai buni fii ai săi. Mă simt din nou sănătos și mai ales mîndru de a fi fost de față la acest eveniment istoric.

Acțiunea nemărginită rotundă în care încap populația unui oraș, unde conducătorii partidului, membrii guvernului, deputații, țărani colectivizati, inginerii agronomi, mecanizatorii, directorii de uzine, oamenii de știință, scriitorii pun în dezbatere, sfătindu-se laolaltă, măsurile de luptă pentru izbînda întregii campanii agricole sub semnul totalei colectivizării. Își poate da seama un neștricat la minte de realitatea democrației noastre, de superioritatea zdrobitoare a socialismului.

Cum putești, voi, cei 11.000 care sîntei adunați în această încălțată, să intrați în vechiul, scutit, strimcut, suspelat parlament în care se strecurau printrul colozul intrării aleșii moșierilor, cei mai mulți moșieri ei înșiși, spre a-și întreba cînd, cum și cu ce să arate, ce să semănă? Pămîntul nu era al vostru, sau prea puțin, cum înșivă ai mărturisit; a-ceste vaste săli și pavilioane au răscîrțit și ele ca o urmare firească a intrării avuțiilor țării în stăpînire celor ce muncesc.

Am privit de dimineață pînă seara bolta acestui pavilion, tivită după cursul soarelui, cu toate nuanțele de albastru și de albaștriu pînă la rozatic, albastru și nîlîu și întecat și mi-am zis: „bun, grădinar a fost arhitectul care a întors asupra capetelor noastre această uriașă alea. Dar să mă feresc de a face figuri literare. Citeadată o anume incusită de condei nu ne lipsește nouă celor care ne îndelețnicim cu scrisul. Întrebarea este cît adevăr spu. Am ascultat cu atenție cuvîntările feluritelor vorbitori, mai toți țărani și muncitori, și vîș spus drept am rămas smerit. De aceea prefer să vă vorbesc ca deputat, pentru că în materie de grai n-am sfîrșit școala. Nimeni nu este aîd de bătrîn încît să nu mai poată învăța ceva. Ponegritorii țării noastre mai cultiva imaginea unui țaran român analfabet, nedeadut cu limbajul științific, de cînt neînșă a se aduna pe gîndurile noastre, prin urmare să face față sarcinii de a conduce complicatele lucrări de exploatare a unei gospodării de 1000 pînă la 2500 ha. Asta va fi fost înaintea. Acum însă lucrurile s-au schimbat. Toți vorbitorii, țărani și muncitori, pe care i-am auzit în aceste trei zile, din Tara Oașului sau din Banat, din regiunea Iași ori Dobrogea, din Argeș sau de lîngă Dunăre, au folosit un grai fără păcat în care termenii științifici stau bine imperechiati cu expresiile populare, într-o frază limpede, cultă, adesea plină de duh, semn de pricepere deplină a ideilor socialiste, a principiilor elementare ale științei, de destepăciune și aptitudine la învățătură.

Ingrășămintele, tractorul, semînțele de soi bun sînt desigur elementele și instrumentele de temelie ale agriculturii. Dar mai presus de toate este omul și de la acest om vădește atîta sprînteneală de minte, e semn că am biruit. Este meritul nepieritor al regimului nostru care eliberînd muncitorimea și țărănimea de exploatare și dîndu-i stăruitor mijloace de instrucție a creat nou țaran și nou muncitor modern, nu rupt de trecut, vrednic de prezent, înțelegător al viitorului, egal cu egali săi, adică cu toți cei care într-un chip sau altul, academicieni ori plugari, miniștri sau mecanizatori, muncii să ridicăm înălța cupola a patriei.

Este de prisos să stăruiesc și eu asupra acelor probleme ale agriculturii în legătură cu colectivizarea asupra căreia președinții de gospodării au mai multă pricepere decît mine. Fiecare are în mîna construcției socialiste locul său de muncă și nu vreau să fiu o muscă la arat. Ceea ce înșă este la înțelegerea tuturor este că exproprierea exploatareilor țărăniilor a redat pămîntul care li muncesc, că lucrarea în comun a unei mari întînderi de pămînt cu toate mijloacele știinției ne înseamnă deposedarea țărănilor și întărirea proprietății poporului asupra ogoarelor de vreme ce lucrarea se face nu în folosul cîtorva ci al țărănilor înșiși. sporul de venit creșcînd pentru fiecare în măsura îmbunătățirii exploatații agricole. Fișia îngustă de pămînt nu dă roade în destulănoare, fapt de care și-au dat seama și țările capitaliste. Dar acolo mari proprietari înghit și agricultorii în muncitori formînd pe micii agricultorii în muncitori rurali, pricină de nemulțumiri și greve, în vreme ce în regimul socialist proprietatea colectivă e a țărănilor înșiși despre care ar fi absurd a spune că se exploatează pe ei înșiși. Si cu toate asta sîntem birfîți în țările capitaliste, cînați cu o amărăciune care dovedește succesul nostru. Mai sînt, se vede, moșieri care trăgeau nădejdea că vom face lucrurile cu înțelegerea, pînă se vor încurca în așa chip încît nu se vor mai face delor. Dar

cei care vorbesc, neascultați de nimeni, la posturile unei așa zise „Europe Libere“, sînt moșierii înșiși, ci niște nenorociți; nenorociți nu atît pentru că își cîștigă o pline spinînd lucruri fără nici o noimă, ci fiindcă au ajuns în jalnică condiție de a-și ponegri țara. Ceea ce facem noi este o operă patriotică, socialismul înșă, m-am încredințat de mult de acest adevăr, este forma cea mai înaltă de patriotism, pentru că toți poporul simte datorita de a-și apăra bunurile obștești, materiale și culturale și de a pune umărul la mersul înainte al țării. N-ăș da o palmă unui astfel de nenorocit, de teama de a nu mi-murdări.

„Să vedeți ce prăpăstii spune unul care deplînge deposedarea moșierilor, înjugarea „biților țărăni“, stricarea armoniei seculare între aceste două clase, dintre care, precum știm, cea dintîi a pus armata să treagă în cea din urmă din care au căzut cîmășii de gloantă 11.000, adică atîți cîți, simbolic, sînt invitați în această adunare. Amintind că „Scînteia“ a publicat în elogiul declarația unui tractorist precum că a lucrat singur peste o sută de hectare, scoțete că asemenea laude ridică în slavă sărăcia și neputința tehnică. Și ne probezeste domnul pribeag că n-avem decît 60.000 de tractoare în loc să avem 900.000, invîtîndu-ne că important este ca un tractor să aibă puține hectare pe seama sa, nu ca un tractorist să lucreze mult hectare.

„Foarte bine, zicem noi, e bine să avem cît mai multe tractoare. Și vom avea. Dar e întrebarea: cîte erau în regimul vechi 4.000 răspunde chiar transferul care și-a pierdut simțirea patriotică. Chestiunea esențială nu este doar numărul. Aceste 60.000 de tractoare sînt fabricate în uzinele noastre. Numai în 15 ani am izbutit să creșm o puternică industrie grea națională și să fabricăm unelte agricole de bună calitate, făcînd cu ele față unei sarcini atît de vaste și chiar să exportăm. Dacă am fost în stare să facem 60.000 tractoare, vom face cu aceeași ușalță — neprevăzută care surprinde lumea capitalis-tă — de cîteva ori mai multe. Adevărul este că „Scînteia“ atrage atenția asupra hărniciei tractoristilor în legătură cu trebuie ca toate forțele agricole în această primăvară să îndeplinească cu grabă în-sămînțările țînute în loc de iarna prelungită și de inundarea ogoarelor. Comentatorul a fost moderat și n-a pus ploile în vina socialismului și a Partidului Muncitoresc Român! dar, oricum, să nu te bucuri ca romîn, de-îi place ori nu-îi place sistemul social, de progresul poporului tău, ce tristă, ce blestemată infirmitate!

Altul sau tot acela interpretînd greșit, se vede, reclamațiile cetățenilor că unele cooperative sătești n-adeu mărfurile cerute de cumpărători, trage încheierea că n-avem aparate electrice, n-avem sticle de lampă, n-avem atîta televizoare sînt așa de scumpe încît țărăniul ajuns la sărăcie lucie nu-și poate îngădui luxul de a-și cumpăra un asemenea aparat. Și toți, oricine trece prin satele noastre poate vedea multe atene de televiziune. Am impresia că hainele noastre, că frumosele noastre veșminte țărănești sînt cuate cu atîta. Avem atîta, avem și ace și sper că se va găsi și ac pentru cojoacă acestor miserabili blasfematori de țară.

Cine merge în Occident este izbit de pustietatea magazinelor. Lumea nu cumpără, mijloacele de trat ale cetățenilor simpli sînt reduse. Dimpotrivă, în țările socialiste, magazinele sînt țesute de clienți, țărani și muncitori, care cumpără tot ce civilizată li pune la îndemînă. Ce atîtea socoteli sofisticate? Mărfurile costă bani și dacă țărănimea colectivizată și muncitorimea din această țară „căzută la stagnare și mizerie“, cum zice această mizerie de pretins romîn, n-ar avea bani, n-ar putea cumpăra.

Unele aprecieri sînt de-a dreptul bufone, „călătorii străini — zice comentatorul — care au străbătut în ultima vreme fie numai în goana trenului plaiurilor rominești, au fost izbiti de înfățășarea mohorâtă a satului rominesc de astăzi. Este neîndoios că un zăbrănic negru s-a așternut pe toate satele...“ Zăbrănicul iese din cugetul negru al celor care au pierdut orice speranță în înțelegerea vremurilor moșierilor. Dacă acest pavilion de sticlă ar pluti lîn și la înălțime mică deasupra țărăilor capitaliste, lumea occidentală ar vedea voioșă, entuziasmului spontan, în care se desfășoară această neuitată sesiune. Inchipuții-vă că comentatorul mohorât ori vorbi așa?

Intr-un hangar sumbru, țărăni în zdrețte, cu ochii plini de lacrimi s-au perindat la tribună. Unora din ei li s-au împărțit decorații negre, pe care le-au luat cu mîhnire. Pionierii cu trompete funebre au defilat melancolic prin fața estradiei. Jalea se citea pe fețele tuturor. Eh, eh! Evident aș răde cu hohote și l-ai declara ceea ce ar fi: un nebul de legat.

Acastă neaderență la izbînzile poporului nostru îndignează și îndrîjește sufletul meu și, nu mă îndoiesc, al oricărui dîntre dvs. Am admirat patriotismul Partidului Muncitoresc Român și, ca toți intelectualii, m-am simțit alături de el. Dar cuvîntul nu se pare aș lipsit de modestie. Nu alături de el trebuie să fim, ci în milocul și în rîndurile lui, că așa mă și socotesc. Numai cu disciplină desăvîrșită din partea fiecăruia dintre noi vom izbuti să ajungem pe culmea pe care, după o lungă

înălțime, sîntem menii să stăm alături de popoarele cele mai civilizate.

Admirăm ardorea conducătorilor partidului, dorința lor de a se ilustra prin fapte de constructori. silința de a confrunta cu experiența, de a corija greșelile, de a se sfătui cu poporul, li admirăm în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, mare constructor înțelept și patriot (disciplina avînd și ea marginile ei) nu ne poate împiedica să-l iubim.

Cît despre meseria mea, oricît de îndărătnic aș părea, deși sînt mult mai cuminte, n-am putut să nu-mi dau seama că a scrie pentru cei mulți este a scrie pentru multă vreme. Am început să fac și eu trei prașile, în loc de două frazele mele.

Mergînd cu cei tineri, rămîn mai multă vreme tînar, pînănd înaintea, nu potî greși. Ceea ce am construit sub soarele de aur al socialismului nu se va dărîma, ci făcînd și noi aluzie la Horațiu, putem spune cu bărbătească mîndrie în fața pe care o sărbătorim astăzi:

„Mai tară decît bronzul am ridicat cetate, Mai naltă decît babel cea din antichitate, Furtuna care smulge chiar codri din pămînt, Și ploaia nu vor sparge acest așezămînt.“

Cuvîntul deputatului Iosif Uglar (regiunea Maramureș)

Am ascultat cu atenție și satisfacție Raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej privind încheierea colectivizării agriculturii patriei noastre. Victoria socialismului la sate însuflețete întregul popor, cimentează și mai puternic alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, frăția dintre poporul român și minoritățile naționale, consolidează unitatea moral-politică a poporului nostru muncitor.

În munca de transformare socialistă a agriculturii daune mari a adus politica aventuristă a grupului antipartinic, fracționist care, neîntînd nevoia de interesele clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, ale poporului, a lovit în alianța dintre clase muncitoare și țărănimea muncitoare, subminînd opera de colectivizare a agriculturii. Partidul a demascat și zdrobit activitatea criminală a acestora și a luat măsuri de întărire continuă a alianței dintre clase muncitoare și țărănimea muncitoare. Munca perseverentă și răbdătoare desăvîrșită de partid a stimulat capacitatea creatoare a țărănimii muncitoare, hotărîrea ei de a păși cu încredere pe calea colectivizării. Dacă noi, astăzi, sărbătorim victoria de importanță istorică a încheierii colectivizării agriculturii, aceasta dovedește faptul că partidul a zdrobit la timp grupul antipartinic, a lichidat urmările activității acestuia. Încheierea colectivizării agriculturii confirmă justetea politicii leniniste a partidului, grija și ajutorul acordat oamenilor muncii de la sate pentru a-și făuri o viață nouă, fericită și îmbelsugată.

Partidul a subliniat în permanență că în procesul de colectivizare, un rol hotărîtor îl are crearea bazei tehnico-materiale a agriculturii socialiste, ajutorul permanent acordat statului și partidelor minoritare colectivizării agriculturii, aceasta dovedește faptul că partidul a zdrobit la timp grupul antipartinic, a lichidat urmările activității acestuia. Încheierea colectivizării agriculturii confirmă justetea politicii leniniste a partidului, grija și ajutorul acordat oamenilor muncii de la sate pentru a-și făuri o viață nouă, fericită și îmbelsugată.

Cuvîntul tovarășului Alexandru Drăghici

Tovarăși deputați și deputate, tovarășii invitați la această sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, Sînt intrutul de acord cu expunerea prezentată de tovarășul Gheorghiu-Dej în cadrul actualei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale. Conținutul expunerii ogîndește politica justă a partidului nostru pentru dezvoltarea forțelor de producție socialiste în etapa actuală de construire a socialismului în patria noastră.

Prin încheierea cu succes a operei de transformare socialistă a agriculturii, relațiile de producție socialiste au învins definitiv și la sate. Această victorie de importanță istorică se datorește aplicării cu consecvență de către partidul nostru a învîțăturii leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Ea demostrează încrederea neîmurmurată a țărănimii muncitoare în politica înțeleaptă a partidului, creșterea conștiinței socialiste a țărănimii. Întărirea continuă a alianței dintre clase muncitoare și țărănimea muncitoare, ca rezultat al politicii înțelepte a partidului nostru, al muncii organizatorice desăvîrșite de organele și organizațiile de partid și al muncii devotate a activiștilor de partid.

Prin înfăptuirea colectivizării agriculturii țărănimea noastră muncitoare, care în trecut, sub regimul burgeois-moșieresc era crunt exploatăată și trăia în neagră mizerie, a pășit astăzi pe o nouă cale care li asigură o viață îmbelsugată și fericită. Propunerile prezentate în legătură cu reorganizarea conducerii actuale a agriculturii exprimă preocuparea permanentă a conducerii noastre și în special a tovarășului Gheorghiu-Dej pentru a asigura acesteia o conducere strîns legată de problemele practice, potrivit necesităților actuale etape de dezvoltare.

Reorganizarea conducerii agriculturii de sus și pînă jos reprezintă o schimbare fundamentală a metodelor și stilului de muncă. Noua formă de conducere propusă va asigura o conducere științifică, competentă, pe toate treptele, a întregului proces de producție agricolă, ceea ce va avea ca urmare consolidarea organizatorică și economică a unităților socialiste din agricultură.

Consiliul superior al agriculturii, consiliile agricole regionale și raionale constituie o formă superioară de conducere, tocmai pentru faptul că din aceste organe vor face parte un număr mare de cadre dintre cele mai capabile, cu o înaltă calificare, care muncesc direct în unitățile unde se hotărășe soarta producției agricole, asigurînd astfel o conducere directă, operativă, concretă și eficientă.

Tovarăși, În realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în legătură cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, un rol important revine industriei petrolului și chimiei, precum și transporturilor și telecomunicațiilor, ca ramuri importante ale economiei noastre socialiste.

Deoarece răspund în Consiliul de Miniștri de aceste sectoare, aș vrea să mă refer în cele ce urmează la raportul pe care l-am adus și pe care trebuie să-l aducă industria chimică și transporturile la dezvoltarea producției agricole. Conducerea partidului și guvernului a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării unei puternice industrii chimice moderne, care să permită valorificarea din plin a resurselor naturale ale țării, pentru a asigura astfel agriculturii tot ceea ce îi este necesar în vederea realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belșug de produse agro-alimentare. Ca urmare a aplicării consecvente a liniei partidului în domeniul dezvoltării industriei chimice s-a ajuns ca în anul 1965 valoarea producției globale a acesteia să

crească de 14 ori față de anul 1938. Această creștere importantă a producției chimice s-a realizat în urma construirii, pînă în anul 1961 a 22 combinate și uzine chimice și a 80 instalații și secții noi în uzinele existente.

În anul 1961 s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948 de peste 470 ori la îngrășămintele chimice, de 234 ori la anti-dăunători, de 32 ori la amoniac, creșteri importante obținute și la alte produse. În anul 1962 industria chimică va livra agriculturii 620 mii tone îngrășămintele chimice și aproximativ 15 mii tone anti-dăunători.

Pentru viitor, industria chimică, pe baza sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, va înregistra o creștere importantă în producția îngrășămintelor chimice, astfel că în anul 1965 va ajunge la o producție de 2.000.000 tone îngrășămintele azotoase și fosfatice (adică 500.000 tone, exprimat în substanță activă).

Liste îngrășămintele în ultimul an a unor importante zăcăminți de săruri de potasiu în Moldova deschide perspectiva de după anul 1965, cînd toate lucrările miniere vor fi terminate, să fie asigurate din producție proprie și îngrășămintele de acest fel. În producția de îngrășămintele chimice și anti-dăunători din țara noastră s-au obținut reușite îmbunătățiri. În ultimii ani s-au produs îngrășămintele cu o concentrație mai mare în substanță activă, îngrășămintele granulate și anti-dăunători cu eficacitate sporită.

În realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în legătură cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, un rol important revine industriei petrolului și chimiei, precum și transporturilor și telecomunicațiilor, ca ramuri importante ale economiei noastre socialiste. Deoarece răspund în Consiliul de Miniștri de aceste sectoare, aș vrea să mă refer în cele ce urmează la raportul pe care l-am adus și pe care trebuie să-l aducă industria chimică și transporturile la dezvoltarea producției agricole. Conducerea partidului și guvernului a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării unei puternice industrii chimice moderne, care să permită valorificarea din plin a resurselor naturale ale țării, pentru a asigura astfel agriculturii tot ceea ce îi este necesar în vederea realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belșug de produse agro-alimentare. Ca urmare a aplicării consecvente a liniei partidului în domeniul dezvoltării industriei chimice s-a ajuns ca în anul 1965 valoarea producției globale a acesteia să

crească de 14 ori față de anul 1938. Această creștere importantă a producției chimice s-a realizat în urma construirii, pînă în anul 1961 a 22 combinate și uzine chimice și a 80 instalații și secții noi în uzinele existente. În anul 1961 s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948 de peste 470 ori la îngrășămintele chimice, de 234 ori la anti-dăunători, de 32 ori la amoniac, creșteri importante obținute și la alte produse. În anul 1962 industria chimică va livra agriculturii 620 mii tone îngrășămintele chimice și aproximativ 15 mii tone anti-dăunători.

Pentru viitor, industria chimică, pe baza sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, va înregistra o creștere importantă în producția îngrășămintelor chimice, astfel că în anul 1965 va ajunge la o producție de 2.000.000 tone îngrășămintele azotoase și fosfatice (adică 500.000 tone, exprimat în substanță activă).

Liste îngrășămintele în ultimul an a unor importante zăcăminți de săruri de potasiu în Moldova deschide perspectiva de după anul 1965, cînd toate lucrările miniere vor fi terminate, să fie asigurate din producție proprie și îngrășămintele de acest fel. În producția de îngrășămintele chimice și anti-dăunători din țara noastră s-au obținut reușite îmbunătățiri. În ultimii ani s-au produs îngrășămintele cu o concentrație mai mare în substanță activă, îngrășămintele granulate și anti-dăunători cu eficacitate sporită.

În realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în legătură cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, un rol important revine industriei petrolului și chimiei, precum și transporturilor și telecomunicațiilor, ca ramuri importante ale economiei noastre socialiste. Deoarece răspund în Consiliul de Miniștri de aceste sectoare, aș vrea să mă refer în cele ce urmează la raportul pe care l-am adus și pe care trebuie să-l aducă industria chimică și transporturile la dezvoltarea producției agricole. Conducerea partidului și guvernului a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării unei puternice industrii chimice moderne, care să permită valorificarea din plin a resurselor naturale ale țării, pentru a asigura astfel agriculturii tot ceea ce îi este necesar în vederea realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belșug de produse agro-alimentare. Ca urmare a aplicării consecvente a liniei partidului în domeniul dezvoltării industriei chimice s-a ajuns ca în anul 1965 valoarea producției globale a acesteia să

crească de 14 ori față de anul 1938. Această creștere importantă a producției chimice s-a realizat în urma construirii, pînă în anul 1961 a 22 combinate și uzine chimice și a 80 instalații și secții noi în uzinele existente. În anul 1961 s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948 de peste 470 ori la îngrășămintele chimice, de 234 ori la anti-dăunători, de 32 ori la amoniac, creșteri importante obținute și la alte produse. În anul 1962 industria chimică va livra agriculturii 620 mii tone îngrășămintele chimice și aproximativ 15 mii tone anti-dăunători.

Pentru viitor, industria chimică, pe baza sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, va înregistra o creștere importantă în producția îngrășămintelor chimice, astfel că în anul 1965 va ajunge la o producție de 2.000.000 tone îngrășămintele azotoase și fosfatice (adică 500.000 tone, exprimat în substanță activă).

Liste îngrășămintele în ultimul an a unor importante zăcăminți de săruri de potasiu în Moldova deschide perspectiva de după anul 1965, cînd toate lucrările miniere vor fi terminate, să fie asigurate din producție proprie și îngrășămintele de acest fel. În producția de îngrășămintele chimice și anti-dăunători din țara noastră s-au obținut reușite îmbunătățiri. În ultimii ani s-au produs îngrășămintele cu o concentrație mai mare în substanță activă, îngrășămintele granulate și anti-dăunători cu eficacitate sporită.

În realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în legătură cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, un rol important revine industriei petrolului și chimiei, precum și transporturilor și telecomunicațiilor, ca ramuri importante ale economiei noastre socialiste. Deoarece răspund în Consiliul de Miniștri de aceste sectoare, aș vrea să mă refer în cele ce urmează la raportul pe care l-am adus și pe care trebuie să-l aducă industria chimică și transporturile la dezvoltarea producției agricole. Conducerea partidului și guvernului a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării unei puternice industrii chimice moderne, care să permită valorificarea din plin a resurselor naturale ale țării, pentru a asigura astfel agriculturii tot ceea ce îi este necesar în vederea realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belșug de produse agro-alimentare. Ca urmare a aplicării consecvente a liniei partidului în domeniul dezvoltării industriei chimice s-a ajuns ca în anul 1965 valoarea producției globale a acesteia să

crească de 14 ori față de anul 1938. Această creștere importantă a producției chimice s-a realizat în urma construirii, pînă în anul 1961 a 22 combinate și uzine chimice și a 80 instalații și secții noi în uzinele existente. În anul 1961 s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948 de peste 470 ori la îngrășămintele chimice, de 234 ori la anti-dăunători, de 32 ori la amoniac, creșteri importante obținute și la alte produse. În anul 1962 industria chimică va livra agriculturii 620 mii tone îngrășămintele chimice și aproximativ 15 mii tone anti-dăunători.

Pentru viitor, industria chimică, pe baza sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, va înregistra o creștere importantă în producția îngrășămintelor chimice, astfel că în anul 1965 va ajunge la o producție de 2.000.000 tone îngrășămintele azotoase și fosfatice (adică 500.000 tone, exprimat în substanță activă).

tării creșterii animalelor. În regiunea Maramureș, în toate gospodăriile agricole colective, numărul animalelor proprietate obștească a crescut în ultimul timp considerabil. În 1961 erau de 14 ori mai multe bovine decît în 1955. De 9 ori a sporit în aceeași perioadă numărul porcilor iar al ovinelor de cinci ori.

Odată cu grija acordată creșterii efectivelor de animale ne-am preocupat și de îmbunătățirea continuă a rasei bune de Maramureș, rasă de bovine care, după cum se știe prezintă calități deosebite mai ales în regiunea noastră. Urmare a rezultatelor obținute în această privință este crearea unei puternice baze de animale de prăsilă care acoperă nu numai necesitățile regiunii ci satisfac și cerințele altor regiuni. Astfel pînă la finele anului trecut, în decurs de cinci ani, regiunea noastră a livrat altor regiuni peste 30.000 de vite pentru prăsilă din rasa brună de Maramureș.

Așa cum se arată în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghiu-Dej, realizarea sarcinilor privind creșterea numărului de animale și a producției de carne, lapte, lînă, ouă este condiționată în mod nemijlocit de dezvoltarea considerabilă a bazei furajere. Rezolvarea acestei probleme este în centrul preocupărilor noastre din domeniul agriculturii. Rezultatele bune dobîndite în raionul Vișeu și Sighet unde pe mari suprafețe au reușit, prin măsurile luate, să dublăm producția de iarbă, confirmă necesitatea de a stărui și pe viitor și mai mult pentru valorificarea pășunilor maramureșene.

Politica înțeleaptă, profund științifică a partidului nostru, aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste și-au găsit o nouă și strălucită expresie în măsurile preconizate de partid pentru reorganizarea conducerii agriculturii. Aprobînd din inimă aceste măsuri ne exprimăm ferma convingere că ele vor asigura o conducere științifică și unitară a agriculturii, o mai bună legătură a organelor de conducere ale agriculturii cu producția agricolă.

Țărănimea colectivizată din regiunea Maramureș, încrezătoare în perspectivele luminoase pe care le-a deschis încheierea colectivizării agriculturii, asigură conducerea de partid și de stat, că nu va precupeți nici un efort pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective.

Vom stringe și mai mult rîndurile în jurul Comitetului Central, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, pentru traducerea în viață cu cîinste a sarcinilor ce ne revin în continua întărire a agriculturii noastre socialiste.

biocide care vor fi folosite în culturile de grîu și porumb pentru plivitul chimic. Ca să ne dăm seama de importanța folosirii insecticidelor în combaterea dăunătorilor este bine să ne amintim ce pagube enorme provoacă în trecut invaziile de lăcuste. Astăzi, prin folosirea largă a insecticidelor, sîntem în măsură să înlăturăm cu totul asemenea calamități cu cheltuieli minime. În asemenea condiții cu insecticide în valoare de 192 lei se poate asigura la hectar recoltă în valoare de circa 2.000 lei.

Combătîndu-se cu insecticide [arvele cărăbușului de Dobrogea de către G.A.C. „Mircea Vodă“ din regiunea Dobrogea pe o suprafață de 133 ha porumb s-a obținut o producție medie de 2.637 kg la ha față de 1.045 kg cît s-a obținut pe o tarla învecinată care nu a fost tratată.

Se știe că una din condițiile pentru valorificarea prețurii suplimentare a fructelor la export este aceea ca ele să nu fie atacate de dăunători și de boli. Din analiza economică făcută în raionul Bistrița rezultă că dacă stropirea la meri se aplică la timp și în mod corect se obțin venituri suplimentare de peste 10.000 lei la ha numai din diferența de calitate a fructelor.

Aplicarea la timp a tratamentelor pentru combaterea bolilor și dăunătorilor din livezi și vii prin metoda avertizării contribuie atît la sporirea recoltelor și îmbunătățirea calității acestora, cît și la reducerea cheltuielilor efectuate. Metoda avertizării în protecția plantelor permite să se reducă 3-4 tratamente anuale la livezi și 1-2 tratamente la vii. Prin reducerea unui singur tratament numai în podgoria Odobesti se realizează economii de peste 4.000.000 lei. Prin urmare, combaterea rațională a bolilor și dăunătorilor este pe deplin realizabilă fiecare leu cheltuit pentru protecția plantelor aducînd venituri suplimentare de pînă la 10 lei, iar în unele cazuri chiar mai mult.

Pentru sectorul zootehnic al agriculturii, industria chimică livrează 72 sortimente de medicamente pentru combaterea bolilor parazitare și a celor contagioase la animale, diferiți stimulatori de creștere și produse pentru îmbogățirea furajelor în vitamine și proteine. În acest scop s-a mărit producția de medicamente de uz preținar și s-a pus în funcțiune prima unitate de drojdie furajeră din leșii reziduale de la fabricarea celulozelor.

Prin folosirea stimulatorilor de creștere (antibiotice

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARĂ A MARIILOR ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvîntul deputatului Ene Turcanu

(Urmare din pag. VI-a)

100 ha, față de anul 1960, și a valorii zilei-muncă, care a fost cu 3 lei mai mare decât în anul 1960. Toate gospodăriile colective au avut posibilitatea să acorde avansuri bănești trimestriale și chiar la perioade mai scurte.

Incheierea colectivizării agriculturii a creat condiții pentru dezvoltarea și mai puternică a sectorului zootehnic din gospodăriile colective, pentru realizarea mai devreme a sarcinilor stabilite de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. În acest an vom ajunge să avem în G.A.C. 62.150 capete de taurine, față de 22.600 capete în 1961, cu peste 16.000 mai multe decât planul inițial stabilit. Această creștere se va realiza prin cumpărări și creșteri proprii. În 1965 numărul bovinelor fără cele din G.A.C. va ajunge la 327.000 vaci (47,5 la suta de hectare), din care 187.000 vaci (26,8 la suta de hectare), al ovinelor la 670.000, din care o mare parte cu lână fină și semifină, al porcinelor la 294.000, din care 50.000 de scroafe. Din aceste efective, 119.000 bovine, 270.000 ovine și 120.000 porcine vor fi proprietate obștească a G.A.C., ceea ce reprezintă o creștere față de 1961 de 5 ori la bovine, de aproape 5 ori la ovine și de peste 10 ori la porcine. Începând cu anul 1964 sporirea septicului se va realiza numai din prăsiile proprii. Pe baza rezultatelor de până acum, a experienței ce o avem, considerăm pe deplin posibil ca în 1965 să realizăm în G.A.C. 2.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată. O atenție deosebită vom acorda de asemenea creșterii păsărilor pentru ouă și carne.

Proprietate obștească de animale, proprietate obștească, vor sporii mult cantitățile de carne, lapte, lână livrate fondului centralizat al statului. Din calculele noastre rezultă că în 1965 disponibilul de carne din gospodăriile colective ce se va livra statului va fi cu mult sporit față de 1961. Cantitatea de lapte livrată statului în 1965 din G.A.C. va fi de 4 ori mai mare ca în 1962.

Colectivizarea agriculturii ne permite să gospodărim mai bine fondul financiar al regiunii, să mobilizăm masele de colectiviști la lucrările de îmbunătățiri funciare, ceea ce va duce la sporirea producției agricole. În planul nostru am prevăzut ca până în 1965 să facem amenajări de bazine piscicole, să arăm pe curbe de nivel suprafețele în pantă și să plantăm cu vii și pomi acele terenuri care nu sînt potrivite pentru cultura cerealelor. Pe 70.000 hectare cu pășune vom face lucrări complexe de combatere a eroziunii și de însămînțări cu ierburii, ceea ce va duce la sporirea cu cel puțin de 3 ori a cantității de furaje de pe aceste suprafețe, așa cum ne-a dovedit ex-

periența făcută anul trecut pe circa 8.000 hectare. La G.A.C. Vășinești, pe 260 hectare cu pășune unde s-au executat lucrări de combatere a eroziunii și de supraînsămînțări, s-a obținut o producție de masă verde cu 11.000 kg la hectaar mai mare decât pe restul pășunii.

Stăvilirea eroziunii solului, irigarea unei suprafețe mari de teren, cultivarea de dovleci prin porumb, extinderea culturilor duble, a suprafețelor cultivate cu porumb-siloz și sfeclă de zahăr, îmbunătățirea pășunilor, ne va permite să sporim baza furajeră la nivel permut de creșterea zețurilor.

Adoptarea de către Marea Adunare Națională a proiectului de lege pentru reorganizarea conducerii agriculturii, îmbunătățirea pregătirii cadrelor de specialiști agricoli — măsuri impuse de noua etapă de dezvoltare a agriculturii noastre — ne vor ajuta să realizăm cu succes sarcinile stabilite de cel de-al III-lea Congres al partidului nostru, privind dezvoltarea continuă a agriculturii.

În Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, un loc de seamă îl ocupă problema cea mai arzătoare a zilelor noastre, problema creșterii și întăririi forțelor păcii. În epoca noastră, superioritatea în raportul de forțe pe plan mondial este de partea socializării, factorul hotărâtor al dezvoltării istoriei. Împreună cu celelalte țări socialiste și țara noastră își aduce contribuția la cauza apărării păcii, militând cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierei între popoare.

Poporul nostru nu-și poate, de aceea, spune indignarea față de faptul că S.U.A., sfidînd opinia publică iubitoare de pace din întreaga lume, au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă. Această acțiune, care nu poate fi amosferă de nici un fel de declarații, aruncă o grea răspundere asupra celor, viesc cu orice preț să intensifice cursa înarmărilor atomice.

În lupta de azi însă, imperialismul nu mai poate hotărî după imboldul său plac seguit promotorilor. Realitatea fundamentală a timpurilor noastre este marelui proces de transformare revoluționară a societății, forțelor înaintate al omenirii spre socialism. Mersul păcii sînt puternice, în stare să zădărnicească orice aventură.

Poporul nostru, mîndru de victoriile dobîndite, este ferm hotărît să nu-și precupească eforturile pentru a obține noi și importante succese în munca de desăvîrșire a construcției socialismului în patria noastră, pe deplin convins că această constituie o contribuție de seamă la înfăptuirea legăturii socialiste și a păcii în lume.

Cuvîntul academicianului Tudor Arghezi

Frați Plugari și Muncitori, iubii Tovarășii!

Azi, în ajunul zilei de zîmbi de Mai, sinteiți, aici de față, în Marea Dumnevoastră Adunare Națională, 11.000. Vă vedem acoperiți cu medaliile și însemnele tinerei noastre Republici.

Iau din ultima vorbire a Tovarășului Gheorghe-Dej următoarele cuvinte: că „în Republica Populară Romîniă socialismul a învins definitiv, la orașe și sate”. Cuvinele adine istorice, pe mîile de ani.

În scrierea noastră veche, statornicirea altor temelii se numea Descălecare. Descălecarilor sînt aici, în fruntea Marii Adunări Naționale: ei se numesc Partidul.

Potrivire de cifre: 1907 au venit din toată țara 11.000 de socialiști. Dacă i-aș căuta la piept așa afia poate la birourile Republicii birourile semneli decorațiilor regale, de acum 55 de ani...

V-am ascultat, frați plugari, povestind cum ați întemeiat gospodăriile colective și cite minuni săvîrșit în munca laolaltă din înfrîntare, îns cu îns, umăr la umăr, sat cu sat, ogradă cu ogradă, sat cu sat, ca să fiți, înfrîșit, un singur popor al unui singur pămînt. Miracolul revoluției s-a aș implinit.

Am simțit acum vizita hîrniciei și a belșugului ajuns. Am auzit văd de plugar cum sint, cit porumb, cit țriu și cite alte avuții scoateți, zi-de-zi, cu mîinile, cu priceperea și mintea, din darnica noastră țărîniă, amestecată pînă deunăzi cu singele, și lacrimile cheltuite sute de ani pentru alții, care v-au plătît cu lanțuri grele, înghenchiți pe ogoarele boieresci.

Dar, frați plugari, dacă nu este lertat să-mi uit scrișorii, nu pot nici să uit, de meseria de obșiră, nu de tot ce le-ați dăruit scriitorilor noștri, străduțîndu-se aduce la lumina lor de lumină la strălucirea în lume a gîndului romînesc.

Cuvîntul deputatului Ștefan Boboș

(regiunea Bacău)

Participăm cu un sentiment de adîncă emoție la această sesiune istorică a Marii Adunări Naționale consacrată unui mare eveniment, terminarea colectivizării agriculturii. Sarcina stabilită de Congresul al III-lea a fost îndeplinită cu aproape 4 ani mai devreme.

Această istorică victorie a poporului nostru se datorează consecvenței cu care partidul nostru a tradus în viață politica sa leninistă de transformare socialistă a agriculturii. S-au împlinit nu de mult 13 ani de cînd Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 pe baza raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ținut la această plenară a stabilit cu o deosebită claritate linia politică marxist-leninistă a partidului la sate. În toată perioada care s-a scurs de atunci partidul nu s-a abătut nici o clipă de la această linie politică, a știut să învingă toate greutățile care s-au ivit pe parcurs și a organizat cu răbdare aplicarea practică a hotărîrilor lui.

Pe baza exemplului primelor gospodării colective, a folosirii formelor intermediare în care țărânii muncitori învățau să muncească în comun, a aplicării neabătute a politicii de cointeresare materială și a unei stăvuitoare munci de lămurire și convingere, an de an tot mai mulți țărani muncitori și-au înfrînt indoielile și au pornit pe calea gospodăriei socialiste.

binți multumiri Comitetului Central al partidului, personal tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru că ne-a condus cu înțelepciune în munca pentru colectivizarea agriculturii, în munca de creare a unei vișii luminoase și îmbelșugate pentru oamniul muncii din regiunea noastră.

Incheierea procesului de colectivizare deschide minunate perspective de dezvoltare a agriculturii. Condițiile naturale ale regiunii noastre sînt prielnice pentru realizarea unor culturi intensive de cereale, pentru dezvoltarea largă a creșterii animalelor, a pomiculturii și viticulturii. Există mari posibilități pentru sporirea producției agricole prin fertilizarea solului, prin înfăptuirea unor lucrări de îmbunătățiri funciare. Marele lac de acumulare de la Bicaz, regularizarea rîului Bistrița, apele Siretului și ale Troțușului vor fi folosite pe scară largă pentru extinderea suprafețelor irigate.

Pe lîngă irigațiile de cereale, care constituie baza întregii producții agricole, un loc de căpetenie îl ocupă în agricultură regiunile noastre creșterea animalelor. Faptul că peste o treime din suprafața agricolă a regiunii este ocupată cu pășuni și fîcete oferă mari posibilități pentru dezvoltarea creșterii animalelor. În prezent avem o încărcătură de 42 de bovine la 100 ha. În planul de dezvoltare noi ne-am propus să ajungem pînă în 1965 la 50 de bovine la suta de hectare și această sarcină o vom îndeplini acorđind în același timp atenție îmbunătățirii raselor de animale.

care să asigure baza furajeră pentru animale, precum și crearea în fiecare gospodărie agricolă colectivă, a unei importante rezerve de furaje. Pentru a sporii producția de furaje anul acesta vom acorda o mare atenție mării producții de masă verde pe fîmetele și pășunile naturale, prin cîrțire, îngrășare, supraînsămînțări și prin folosirea lor rațională.

În același timp, culturile duble vor ocupa o suprafață cu 40 la sută mai mare ca anul trecut, noi ne-am propus ca anul acesta să punem dovleci pe 130.000 ha cultivate cu porumb și vom înșămînța peste 150.000 ha porumb pentru siloz.

Noi ne-am propus ca pe terenurile în pantă, care nu sînt propice pentru cultura cerealelor, să extindem plantațiile de fructiferi, în special soiurile valoroase: meri, peri, cași, siersci. Pe baza măsurilor elaborate, suprafața livezilor va crește în următorii 2-3 ani cu peste 8.000 ha, iar

mărfuri, pozițiile capitalismului nu pot fi defînitiv lichidate, după cum nu poate fi defînitiv lichidată primejdia restaurării vechilor rînduiri.

Partidul nostru a arătat de la început că există un singur drum pentru victoria deplină a socialismului: lichidarea definitivă a exploatații omului de către omeul și trecerea treptată de la mica producție de mărfuri la marea agricultură socialistă.

Este meritul partidului, al conducerii sale în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de a fi trăsut și fundamentat științific, călăuzindu-se după genialul plan cooperatist al lui Lenin. Căile transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

Acum, după 13 ani, în lumina experienței istorice dobîndite, putem aprecia pe deplin justetea liniei elaborate de partid, linie intenționată de întărire continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pe îngrădirea economică a chiaburimii în scopul eliminării ei treptate, pe marea răbdătoare de convingere a țărînii muncitoare și folosirea treptată a mijloacelor în vederea trecerii la gospodăria agricolă colectivă, pe o politică partidului la sate, activă cum au arătat și alți vorbitori, a înfăptuirii lor provocatoare în domeniul relațiilor între sat și țărînișe — cote, prețuri, ș. a. m. d. — ducea la subminarea cointeresării materiale a țărînii, punea în primejdie însăși alianța dintre clasa muncitoare și țărînișe muncitoare, temelia puterii populare. În ce privește transformarea socialistă a agriculturii, ei căutau să împingă lucrurile spre încălcări grosolane ale liberului consimțămînt al țărînii muncitoare, spre sărîrea peste etape, spre necoțirea formelor intermediare de trecere spre gospodăria colectivă.

Nu am făcut parte în acea vreme din Biroul Politic, dar, prin munca pe care o îndeplineam, am cunoscut multe din hotărîrile acțiunilor organizate de Ana Pauker pentru a zădărnici trecerea la marea întovărășirilor agricole. Îmi amintesc de o sedință, unde fiind aspru criticat pentru că vreme îndelungată a ținut închis în sertar statutul model al întovărășirilor fără să-l fi dat publicității, așa a ajuns să afirme, drept justificare, că n-ar fi găsit, chipurile, hîrtia necesară pentru tipărire a acestui statut!

Ce urmăria a avut sabotarea înfîințării întovărășirilor de către grupul Pauker-Luca, care a folosit în acest scop păgîburile pe care le acaparase în vederea de partid și de a se potrivea cu dinamică dezvoltării sectorului socialist al agriculturii în primii ani.

Departele de a fi stimulat mișcarea de masă spre gospodăria colectivă, așa cum pretindeau Pauker și Luca, neîndeplinirea hotărîrilor partidului privind formarea întovărășirilor a determinat o dezvoltare extrem de înaltă a procesului de transformare socialistă a agriculturii, aproape o stagnare, căreia i s-a pus capăt abia atunci cînd grupul antipartinic a fost zdrobit și s-a luat curs spre înfîințarea de întovărășiri agricole (1952).

Faptele la care ne referim au rămas astăzi de domeniul trecutului, dar este util și necesar ca ele să fie rememorate, pentru a se arăta cum a luptat partidul pentru aplicarea liniei sale leniniste, înfrîngînd clipele criminale ale dusmanilor ei, cit de justă, realistă, profund gîndită s-a dovedit a fi politica partidului nostru, exemplu de contribuție creatoare la tezaurul comun de gîndire și practică revoluționară a mișcării comuniste.

Țărînișea muncitoare a urmat cu încredere partidul care și-a aplicat politica neabătut, an de an, fără a forța lucrurile, dar și fără a bate pasul pe loc, determinînd creșterea continuă a sectorului socialist al agriculturii, lichidarea definitivă a exploatații omului de către om în țara noastră, mari succese în construcția economică, victoria socialismului la sate.

Drapelul socialismului flutură biruitor deasupra orașelor și satelor noastre! Am aflat că ziarul englez „Times”, publicînd relatarea despre sesiunea noastră a trimisului său special la București, ne-a mulțumit cu satisfacție pentru ceea ce am realizat în țara noastră, în legătură cu faptul că în România „în ciuda colectivizării, producția nu a avut de suferit”. „Acest lucru — menționează ziarul — este un succes și probabil și motivul pentru încrederea lor față de viitor”.

În aprecierile ziarului britanic, aproape totul este exact. O corectură se impune însă: producția agricolă nu numai că nu a avut de suferit dar a crescut continuu, și acesta nu „în ciuda”, ci tocmai datorită colectivizării agriculturii, datorită

participarea conștientă, activă a țărînii la lupta pentru o agricultură științifică. De aceea socotesc ca deosebit de importantă și o aprob cu căldură indicația dată de partid de a se organiza învățămîntul agrozootehnic de masă pentru colectiviști.

Asigurăm sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale că nu vom economi nici un efort pentru întărirea colectivă, pentru ridicarea tuturor gospodăriilor la nivelul celor mai bune, pentru ca agricultura regiunii noastre să țină pasul cu ritmul înalt de dezvoltare a industriei și să producă din ce în ce mai multe materii prime necesare și produse agroalimentare pentru ridicării continue a nivelului de trai al oamnelor muncitori. În calitate de deputat voi vota cu toată încrederea proiectul de lege pentru reorganizarea conducerii agriculturii.

Este meritul partidului, al conducerii sale în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de a fi trăsut și fundamentat științific, călăuzindu-se după genialul plan cooperatist al lui Lenin. Căile transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

Acum, după 13 ani, în lumina experienței istorice dobîndite, putem aprecia pe deplin justetea liniei elaborate de partid, linie intenționată de întărire continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărînișe muncitoare, pe îngrădirea economică a chiaburimii în scopul eliminării ei treptate, pe marea răbdătoare de convingere a țărînii muncitoare și folosirea treptată a mijloacelor în vederea trecerii la gospodăria agricolă colectivă, pe o politică partidului la sate, activă cum au arătat și alți vorbitori, a înfăptuirii lor provocatoare în domeniul relațiilor între sat și țărînișe — cote, prețuri, ș. a. m. d. — ducea la subminarea cointeresării materiale a țărînii, punea în primejdie însăși alianța dintre clasa muncitoare și țărînișe muncitoare, temelia puterii populare. În ce privește transformarea socialistă a agriculturii, ei căutau să împingă lucrurile spre încălcări grosolane ale liberului consimțămînt al țărînii muncitoare, spre sărîrea peste etape, spre necoțirea formelor intermediare de trecere spre gospodăria colectivă.

Nu am făcut parte în acea vreme din Biroul Politic, dar, prin munca pe care o îndeplineam, am cunoscut multe din hotărîrile acțiunilor organizate de Ana Pauker pentru a zădărnici trecerea la marea întovărășirilor agricole. Îmi amintesc de o sedință, unde fiind aspru criticat pentru că vreme îndelungată a ținut închis în sertar statutul model al întovărășirilor fără să-l fi dat publicității, așa a ajuns să afirme, drept justificare, că n-ar fi găsit, chipurile, hîrtia necesară pentru tipărire a acestui statut!

Ce urmăria a avut sabotarea înfîințării întovărășirilor de către grupul Pauker-Luca, care a folosit în acest scop păgîburile pe care le acaparase în vederea de partid și de a se potrivea cu dinamică dezvoltării sectorului socialist al agriculturii în primii ani.

Departele de a fi stimulat mișcarea de masă spre gospodăria colectivă, așa cum pretindeau Pauker și Luca, neîndeplinirea hotărîrilor partidului privind formarea întovărășirilor a determinat o dezvoltare extrem de înaltă a procesului de transformare socialistă a agriculturii, aproape o stagnare, căreia i s-a pus capăt abia atunci cînd grupul antipartinic a fost zdrobit și s-a luat curs spre înfîințarea de întovărășiri agricole (1952).

Faptele la care ne referim au rămas astăzi de domeniul trecutului, dar este util și necesar ca ele să fie rememorate, pentru a se arăta cum a luptat partidul pentru aplicarea liniei sale leniniste, înfrîngînd clipele criminale ale dusmanilor ei, cit de justă, realistă, profund gîndită s-a dovedit a fi politica partidului nostru, exemplu de contribuție creatoare la tezaurul comun de gîndire și practică revoluționară a mișcării comuniste.

Țărînișea muncitoare a urmat cu încredere partidul care și-a aplicat politica neabătut, an de an, fără a forța lucrurile, dar și fără a bate pasul pe loc, determinînd creșterea continuă a sectorului socialist al agriculturii, lichidarea definitivă a exploatații omului de către om în țara noastră, mari succese în construcția economică, victoria socialismului la sate.

Drapelul socialismului flutură biruitor deasupra orașelor și satelor noastre! Am aflat că ziarul englez „Times”, publicînd relatarea despre sesiunea noastră a trimisului său special la București, ne-a mulțumit cu satisfacție pentru ceea ce am realizat în țara noastră, în legătură cu faptul că în România „în ciuda colectivizării, producția nu a avut de suferit”. „Acest lucru — menționează ziarul — este un succes și probabil și motivul pentru încrederea lor față de viitor”.

În aprecierile ziarului britanic, aproape totul este exact. O corectură se impune însă: producția agricolă nu numai că nu a avut de suferit dar a crescut continuu, și acesta nu „în ciuda”, ci tocmai datorită colectivizării agriculturii, datorită

participarea conștientă, activă a țărînii la lupta pentru o agricultură științifică. De aceea socotesc ca deosebit de importantă și o aprob cu căldură indicația dată de partid de a se organiza învățămîntul agrozootehnic de masă pentru colectiviști.

Asigurăm sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale că nu vom economi nici un efort pentru întărirea colectivă, pentru ridicarea tuturor gospodăriilor la nivelul celor mai bune, pentru ca agricultura regiunii noastre să țină pasul cu ritmul înalt de dezvoltare a industriei și să producă din ce în ce mai multe materii prime necesare și produse agroalimentare pentru ridicării continue a nivelului de trai al oamnelor muncitori. În calitate de deputat voi vota cu toată încrederea proiectul de lege pentru reorganizarea conducerii agriculturii.

Este meritul partidului, al conducerii sale în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de a fi trăsut și fundamentat științific, călăuzindu-se după genialul plan cooperatist al lui Lenin. Căile transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

Acum, după 13 ani, în lumina experienței istorice dobîndite, putem aprecia pe deplin justetea liniei elaborate de partid, linie intenționată de întărire continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărînișe muncitoare, pe îngrădirea economică a chiaburimii în scopul eliminării ei treptate, pe marea răbdătoare de convingere a țărînii muncitoare și folosirea treptată a mijloacelor în vederea trecerii la gospodăria agricolă colectivă, pe o politică partidului la sate, activă cum au arătat și alți vorbitori, a înfăptuirii lor provocatoare în domeniul relațiilor între sat și țărînișe — cote, prețuri, ș. a. m. d. — ducea la subminarea cointeresării materiale a țărînii, punea în primejdie însăși alianța dintre clasa muncitoare și țărînișe muncitoare, temelia puterii populare. În ce privește transformarea socialistă a agriculturii, ei căutau să împingă lucrurile spre încălcări grosolane ale liberului consimțămînt al țărînii muncitoare, spre sărîrea peste etape, spre necoțirea formelor intermediare de trecere spre gospodăria colectivă.

Nu am făcut parte în acea vreme din Biroul Politic, dar, prin munca pe care o îndeplineam, am cunoscut multe din hotărîrile acțiunilor organizate de Ana Pauker pentru a zădărnici trecerea la marea întovărășirilor agricole. Îmi amintesc de o sedință, unde fiind aspru criticat pentru că vreme îndelungată a ținut închis în sertar statutul model al întovărășirilor fără să-l fi dat publicității, așa a ajuns să afirme, drept justificare, că n-ar fi găsit, chipurile, hîrtia necesară pentru tipărire a acestui statut!

Ce urmăria a avut sabotarea înfîințării întovărășirilor de către grupul Pauker-Luca, care a folosit în acest scop păgîburile pe care le acaparase în vederea de partid și de a se potrivea cu dinamică dezvoltării sectorului socialist al agriculturii în primii ani.

Departele de a fi stimulat mișcarea de masă spre gospodăria colectivă, așa cum pretindeau Pauker și Luca, neîndeplinirea hotărîrilor partidului privind formarea întovărășirilor a determinat o dezvoltare extrem de înaltă a procesului de transformare socialistă a agriculturii, aproape o stagnare, căreia i s-a pus capăt abia atunci cînd grupul antipartinic a fost zdrobit și s-a luat curs spre înfîințarea de întovărășiri agricole (1952).

Faptele la care ne referim au rămas astăzi de domeniul trecutului, dar este util și necesar ca ele să fie rememorate, pentru a se arăta cum a luptat partidul pentru aplicarea liniei sale leniniste, înfrîngînd clipele criminale ale dusmanilor ei, cit de justă, realistă, profund gîndită s-a dovedit a fi politica partidului nostru, exemplu de contribuție creatoare la tezaurul comun de gîndire și practică revoluționară a mișcării comuniste.

Țărînișea muncitoare a urmat cu încredere partidul care și-a aplicat politica neabătut, an de an, fără a forța lucrurile, dar și fără a bate pasul pe loc, determinînd creșterea continuă a sectorului socialist al agriculturii, lichidarea definitivă a exploatații omului de către om în țara noastră, mari succese în construcția economică, victoria socialismului la sate.

Drapelul socialismului flutură biruitor deasupra orașelor și satelor noastre! Am aflat că ziarul englez „Times”, publicînd relatarea despre sesiunea noastră a trimisului său special la București, ne-a mulțumit cu satisfacție pentru ceea ce am realizat în țara noastră, în legătură cu faptul că în România „în ciuda colectivizării, producția nu a avut de suferit”. „Acest lucru — menționează ziarul — este un succes și probabil și motivul pentru încrederea lor față de viitor”.

În aprecierile ziarului britanic, aproape totul este exact. O corectură se impune însă: producția agricolă nu numai că nu a avut de suferit dar a crescut continuu, și acesta nu „în ciuda”, ci tocmai datorită colectivizării agriculturii, datorită

ție tot mai mare la înflorirea vieții culturale în satele noastre. Există frumoase rezultate și în acest priviș, dar sint incredulați că nu voi greși, afirmînd că țărînișea noastră colectivizată dorește să vadă mai des în mijlocul ei oameni de știință și cultură, poeți și prozatori, artiști renumiți. La sate, acestia vor avea înalta satisfacție de a înfîli un public receptiv, sensibil, entuziasmat, avid de cunoștințe, dornic să-și însușească corile științei și culturii.

În Raportul prezentat sesiunii, organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă este caracterizată drept una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

Armata de lucrători din agricultura socialistă trebuie să aibă nu numai ofițeri pregătiti, ci și soldați bine instruiți, înarmați cu cuceririle științei moderne, cu metodele agro tehnice înaintate, verificate în practică.

Este limpede că sistemul actual nu pot fi îndeplinite de sistemul actual al așa numitelor școli profesionale agricole, necorespunzătoare necesităților noi nici prin profilul lor, nici prin numărul înfîl al celor pe care-i pregătesc. Înființarea acestor școli, semnalată de mult de lucrătorii de pe teren, a fost înțeleasă cu mare înțirire de Ministerul Agriculturii.

Propunerile prezentate de conducerea de partid și de stat au un caracter larg, realist și totodată îndrăzneț. Este vorba, după cum sînt cunoscut, de organizarea unui sistem de învățămînt care să cuprîndă masa de țărani colectiviști, egalat pe 3 ani și funcționînd în intervalul dintre campaniile agricole de toamnă și cea de primăvară.

Cercuile agrozootehnice de masă vor fi conduse de specialiști agricoli, vor dispune de programe și manuale elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii.

Rezultatele unui astfel de învățămînt se vor materializa în producții sporite, în veniturile mai mari ale gospodăriilor colective și ale țărînii colectiviști.

Țărînișea colectivizată manifestă un puternic interes pentru cunoștințele agricole. Mulți țărani muncitori frecventează cursurile agrozootehnice de masă existente, cu toate imperfecțiunile de care acestea suferă în prezent. La sate au o mare căutare cărțile de popularizare a științei agricole, a experienței unităților socialiste frunțase. Numai în anul 1961 au apărut 200 de titluri de cărți și de broșuri de acest fel, cu un tiraj de peste 4.500.000 exemplare.

Pentru a răspunde interesului țărînii, pentru a asigura eficacitatea deplină a învățămîntului agrozootehnic de masă, așa cum este conceput în propunerile ce v-au fost prezentate, va fi necesar ca alți Confederații Superioare la Agricultură, și școlile populare și consiliile agricole — școlare și raionale să se precupe din timp de crearea tuturor condițiilor necesare funcționării perfecte a acestor cursuri, începînd din toamna anului curent. Buna organizare și finanțarea dvs. permanente, tovarășii președinți de gospodării colective.

Trebuie combătută rutina, închistarea care se mai manifestă în acest domeniu. Nu de mult, direcția generală de resort din Ministerul Învățămîntului și Culturii și-a pus în gînd să reducă aproape la jumătate volumul de cunoștințe agricole predate în clasele V și VI ale școlilor elementare din mediul rural, și aceasta tocmai în momentul cînd se pune cu toată ascuțimea problema introducerii în școlile de cultură generală a unui studiu temeinic și serios al cunoștințelor agricole. Temă ce, înseamnă să rămi iremediabil în urma vieții, să nu ți seama de cerințele ei!

Patriotul și omul de știință care a fost Ion Ionescu de la Brad scria: „Noi sintem din școala aceia care... de la practică se ridică teoria și care nu admite decât teoria ieșită din practică și rezemată de practică. De aceea la școala noastră elevii vor avea întotdeauna înaintea lor practica cu știința”. El visa un învățămînt care să servească cu succes la dezvoltarea imenselor resurse agricole ale țării. „Pînă ce nu se va dovedi că o cultură luminată scoate din pămînt mai mult venit decît cea ignorată și nutrește scria și nu este cea mai mică speranță” îndupleca pe cultivatorii noștri să intre în calea progreselor agricole!

Cele visate de Ion Ionescu de la Brad se realizează în vremea noastră, iar locul cultivatorilor din acea vreme, ce abia trebură „înduplecați să intre în calea progreselor agricole”, l-au luat țărânii colectiviști, stăpîni ai roadelor muncii lor, hotărîți să folosească toate cuceririle științei pentru avîntul agriculturii socialiste și înflorirea patriei.

Sesiunea noastră se desfășoară într-un moment complex al vieții internaționale. În timp ce la Geneva au loc lucrările Comisiei pentru Dezarmare, în Oceanul Pacific răsună bubuiturile exploziilor atomice pe care le efectuează Statele Unite de America, puterile occidentale întetesc cursa înarmărilor. Dar forțele agresive, apogelelor războiului rece li se opună în fața lor tot mai larg, tot mai puternic al forțelor păcii. Ideea coexistenței pașnice între toate statele, fără deosebire de sistem social, a dezarmării generale și totale, promovată activ de țările socialiste, precum și de alte state iubitoare de pace, cîștigă o tot mai largă adiere în întreaga lume, necesitatea lor fiind recunoscută și de reprezentanții mai lucizi ai claselor conducătoare din Occident. „Istoria refuză să meargă înapoi — scria bancherul american James Warburg — prețul pe care el cere pentru securitatea în veacul atomic este suprimarea războaielor”.

Cercuile cele mai reacționare și mai agresive din lumea capitalistă resimt o furie neputincioasă în fața creșterii imputoase a forțelor păcii și socialismului. Nu de mult conducătorii așa-numitei „Asociații americane a forțelor militare agricole”, finanțată de monopolurile aviatice de peste ocean, au cerut într-un raport adresat Casei Albe ca „dezrădăcinarea totală a sistemului socialist să devină... felul național al Statelor Unite”.

Ce li se poate răspunde acestor simțiri decît alt: struguri sint acri, domnilor! Nu există forță în lume care să „dezrădăcineze” sistemul socialist. Întregul mers al istoriei în zilele noastre arată că viitorul aparține socialismului.

Mă asociez tuturor celorlalți vorbitori în aprobarea deplină a Raportului prezentat și a măsurilor propuse în vederea cîștigării dezvoltării a agriculturii noastre socialiste. (Cuvîntul era a fost încheiat prin puternice aplauze).

Înainte pînă și abecedarul era un lux. Scriitorul Geo Bogza nota într-un raport ținut din anul 1933: „... în înșeamnă o pline. O pline e o zi de viață. Cîte plini, cîte zile de viață trebuie să smulgă din oasele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: tăblița — 4 pini, Geografia — 8 pini, Abecedarul — 7 pini!”. Astăzi toți copiii

FLORINTE

JUNIORII ROMINI AU CISTIGAT TURNEUL U.E.F.A.

Turneul internațional de fotbal pentru echipe de juniori organizat de U.E.F.A. cu participarea fotbalistilor din 19 țări din Europa...

BRAVO BĂIEȚII

De ani de zile iubitorii fotbalului din țara noastră așteptau cu supărare bucurie trăită în pe stadionul „23 August”...

Triumful are un gust bun! 80.000 de fete fericele acclamă. Echipa iugoslavă așteaptă pe două rinduri pe învingătorii și-i felicită...

EUGEN BARBU

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

„Pasul puternic al socialismului”

Presă sovietică despre sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Romine

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Presă sovietică continuă să acorde un spațiu larg lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine...

Constituirea Comitetului unional pentru agricultură în UR.S.S.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS: Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al UR.S.S. au constituit Comitetul unional pentru agricultură...

Lucrările Congresului tineretului african

CONAKRY 29 (Agerpres). — La Conakry își continuă lucrările Congresul tineretului african. Raportul cu privire la bazele politice ale unității Africii a fost prezentat de reprezentantul Republicii Guineea...

Reportul cu privire la neocolonialism a fost prezentat de reprezentantul Republicii Mali. Vorbitorul a arătat că neocolonialismul se manifestă prin crearea unor guverne pe placul imperialismului...

„N.A.T.O. și atomul”

Sub titlul „N.A.T.O. și ATOMUL”, ziarul „Pravda” publică un articol al comentatorului „Izvestiî”, N. Poleanov...

Toate eforturile pentru realizarea unui acord de dezarmare!

ROMA 29 (Agerpres). — La APELUL ȘI REZOLUȚIA ADOPTATE DE CONFERINȚA UNIUNII INTERPARLAMENTARE. În rezoluția adoptată în legătură cu această problemă...

După un zbor de 2.000.000 km

„Cosmos-4” a aterizat cu succes

MOSCOVA 29 (Agerpres). — La 29 aprilie, la o comandă dată de pe pământ, satelitul artificial sovietic „Cosmos-4” a aterizat cu succes într-un loc dinaintea stabilit de pe teritoriul Uniunii Sovietice...

Largi acțiuni de protest împotriva experiențelor nucleare ale S.U.A.

Glusul opiniei publice

LONDRA 29 (Agerpres). — Corespondenții din Londra ai agenției TASS au pus un număr de reprezentanți ai vieții publice, oameni politici și oameni de știință...

„Condamn reluarea experiențelor nucleare, a spus cunoscutul savant fizician prof. Burhop. Aceasta va duce la intensificarea războiului rece și va mări posibilitatea unui război nuclear...”

Începând seria de experiențe nucleare, guvernul S.U.A., cu sprijinul guvernului englez, a acționat împotriva voinței majorității uriașe a omenirii care spera că la Geneva se va realiza un acord...

Pichete în jurul Casei Albe

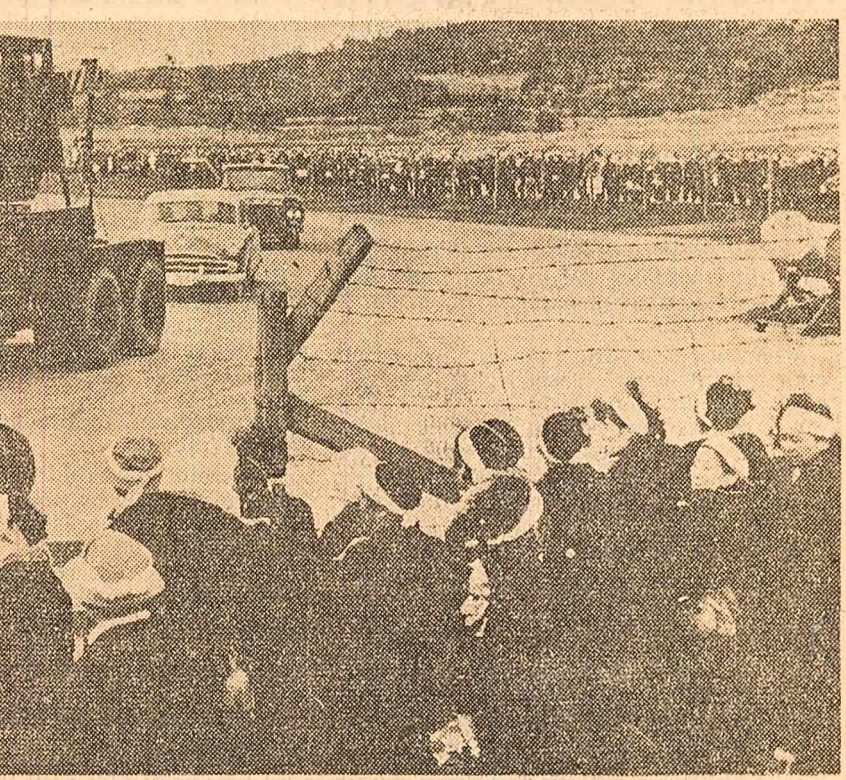
WASHINGTON 29 (Agerpres). — La 28 aprilie membrii organizației „Famă lupului pentru pace” au format pichete în jurul Casei Albe în semn de protest împotriva experiențelor de arma nucleară...

Mari mitinguri în Australia

CANBERRA 29 (Agerpres). — La 29 aprilie în orașele Sydney și Melbourne, cele mai mari centre industriale din Australia, au avut loc demonstrații de masă ale partizanilor păcii...

Demonstrații de masă la Liverpool și Cambridge

LONDRA 29 (Agerpres). — La 28 aprilie în orașul Liverpool — mare centru industrial al Angliei — poliția a arestat aproximativ 100 de participanți la demonstrația de masă...

JAPONIA. La marea demonstrație a locuitorilor din orașele Kyushu și Fukuoka împotriva bazei militare a S.U.A. de la Itakaze. Mulțimea înconjoară baza, spre a-i împiedica activitatea.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. Printr-un decret, Președintele Sovietului Suprem al UR.S.S. a instituit gradul militar de „Amiral al Flotei”. Printr-un alt decret, Președintele Sovietului Suprem al UR.S.S. a acordat generalului de armată Nikolai Krilov gradul militar de Mareșal al Uniunii Sovietice...

Ziaristi străini prezenți la finală, despre turneu și învingători

J. LECOQ — „Les Sports” — Bruxelles: „A fost unul din cele mai frumoase turnee pentru echipele de juniori pe care le-am urmărit în lungă mea activitate de ziarist sportiv...”

EVERT GRIFHORST — „Het Vrije Volk” — Amsterdam: „Din 1948 am asistat la toate marile întreceri de fotbal organizate în lume. Rar mi-a fost dat să văd o competiție atât de bine organizată ca cea de la București...”

OLEG KUCERENKO — „Soviet-ski Sport” — Moscova: „Un turneu greu, câștigat la capătul unei întreceri obositoare de cea mai bună echipă, echipa României. Participând pentru prima oară la această competiție, delegația sportivă sovietică a constatat valoarea ridicată a acestei competiții...”

Lupte clasice

Sîmbătă și duminică au avut loc în sala Floreasca din Capitală întrecerile celei de-a II-a ediții a turneului internațional de lupte clasice al R.P. Romine. Sportivii celor 7 țări participante și-au disputat înțietatea la cele 8 categorii de greutate...

Campionatul republican de fotbal

PLOIEȘTI (cosp. „Științei”). — La Ploiești, în fața a peste 20.000 de spectatori s-au înfăptuit echipele de fotbal Petrolul Ploiești și Metalul Tîrgoviște. Rezultatul meciului 1—0, prin golul înscris de Dumitru Munteanu.

RM. VILCEA (cosp. „Științei”). — În înfăptuirea de ieri cu Știința Timișoara, ce a avut loc pe stadionul din RM. Vilcea, echipa Dinamo Pitești a reușit forma bună manifestată în returul campionatului. Fotbaliștii piteșteni au învins echipa studenților limșoreni cu categoricul scor de 5—1.

BRĂȘOV (cosp. „Științei”). — Meciul dintre echipele de fotbal Steagul Roșu și Jiuc, ce a avut loc pe stadionul „Tractorul”, s-a terminat cu victoria fotbalistilor brășoveni. Scor final 3—0.

CLUJ (cosp. „Științei”). — Meciul Știința Cluj — U.T.A. s-a terminat la egalitate 2—2. Studenții au dominat majoritatea timpului, dar nu au reușit să înscrie decât în minutul 12 prin Petre Emil și 37 prin Suciu. Textiliștii au reușit să egaleze în minutul 22 prin Sasu și să îl conducă, tot prin el, în minutul 29.

Meciul dintre echipele Minerul și Dinamo Bacău a reușit fotbalistilor dinamovizii care au câștigat cu scorul de 2—0.

Desfășurată sîmbătă seară în noaptea pe stadionul Republicii, partida dintre echipele Bucurestene Progresul și Rapid nu a cunoscut așteptărilor celor peste 25.000 de spectatori prezenți, deoarece ambele echipe au precizat un joc plin de durități. Meciul s-a terminat cu un rezultat de egalitate 2—2.

Cinema și Televiziune

POST-RESTANT: Patria (Bd. Magheru 21—19), București (Bd. 6 Martie), 1 Mai (Bd. 1 Mai 22), Alex. Sahia (Cal. Văcărești 21), 23 August (Bd. Dimitrie 118), Libertății (Str. 1 Iunie 75) AȘENȚA INDELEUNGĂȚA: Cinemascope (Bd. Magheru 21) Elena Pavci (Bd. 6 Martie 15) Gh. Doja (Cal. Griviței 80) C. Costucă (Plata C. Cosbuc 1) ÎNȚRE DOUA IUBIRI: lează la cinematograful Magheru (Bd. Magheru 21) I. C. Primm (Bd. 6 Martie 15) Muzica (Cal. Mostoilor 127) MARELE RAZEȘI — cinemascope: Lumina (Bd. 6 Martie 15) ÎNOTĂTORII nu lează la cinematograful Maxim Gorki (Cal. Victoriei 48) EXPRESUL DE SEARA: Central (Bd. 6 Martie 2), Floreasca (Str. 1 S. Bach 21) 30 Decembrie (Cal. Feventar 56) PACI NOILUI VENIT: V. Alecsandri (Str. Grigorescu 24) CÎNTECUL ÎNȚRUPȚ: Victoria (Bd. 6 Martie 7) Vocea (Sos. Iie Pintilie 51) FILME DOCUMENTARE: tează la cinematograful Timpuu Noi (Bd. 6 Martie 15) ARME ȘI FORȚĂ: 13 Septembrie (Cal. Victoriei 48) Muzicalul: ORB: 13 Septembrie (după amiază) (Str. Doamnei 9) S-A ÎNȚRUPȚ ÎN ZIUA ȘCOLII: Tînetul (Bd. 6 Martie 15) 5—7. ULTIMA REPRIZĂ: Înfrățirea între popoare (Bd. București No), Alex. Popov (Cal. Griviței 137) Artă (Cal. Călarăși 156) GARDIANUL: Cultural (Cal. Griviței 156) Popular (Str. Mătăsari 31) MILIONUL: 4 Martie (Str. Buzzești 9—11) DORNEA SIMO (Str. Avia 1) PROFESIUNEA DOAMNEI WARREN: Grivița (Plata Iie Pintilie 2) C. H. David (Sos. Cîngărași 42) M. Eminescu (Str. M. Eminescu 127) CASA SURPRIZELOR: V. Roșă (Bd. 6 Martie 57) Aurel Vlaicu (Sos. Cotroceni 9) ROȘIȚA: Unirea (Bd. 1 Mai 143) EXPERIENȚA PRIMEJIDIOASA: Flacăra (Cal. Dughești 23) Luceafărul (Cal. Rahovei 118) DURA DOI IEPURI: Munca (Sos. Mihai

Cum va fi vremea? Timpul probabil pentru zilele de 1, 2 și 3 mai: vreme instabilă și răcoroasă mai ales în prima parte a intervalului. Cer variabil temporar noros. Plu locală sub formă de averse vor cădea în cea mai mare parte a țării. Vînt potrivit. Temperatura în general staționară. Minimele vor fi cuprinse între 0 și 10 grade, iar maximele între 10 și 20 grade. În nordul țării și în regiunea deluroasă se va produce brumă locală.